

கல்கி

KALKI

மே 15, 1955

4

அனை

ஹிமாலயா
புக்கெ
உபயோகித்து
அதன்
அதிகப்படியான
புதுப்பொலிவை
உணருங்கள்
-நான்முழுவதும்!

ஹிமாலயா
புக்கெ

பாக்கம் அண்டு பாய்ஸெட் பவுடர்ஸ்

—உருவம்—

செய்துக் கொடுத்த ஹிமாலயா
பொக்கெட் பாய்ஸெட் பவுடர்ஸ்
ஒரு பவுடர் பம்புடன் கூடியது.

மார்ச் 14
விகிதம் 42

கல்கி பொருவாடக்கம்

மளமதர
நவம்பர் 1

1955 மே 15

இலங்கை விடுதலை	(தலைப்புகள்)	...	3
என்ன செய்தி?	6
கேட்ட குரல் (கார்ட்டுன்)	8
சக்திவர்த்தித் திருமகள்	10
வாக்குறுதி	15
ஆதரங்கதாரினிலே	21
டி. கே. சி.யின் கடிதங்கள்	22
கருநாகம்	25
ஒரு விமர்சனம்	31
'கம்பி'யின் அமரதாரா	35
நமிழ் கூறும் தத்துவங்கள்	48
வினா மத்திரம்	50
சத்துருவின் மாமனார்	54
சமீபத்திற்கு	58
ஹாஸ்யக் களஞ்சியம்	68
தங்க மார்பழம்	71
ஆரோக்கிய வாழ்வு	75
கோவிலா	79

"கல்கி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பின்பர் பெயர்கள்; எப்பவர்களும் உற்பின்பம்.

சிறப்புற்றது

தங்க பஸ்பம் புகையிலை

THANGABASPAM TOBACCO..KARAIKUDI.

சென்னை
காஸிஜே
பிரபாக்
ஸரஸ்வதி
மற்றும்,
தமிழ் நாடெங்கும்

கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்

நடனங்கள்
கேவாகலரில்
டைரக்ஷன்
T.R.ரத்னாக்

அஞ்சலிதேவி • லலிதா • கணேஷ் • நாகய்யா
நம்பியார் • பிரண்ட் ராமசாமி
முத்துலக்ஷ்மி • ராஜம் நடித்தது...

நாராயணன் கம்பெனி தயாரிப்பு.

மலர் 14 }
இதழ் 42 }

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னை - பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா

—பாதிபார்

மண்மத 10
வயலாசி 1

இலங்கை விஷயம்

ராஜாஜி எழுதுகிறார்:

பிரான்சுலில் கூடிய கிழக்குவகு சம்மேளனத்தைப் பற்றி நான் எழுதியதில் இலங்கைப் பிரதமர் கோத்தபகவாலா அவர்களை நான் தாக்கீன மூறை அவரைப் புண்படுத்தியதாகத் தெரிகிறது. அதற்காக மிகவும் வருந்துகிறேன்.

"வயதின் காரணம் அவர் மூளை சிதைவு அடைந்திருக்கிறது. ஆனபடியால் நான் அவருடன் போராடப் போகிறதில்லை" என்று அவர் மிகவும் பெருந் தன்மையாகவே சொல்லி விட்டார். அவருடைய பெருந்தன்மையால் என் குற்றம் இரு மடங்காயிற்று.

அவருடைய புண்ணில் நான் ஊசி போட்டுக் கொளியது தவறு. ஆனால் குற்றத்தின் காரணம் வயதின் கோளாறு அல்ல. கோபமே காரணம். எனக்கு வந்த கோபத்தினால் நான் பிரயோகித்த சொற்களுக்காக வருந்துகிறேன். அமெரிக்கருடைய குற்றத்தை எடுத்துக் காட்டாமல் அவர்களுக்கு ஒத்துப் பாடினாரே என்கிற கோபத்தால் தமிழிலுள்ள பழைய பாட்டு நினைவுக்கு வந்து, ('காண மயிலாட்' என்கிற பாட்டு) அதைக் குறித்து விட்டேன். அவ்வாறு சொல்லி யிருக்க வேண்டியதில்லை. விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி யிருக்கலாம். தமிழை ஆங்கிலப்படுத்தும்போது கோணல் இருமடங்காவி விடுகிறது.

அமெரிக்காவிலுடைய குற்றம் பெரும் குற்றம். அணுவைச் சேதித்து ரோகந்தரகாரமாய் தாதுக்களை உலகம் முழுதும் பரப்பி வருகிறார்கள். இது இயற்கைப் பரிணாமக் சிரமத்துக்கு விபரீதமான போக்கு. உலகத்துக்குச் செய்யும் பெரும் துரோகம்.

இதை பாண்டுலில் கிழக்குவகம் ஏகோபித்துக் கண்டித்திருக்கிறது. கிழக்குவகம் மட்டுமல்ல. அமெரிக்காவிலும் எண்ணற்ற மக்கள் நான் சொல்லுவதை உள்ளத்தில் ஆமோதிக்கிறார்கள்.

அமெரிக்க அணுசக்திக் கமிஷனில் ஒரு அங்கத்தினர் தாமஸ் மதே அவர்கள் நியூயார்க்கில் சென்ற ஞாயிறு அன்று சொன்னார்: "அணுசக்தியால் உலகம் நாசமாகாமல் ஆண்டவன் காப்பாற்ற வேண்டும். சர்வேகவர்கள் நமக்கு நல்லறிவு தருவானாக. உலகத்தில் அனைவரும் உதவினாலும்கூட ஆண்டவன் அருள் இல்லையெல் இந்த அணுசக்திப் பிரயோகத்தினால் நாசமாகப் போவோம். நாம் கடவுளை இறைஞ்சுக வேமாக. பிரார்த்தனையே வழி. இல்லையெல் சர்வ நாசம் நிச்சயம்" என்றார்.

கோத்தபகவாலா அவர்கள் இதைக் கவனிப்பாராக. அமெரிக்காவின் போக்குக்குப் பரிந்து பேசுபவர்களும் எழுதுபவர்களும் நம் நாட்டில் சிலர் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களும் கவனிப்பார்களாக. அணுசக்தியின் அபா

யங்களை நம்மில் பெரும்பாலோர் கண்டு உணரவில்லை. தங்கள் பிடிவாதச் செயல்களினால் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் அமெரிக்கர் பெருந் தீமை விளைத்து வருகிறார்கள். பொருத்த சான்றிதரம்படித்தவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். அமெரிக்க அணு சக்திக் கமிஷனிலேயே அங்கத்தினராக இருப்பவர் ஒருவர், "ஆண்டவனை ரோத்திரிப்போம். இல்லையெல் இந்த அபாயத்திலிருந்து தப்ப மாட்டோம்" என்கிறார். இதை நம்முடைய நாட்டினுள்ள படித்த மக்கட் தொகுதி கவனிக்க வேண்டும். பணம் தருகிறார்கள். அதை ஏன் விட்டுவிட வேண்டும் என்று அமெரிக்க சர்க்காரின் குற்றத்திற்கு உடர்ந்தவராகாமல் இருப்போமாக. நம்முடைய காங்கிரஸ் காரிய கமிட்டியிலும் பாண்டுங்கில் செய்த தீர்மானத்தை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். சூரிய மண்டலப் பிரபஞ்சத்தில் உயிரிருக்கும் உலகம் நம்முடைய பூமி ஒன்றே என்கிறார் ஸர் ஹாரல்டு ஸ்பென்ஸர் ஜோன்ஸ் என்னும் பெரிய ஆங்கில விண்மீன் பொளகை விஞ்ஞான சிபுனர். உண்மை. எத்தனை புகங்கள் கழிந்து பூ மண்டலத்தில் உயிர் தோன்றி மக்கள் ஐந்தி தோன்றிற்று! அணுசக்தியின் தேஜஸ் தணிந்து இந்த பூமண்டலம் தோன்றி நாமும் தோன்றினோம். தற்போது அதைத் தவிர்ப்பதை திருப்பும் சாக்ஷி முயற்சியானது உலகம் அழிவதில்தான் முடியும்.

திரு கோத்தவிலாசர் மற்றுமொரு விஷயத்தைக் கவனிப்பாராக. பாண்டுங்கில் இந்தோனீசியா காட்டிலுள்ள சேன மக்களைப் பற்றி எவ்வளவு நிதியாகவும் கண்ணியமாகவும் முடித்து விட்டார்கள்! உங்களுக்குச் சேனாநாயக பிரஜாவுரிமை வேண்டுமா, இந்தோனீசியா பிரஜாவுரிமை வேண்டுமா, சொல்லுங்கள் அந்தப்படி பதிவு ஆகும் என்று முடித்து விட்டார்கள். இலங்கையிலுள்ள இந்தியர்களை விடப் பன்மடங்கு அதிகத் தொகைச் சேனர்கள் இந்தோனீசியாவில் இருக்கிறார்கள். ஆயினும் இம்மாதிரியான தாராளமான ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, சேனத் தலைவரும் இந்தோனீசியத் தலைவரும் கையெழுத்திட்டு விட்டார்கள். இந்த சாமர்த்தியத்தையும் தரும் சிந்தனையும் பாண்டுங்கில் இலங்கைப் பிரதமர் நேரில் கண்டார். அதனின்றி கற்கவேண்டிய சிந்தனைக் கற்று நடந்துகொள்வாராக. "தருமதீர்ப்பம்" என்கிற மிகப் புனிதமான பெயரைக் கொண்ட இலங்கையின் அரசாட்சி இதைச் செய்து விட்டால் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் தரும சங்கிலி பிணத்துப் பூட்டியவாறு ஆகும். சரிதேகமில்லை.

கம்பூனியன்ட் நாடாபிச சினுவுடன் சம்பந்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றி, இந்தோனீசியத் தலைவர் பஸ்படவில்லை. அப்படியிருக்க இலங்கையில் பாடுபட்டு ஜீவித்து வரும் இந்திய சாது ஐசங்களைப் பற்றி இலங்கையர் ஏன் பஸ்பட வேண்டும்? வேண்டாம். சிபாயத்தைச் செய்வார்களாக. புத்த பெருமான் காட்டிய வழியில் நடந்து புகழ் பெறுவார்களாக. சிக்கல்களும் சிபர்த்தைகளும் புருத்திக் குழப்பிக் கொண்டு, போகாத ஊருக்கு வழி தேட வேண்டாம். இந்தோனீசியா செய்தபடி, செய்து விடுவார்களாக.

- சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரி

அட்டைப்பட விவகாரம்

மாமல்லபுரத்தில் இந்துமதி

அமரதாசு தொடர் கதையில் வரும் இந்துமதியும், கலோசனாவும் மாமல்லபுரம் அமைந்த செனத்திய உலகமான மாமல்ல புரத்துக்குப் போகிறார்கள். அங்குள்ள அமர சிற்பங்களையும், அற்புத கற் கோயில்களையும் கண்டு மகிழ்கிறார்கள். இந்த வழியில் மிக்க காட்சியைத்தான் கமது ஒவியர் மணியம் வண்ண ஒவியமாகத் திட்டியிருக்கிறார்.

என்னசேதி

பிரிட்டிஷ்

தொழிற்கட்சி அறிக்கை

பிரிட்டிஷிலே இந்த மாதக் கடைசியில் பொதுத் தேர்தல் நடக்கப் போகிறது. அதை யொட்டிக் தொழிற் கட்சி அறிக்கை கூறுவதாவது:

“நாம் தேர்தலில் எடுபடும் இசாமியத்தில் ஹைட்ரஜெல் குண்டு மாவீட சமூகத்தையே பயமுறுத்தி வருகிறது. இந்தப் பேராயத்தைச் சமாளிக்க நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இரும்புக் கருக்கு இரு புறங்களிலும் இந்தப் பயங்கரமான ஆயுதம் இருப்பது ஏதேனாகும்கூட அழிவை உண்டாக்கி விடுமோ என்ற பீதியை உண்டாக்குகிறது. உலக நாடுகள் பாய்பாய் ஒத்துழைப்பை அளவறு ஆயுதம் நாய் நாயை என்பதை நாம் கவனத்தாய்விட்டு வெகு சீக்கிரத்தில் முடிவு செய்ய வேண்டும்...”

“உலகத்தில் அமைதியும் உலக நாடுகளுக்கும் பாதுகாப்பும் ஏற்படும்படி செய்யும் முயற்சியில் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்புக்கு பிரிட்டன் புரண ஆதரவு அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. உலக நாடுகள் ஒருமித்துப் போர் அமைப்புக்காகக் குறைத்துக் கொண்டதன் மூலம்தான் ஆபத்தான அகற்ற முடியும். இவ்விஷயமாக ஏற்படும் எந்த உண்மையான திட்டத்தையும் நாங்கள் ஆதரிப்போம். இதற்காக எங்கள் விவதந்திரங்களைக் கூடத் தயாராகச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம்.”

“மனிதனின் ஆயுச்சீக்களால் நாடுகளை அழியாமல் இருக்க வேண்டுமாயின், நம்பிக்கை வேண்டும்; தீர்க்க திருஷ்டி வேண்டும்; உற்சாகம் வேண்டும். மாவீட வர்க்கம் உண்மையான கதந்திரத்துடன் விளங்க வேண்டும் என்பதே எங்கள் நோக்கம்.”

டாக்டர் ஜான் மத்தாய்

உயர் பதவிகள் தானாகத் தேடிக்கொண்டு வரும் ஒரு சில பெரிய மனிதர்களில் டாக்டர் ஜான் மத்தாயும் ஒருவர் என்பதாகத் தெரிகிறது.

சில தினங்களுக்கு முன் ராஜாங்க பாங்குச் சட்டம் பார்லி மெண்டிசில் சிறை வேறியது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அதன்படி இப்பிரி

யல் பாங்கு ராஜாங்க பாங்கு ஆகிறது. அந்த பாங்கு டைரக்டர்கள் போர்டின் தலைவராக இப்போது டாக்டர் மத்தாய் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இந்திய சர்க்கார் அவரை அப்பதவியில் நியமித்ததும் அதை டாக்டர் மத்தாய் ஒப்புக் கொண்டதும் மிகவும் விசேஷமாகும். ராஜாங்க பாங்கின் நிர்வாகம் எதிர்காலத்தில் சரியாக நடைபெறும் என்பதற்கு இது ஒரு அறிகுறி.

வாழ்த்துகிறோம்!

காரியத்துக்குத் தகுந்த மனிதர் கிடைப்பது அருமை; மனிதருக்குத் தகுந்த காரியம் கிடைப்பது அதை விட அருமை. இவை இரண்டும் பொருத்தமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படியான ஒரு நியமனம் இதம் பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இப்பொழுது நடைபெற்றிருக்கிறது.

திரு ஏ. எம். நாராயணசாமிப் பிள்ளை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தலைவராகப் பதவியேற்றிருக்கிறார். அந்த நியமனத்தைப் பாராட்டுகிறோம்.

அவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகிகளை வாழ்த்துகிறோம்.

திரு நாராயணசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்குப் பல துறைகளில் சிறந்த முறையில் தொண்டாற்றி யிருக்கிறார். சென்னை இந்து சமய சிவியக் குழுவின் தலைவராக இருந்து அவர் செய்த தொண்டு அபாரம்.

ஆனால் அவருடைய தொண்டு சமயத் துறையோடு சின்றுவிடவில்லை. மிகவும்

சிக்கலான, தர்ம சங்கடமான அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் நியமனக் குழுவின் தலைவராக இருந்து அதைத் திறம்பட நடத்தி நல்ல பெயர் வாங்கியிருக்கிறார்.

திருச்சி லில்லாக் கழக உறுப்பினராகவும் அதன் தலைவராகவும் இருந்து அதற்கு ஆக்கமும் பலமும் தந்திருக்கிறார்.

கூட்டுறவுத் துறையில் புகுந்து அவர் ஆற்றியுள்ள சேவை மறக்க முடியாதது. திருச்சி லில்லாக் கூட்டுறவு பாங்கின் தலைவராகவும், சென்னை மாகாண

திரு நாராயணசாமிப் பிள்ளை

கல் ஜீரணமாகுமா?

பாலைப் பிரச்சினை சம்பந்தமாகப் பாரதப் பார்வியென்றால் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி பெரியிருக்கிறது.

மலையேறு படலம்!

தேர்தல் கமிஷன் அடுத்த வருஷம் மக்கள் சம்பளங்களைக் கிட்டு விடாமல் என்று போலீஸ் கூறிவிடுகிறது.

சுய கௌரவம்!

1957-ம் வருஷத்துக்குள் சென்னை நகரத்தில் சர்க்கார் ஒழித்துவிட்ட எல்லா சிவன்களையும் கிட்டுக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் கலாநிதி திருநாள் சங்கீத சபையின், சங்கீத யூபதி மகாசாஸ்திரம் விஸ்வநாத ஸ்வாமிக்கு மிகவும் கீதர்ப்பண ஸ்தலத்தில் ஒரு பாடாட்டு வீழா ஏர்டம் மாதம் தடைபெற்றது. மகாசாஸ்திரம் விஸ்வநாதர்வருக்கு துணுபிதி சாஸ்திரம் யூபதிவாங்கு அளித்த கொள்கை விருதைப் பரவிட்டும் முறையில் இவ் வீழா கோண்டாடப்பட்டது. அரங்கம் ஏர்டம் கலாநிதி ஸ்ரீ பி. வி. கோ. ரெண்டர் ஐ. ஏ. என்., தலைமை வகித்தார்.

பிரபல சங்கீத வித்வானும் சங்கீத யூபதியின் சேடருமான ஸ்ரீ செங்கங்குடி சீனிவாசையார், தம் குருவரைத் தக்க ஸ்தலத்தில் பாடாட்டு உருக்கத்துடன் பேசிய வீண், குருவீரீடம் தாம் கொண்டிருக்கும் அளவு கடந்த பக்திக்கு அநிஞ்சிவாக ஒரு தம்முடா, கலாநிதிதாம், பொன் ஸ்தல இயங்குதையும அளர்டம் சங்கீதீத தயைக்கொண்டு, சங்கீத யூபதி மேற்படி பரிசுடின் அன்போடு ஏற்றிக் கொண்டார்.

வீழா, சங்கீத யூபதி மகாசாஸ்திரம் விஸ்வநாதர்வார் அவர்கள் கலாநிதியுடன் இனிது முடிந்தது. கலாநிதியுடன் பாடாட்டு செய்துமேல் அவர்வரும், அவரது குமாரன் இளம் விருந்தக் வித்வான் தாசாஸ்திரம் விருந்தமும் வகித்தனர்.

கட்டுறவு பாங்கின் சிவாக அங்கத்தினராகவும், அகில இந்திய கட்டுறவு மகாநாட்டின் சென்னை மாகாணப் பிரதிநிதியாகவும் அவர் கலவ தொண்டு ஆற்றி விருக்கினார்.

இவை எல்லாவற்றையும் விடக் கல்வித் துறையில் சென்ற பல ஆண்டுகளாக கட்டுறவு உதவித்தது வந்திருக்கினார், சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பாடநிதிக்கே குருவின் தலைவராகவும், சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஸெனேட் சபையின் அங்கத்தினராகவும் இருந்து அவர் தொண்டாற்றி விருக்கினார்.

சமீபத்தில் மேல் சபை அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அரசியல் துறையிலும் அனுபவம் பெற்றார்.

அவர் பணியாற்றிய எல்லா இடங்களிலும் "இன்னும் கொஞ்ச காலம் திருநாடாய்விடையிப் பிள்ளை இருக்க மாட்டாரா?" என்றுதான் விரும்புவார்கள். அவருடைய இனிய சபாவம் அவ்விதம்

எல்லாருடைய அபிமானத்தையும் கவிரி திருக்கிறது. அதே சபாவமும், சிவாகத் திறமையும், பட்சபாதமற்ற நீதி உணர்ச்சியும், சுதந்திர நாட்டின் மானவர்களுக்கு வேண்டிய பரிசுத் மனப்பான்மையை ஊட்டும் தினசரி நடவடிக்கையும், அன்னாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் அவருக்குத் துணை திருக்குமாக!

அனு குண்டுகளைப் பற்றி அசோக் மேத்தா

பிரஜா கோவுலில் கட்டுமைச் சேரித் ஸ்ரீ அசோக் மேத்தா சென்ற வாரம் சென்னைக்கு வந்திருந்தார். முதல் காரியமாக ராஜாஜியைச் சந்தித்துப் பேசினதாகத் தெரிகிறது. ராஜாஜி அனு குண்டுப் பரிசோதனைகளை சிறந்து வந்திருக்க அமெரிக்க உதவியைத் தியாகம் செய்யும்படி கூறும் யோசனையைப் பற்றி அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த சில சந்தேகங்களை ராஜாஜியைக் கேட்டுத் தீர்த்துக்

கொண்டதாகக் கூறியிருக்கிறார். அன்று மாலை கூடிய பத்திரிகையாளர் கூட்டத்தில், "நான் ராஜாஜி கூறும் யோசனைக்கு என் பரிபூரண ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் தருகிறேன். உலகத்துக்குக் கேடு விளைக்கும் முறையில் அமெரிக்கா புரிந்து வரும் அணு-ஆயுதப் பரிசோதனைகளை நிறுத்தும் படி செய்வதற்கு அமெரிக்க உதவியைத் தியாகம் செய்வதே விரி யன்று ராஜாஜி கூறுவது சரியான யோசனை.

திரு அசோக் மேத்தா

"எங்கு நிகழிக் அமெரிக்கா உதவியைத் தியாகம் செய்வ

தால் எதிராளி 'ஏன் இவன் தியாகம் செய்து நஷ்டத்துக்கு உள்ளாகிறான்?' என்று சிந்தித்தே கொடங்குமியே. இங் தான் ஒத்துழைப்பாளியின் ரகசியம். இம் முறையில் தான் அமெரிக்க அரசாங்கத்தை அணு-ஆயுதப் பரிசோதனைகள் சம்பந்தமாக நாம் எதிர்க்க முடியும். இதுவே காசிதமகான் காண்பித்த வழி" என்று அசோக் மேத்தா கூறினார்.

உலக நலத்தில் அக்கறை கொண்ட தலைவர்கள் தீவிர முயற்சியும் கருத்தும் கொண்டால் அணுருண்டு பரிசோதனைத்

தீவிர விருத்து உலகைக் காப்பாற்றும் பெருமை யைப் பெறலாம்!

நம்முடைய தேசியத் திட்டங்கள் மூலம் கேட்டுப் போகாது.

பெளத்தர்களின் பிரார்த்தனை

மே மாதம் 11-ம் தேதி

இலங்கை முழு வட்டிலும் விசாக் பண்டிகை நிறப்புராக் கொண்டாடப் பட்டது. பகவான் புத்தர் பிறந்ததும், ஞானோதயம் பெற்றதும், தீரவாண மடைந்ததும் வைசாக்

பௌணமி தினத்திம். அந்த மூலகைப் புனிதம் வாய்க்க தினத்தையே விசாக் பண்டிகை என்று உலகிலுள்ள பெளத்தர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். இலங்கை அன்றிரவு புத்தபகவானின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் வர்ண ஓவியங்களுடனும், தீபாலங்காரங்களுடனும் ஜூன் ஜோதியாகக் காட்டியனித்தது. பெளத்த ஆலயங்களில் பல்லாயிரக் கணக்கானோர் கூடிப் பிரார்த்தனை நடத்தினார்கள். பெளத்த தர்மத்தின் மேய்யறிவு இலங்கையில் பரவி, மற்ற நாடுகளுக்கு வழிகாட்டுமாக!

ம.எஸ்.ஆர்

சத்தினி & அரைக்கரை விதைத் தைலங்கள்

கூந்தல் பாதுகாப்பு, குளிர்த்தி, நறுமணம் இவற்றை அளிக்கிறது

T.S.R & Co., PERFUMERS, KUMBakonam.S.I.

கெண்ட நகருக்கு கிட்டிப்பேட்டைகள்: கராத் எதற்குள்ளும், 18, எயம்பட்டை கராதோடு போலுத்து, பால்காடு, கெண்டிக்கு கெண்ட் எதற்கு: 2, பாலப்பட்டை செட்டியா, கெண்டித்து

சீக்கரவர்த்திக் தீருமகன்

88. புத்திமதாம் வரிஷ்டம்

தீவியாகச் சிறை வைக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்திரீ எவ்வளவு தைரியசாலியாக இருந்தாலும், எவ்வளவு திடமான உறுதி கொண்டவளாக இருந்தாலும் பல நாள் சிறையில் வைக்கப்பட்டு வாரடி வதங்கிப் போனால், மனத்தாழ்ச்சியடைந்து போவதில் ஏதோ குவியப்படுமென்று.

தன்னைக் காக்க வேண்டியவர்கள் வருவார்கள் வருவார்கள் என்று பல மாதங்கள் எதிர்பார்த்தாள். ராமனும் வரவில்லை. லக்ஷ்மணனும் வரவில்லை. மனமுடைந்து நின்றவளுக்குத் தைரியம் சொல்லுவதற்காக எவரும் வரவில்லை. ஏன் இவ்விட மிகக் கஷ்டத்துடன் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ராஜாஜிகள் பேச ஆரம்பித்தார்கள்: "நாங்கள் சொல்லுவதைக் கேட்க மாட்டாயா? உன் ஐயம் மறுஷ்ய ஐயாதி. உனக்குப் புத்தி இல்லை. ஒரு அறிவ மனிதனையே கட்டிக் கொண்டு அழுதிருய். உனக்குத் தகுந்த அந்தப் புரம் ராவணசேவரனுடைய அந்தப் புரம், எல்லா கைங்கரியம் அடையக் கூடிய இடம். அதை வேண்டாம் என்று தன்னி விட்டு உபயோகமற்ற புருஷனைப் பற்றியே தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஊரிலிருந்து துரத்தப்பட்ட துரதிரிஷ்டக்கார மனிதன் ஒருவனிடம் உனக்கு ஏன் இவ்வளவு பிரியம்? அவனை நீ ஒரு நாளை அடைய மாட்டாய். ராவணன் சேரல்வதைக் கேட்டுச் சகத்தை அடை" என்றார்கள்.

இதைக் கேட்ட சிறை கண்ணீர் விட்டு அழுதாள். "மகா பாபமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறீர்கள். நான் ஒருநாளும் நீங்கள் சொல்வதைச் செய்ய முடியாது. ராமன் ஏழை என்றும், ஊரிலிருந்து துரத்தப் பட்டவனென்றும் சொல்லுகிறீர்கள். அது வெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். இந்தக் காரணங்களைக் கொண்டு புருஷனை மனைவி விட்டு விடுவது மானுடைய தக்கமல்ல. ராஜாசேகவான் ஒரு மானுடப் பெண்ணை விரும்புவதாகது. மானுட ஸ்திரீ எப்படி ராஜாசேகனுக்கு மனைவியாக முடியும்? ருசியனை ருசிய

னுடைய பிரகாசம் தொடர்ந்து நிற்பது போல் நான், நான் பணந்தராமனைப் பற்றி நிற்பேன். சசிதேவி இந்நிரனைப் பற்றி நிற்பது போல், வரிஷ்ட முனிவரை அருகத்தி பற்றி நிற்பதுபோல் நான் ராகவனைப் பற்றி நிற்பேன்" என்றாள்.

இதைக் கேட்ட ராஜாஜிகள் இனி இவனிடம் சரத்தமாகப் பேசிப் பயனில்லை என்று "இவனைத் தின்று விடுவதே நலம்" என்றார்கள்.

ஒருத்தி "எனக்கு மசக்கை. இவள் மார்க்பைக் கிழித்து இவளுடைய இதயத்தை நாளத்துடன் இழுத்தெடுத்துத் தின்ன வேண்டும் என்றிருக்கிறது" என்றாள்.

மற்றொருத்தி "இவளைக் கழுத்தைப் பிசைந்து கொன்று விட்டு, துக்கத்தால் சேத்துப் போனால் என்று ராவணனுக்குச் சொல்லி விடுவோம். வினாக அரசன் இவளை விரும்பித் துயரப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். 'சேத்துப் போனால்' என்று தெரிந்தால் பிறகு கம்முடைய அரசன் கைமாக இவளை நீணக்காமல் தூங்குவான்" என்றாள்.

"இவளுடைய கல்வாலும் பிலேகமும் மிக ருசியா யிருக்கும்" என்றாள் மற்றொருத்தி.

இன்னொருத்தி "இவளைக் கொன்று எல்லாரும் உட்கார்த்து சந்தோஷமாகப் பங்கிட்டுக் கொண்டு சாப்பிட்டுத் தீர்ப்போம். வியஞ்சனங்களைக் கொண்டு வாருங்கள். கண்ணைக் கொண்டு வாருங்கள். இவனைத் தின்று விட்டுக் கள்ளும் குடித்து விட்டு ஶ்ரீகும்பிலா தேவி கோயிலில் கூத்தாடுவோம்" என்றாள்.

இப்படி யெல்லாம் மிக குரூரப் பேச்சுக்களைக் கேட்டும், பயங்கர சோகாபங்களைப் பார்த்தும், சிறை "ஓ" என்று வாய்விட்டு அழுதாள். எவ்வளவு தைரியமாக இருந்தாலும் இயற்கை வேகத்தை வழியடைப்பது கஷ்டம். ஆனபடியால் குழந்தைபோல்

அழுதான். அழுதபோதிலும், சித்தம் கலங்காமல் ராமனை தியானித்துக் கொண்டே யிருந்தான்.

“பதினாஸாயிரம் சாக்ஷரர்களை நான் ஸ்தானத்தில் நிர்மூலம் செய்த ஏன் ராமன் ஏன் என்னை மீட்டுக்கொண்டு போக இன்னும் வரவில்லை? தண்ட காரணத்தில் விராதனை வதம் செய்த வீரர்கள் ஏன் என்னைப் பற்றி இன்னும் சும்மா இருக்கிறார்கள்? நான் இவ்விடம் இருப்பது அவர்களுக்கு இன்னும் தெரியவில்லை யென்றே எண்ணுகிறேன். தெரிந்திருந்தால் சும்மா இருப்பார்களா?”

“கழகரசன் ஐடாயுடும் அரசுக்குக் கொல்லப்பட்டான். அவன் உயிர் வைத்திருந்தால் விஷயத்தைச் சொல்லி யிருப்பான். ஆனால் என்னை அரசுக்கு தாக்கிப் போவதைப் பார்த்துப் பொறுக்க முடியாமல் கோர புத்தம் செய்து அவன் உயிர் நீத்து விட்டான். ராமனுக்கு நான் இருக்குமிடம் இன்னும் தெரியவில்லை யென்றே எண்ணுகிறேன்.

“ஆனால் தெரியாமலா போகப் போகிறது? இந்த ஸங்கையும் சாக்ஷரர்களும்

அழியாமலா போகப் போகிறார்கள்? கட்டாயம் இந்த ஈகரத்தில் ஒவ்வொரு விட்டிலும் அரசுக்கு குலத்துப் பெண்கள் விதவைகளாகி அழுது புரண்டு அறியப் போகிறார்கள். இந்த ஈகரமும் சாவணனும் அரசுக்கு குலமும் அழிந்து போவது நிச்சயம்.”

இவ்வாறு தனக்குள் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். யோசித்துத் ததிரியம் அடைந்தான். மறுபடியும் வேறு ஊகங்களை ஊகித்துத் துக்கத்தில் மூழ்கினான்.

“என்னை இழந்த துக்கத்தினால் ஒரு வேளை ராமன் உயிரை விட்டு விட்டானோ? அப்படியே நடந்திருக்கலாம். இவ்வாறு விட்டால் இப்படி என்னை விட்டு விட்டு இவ்வளவு நாட்கள் சும்மா இருக்கிறார்களே! ஆஹா! அவனல்லவோ பாக்கியவான். தேவர்களோடு சேர்த்து விட்டான். நானல்லவோ பாபம் செய்தவன், இந்த நிலையிலிருக்கிறேன். ஏன் இதயம் கல்லாகவே இருக்க வேண்டும். இவ்வளவு கேசீர்தம் உயிருடன் இருக்கிறேனே!”

மறுபடி வேறு பயம் தோன்றிற்று. “ஒருவேளை நலம் செய்தே ஆயுளைக் கழிக்கத் தீர்மானித்து விட்டு என்னைப் பற்றி என்னை விட்டு விட்டார் கனோ? இல்லை, இல்லை! அப்படி ஒரு நாளும் செய்ய மாட்டார்கள். வீரன் தன் கடமையை விட்டு விட்டு, மனைவியைப் பதைவன் வசத்தில் விட்டு விட்டு சக்ரியை வாழ்க்கையில் புருவானா? இதை நான் எண்ணியது அநியாயம். நான் இருக்குமிடம் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை யென்பதே காரணம்.

“ஒருவேளை என்மேல் ராமனுக்கு இருந்த அன்பு ஒய்ந்து போய் விட்டதோ? உருவம் மறைந்தால் அன்பும் மறையும் என்கிறார்களே, ஒருவேளை அப்படி யிருக்குமோ? மறைந்தது மறந்தும் போகும் என்கிறார்களல்லவா?

“ஈ, ஈ, இந்த என்னைப் பாபமாகும். ஏன் ராமன் என்னை மறப்பானா? ஒரு நாளும் இல்லை. என்னை ராமன்

மறந்து விடும்படி யான குற்றம் நான் ஏதும் செய்ததில்லை! அதுவல்ல காரணம். ஒரு வேளை சாவணன் ஏதோ திருட்டும் மோசமும்

செய்து வஞ்சித்து சாணுதமாதர்களைக் கொன்று விட்டாரோ?”

இவ்வாறு மாரிமாறிப் பல யோசனைகள் செய்துகொண்டு துயரக்கடலில் மூழ்கினான். உயிரை விடுவதே நலம் என்கிற முடிவுக்கு வந்தான். சிங்கபா மரத்துக் கிடை ஒன்றில் தன் தலை மயிரைக் கொண்டு சுருக்குப் போட்டுக் கொண்டு துக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெறலாம் என்று எண்ணினான்.

அரசர்கள் சீதைவயத் தங்கள் என்னத்துக்குத் திருப்ப முடியவில்லை யென்று இன்னது செய்வது என்பது தெரியாம விருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் காரியம் முடியவில்லை என்று சாவணனுக்குச் செய்தி சொல்லப் போனார்கள். சிலர் அங்கேயே நின்றார்கள்; சீதைவயப் பயமுறத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களுடைய திரிசூட பென்ற சாக்ஷி வந்து அவர்களைக் கண்

டித்து, "மூர்க்கெனே, என்ன உளறு
இறிகள்! நான் கண்ட கனவைக்
கேளுங்கள். இந்த வங்கை அழிந்து
போகும் காலம் நெருங்கிறது"
என்னுள்.

பிறகு தான் கண்ட கோசு கவப்
னத்தை விவரித்துச் சொன்னான்.

"சீதையை அழைத்துப் போக
ராமன் சூரியசூர் போய் திவ்ய பிரகா
சம் விசிக் கொண்டு வங்கைக்கு வந்து
விட்டதாகக் கவவு கண்டேன். சரவ
ணன் அழிந்துயாண்டுவலிட்டுக்குப்
போனதைக் கண்டேன்.

"சீதையை எடுத்து யானையின் மேல்
ஏற்றிக் கொண்டு ராமன் சென்ற

விட்டதைக் கண்டேன். ராவணனும்
ராகசுர சமூகம் முழுதும் அவலக்ஷண
வந்திரங்கள் உடுத்திக் கொண்டு
அவலக்ஷண நிலையில் யானையும் இறந்த
துப் போகப்படுவதைக் கண்டேன்."

இப்படி திரிஜனா ராக்ஷஸிகளுக்
குத் தான் கண்ட கோப், கணவரார்
சோகம். "இந்தப் புண்ணியவருடைய
இரங்கல்கள்தான். அழிந்து போய்வரம்.
இவருடைய அருளைக் கேட்டுப்
பெறுங்கள்" என்று சொல்கிறான்.

இப்படி திரிஜனா சொல்லிக்கொண்
டிருந்த சமயத்தில் உரீதர பாய்த்
துக் கொன்றுவதென்று நிச்சயித்த
சீதைக்குப் பல நற்குணங்கள் திட,
சென்ற உண்டாயின. கண்களும் கை

கால்களும் மங்கனதரமாகத் துடித்தன. மனதில் எதிர்பாராத கதறியம் தானாக உண்டாயிற்று. உயிரை நீக்கும் யோசனை மறைந்து போயிற்று.

வினத்தில் கடந்த நிகழ்ச்சிகளை பெயர்வாம் மெயில் மறைந்திருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஹனுமான் இனி என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்தான்.

வங்கைக்கு வந்து அங்கே சிதைவைக் கண்டபின் வேறு என்ன இருக்கிறது என்று வாசகர்கள் எண்ணலாம். ஆனால் காரியம் அவ்வளவு எளிதாக இல்லை. ஹனுமான் யோசித்த விஷயம் களைக் கேளுங்கள்:

"மற்றவர்கள் செய்ய முடியாத காரியத்தைச் செய்து விட்டேன். கடலைத் தாண்டி சிதை யிருக்குமிடம் கண்டாயிற்று. ராக்ஷசர்களுடைய நகரம், அதன் காப்பு முதலிய எல்லா விஷயங்களையும் பார்த்து அதிர்ந்து கொண்டேன். பகைவனுக்குத் தெரியாமல் தூதனுமிய நான் செய்ய வேண்டியது செய்தாயிற்று. ஆனால் நிலைமை அபாயமாக இருக்கிறது. கண்ட விஷயங்களை சாமனிடமும் அரசனிடமும் சொல்ல நான் இப்போது திரும்பிப் போய்விட்டேனானால் இங்கே கடக்கும் சரீரவர்கள் என்ன? சாமலக்ஷ்மணர்களும் வானரசேனையும் இவ்விடம் வருவதற்குள் சிதை துக்கத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் உயிரை விடுவான். அப்போது எல்லாக் காரியமும் அழிந்ததாகவே யாகும். சிதைவைக் கண்டது மட்டிலும் போதாது. அவனுக்கு ஆறுதல் மொழிகள் சொல்லி, சாமனுடைய செய்தியை அவனுக்குச் சொல்லித் ததிரியப் படுத்தி விட்டே சொல்ல வேண்டும். சிதையிடம் பேசாமல் திரும்பினால் சாமனுக்கு என்ன திரும்பியாகும்? ஆனபடியால் எப்படியாவது வழிதேடி சிதையுடன் பேசியே தீர வேண்டும்."

ஆஞ்சனேய ஸ்தோத்திர மாலையில் 'புத்திமதாம் வரிஷ்டம்' என்று ஒரு பெயர் வரும். அதாவது 'புத்திமான் வளி' சித்தந்தன்' என்று. அது உண்மைதானே!

"சிதையுடன் எந்த பாகஷயில் எந்த உருவத்தில் நின்று நான் பேசுவது நலம்? இந்த அசோக வனத்தில் திடீர் என்று ஒரு குரங்கு வந்து

எதேனும் பேச வந்தால் நீச்சயமாக சிதை, 'இது ஒரு மோசம். சாவணனுடைய வஞ்சக வேலை' என்று எண்ணுவான். பயப்படுவான். கூக்குரலும் திடுவான். அவன் இப்போது இருக்கும் மனோ நிலையில் இவ்வாறுதான் நடக்கும். காவலிருக்கும் ராக்ஷஸிகள் இப்போது தூங்கிப் போயிருப்பவர்களும் எழுந்து விட்டு என்னைக் கண்டு கொள்வார்கள். இவன் பகைவனுடைய தூதன். மோச வேஷக் காரன் என்று எண்ணி ராக்ஷசர்களை அழைத்து வருவார்கள். இவ்விடம் பெரிய யுத்தம் நடைபெறும். நானும் கம்மா இருக்கமுடியாது. எதிர்ப்பேன். அவர்களை வதம் செய்வேன். உண்மை. ஆனால் சிதைவை மீட்டும் காரியம் கெட்டுப் போகும். என்னைப் பிடித்துச் சிதையில் வைப்பார்கள். பிறகு சாமனுக்கு விஷயம் சொல்லக் கூடியவர்கள் யாருமே இல்லை. அப்படி ஆகாது. நான் பிடிபட்டாமல் யுத்தம் வெற்றிகரமாகச் செய்வேன் என்றும் சங்கடமும் காயங்களும் பட்டு, பிறகு கடல் தாண்டும் சக்தி இழந்தாலும் இறப்பேன். நான் வந்து சிதையைப் பார்த்தது பயனற்றது போகும். அவசரப்பட்டு ஏதும் செய்யலாகாது. வந்த காரியம் கெட்டுப் போகும் வழியில் பரபரப்பாக எந்தக் காரியமும் செய்யலாகாது. என்னை நம்பியல்லவா அரசனும் சாமனும் காத் திருக்கிறார்கள்? என்னுடைய சிறிய தவறு பெரும் கஷ்டத்தில் முடியும். எப்படியும் சிதையுடன் பேசினிட்டு திரும்ப வேண்டும். அப்படிப் பேசுவதில் அவனுக்குப் பயம் உண்டாகாத படி முதலில் அவன் உள்ளத்தில் நம்பிக்கையும் கதிரியமும் உண்டாக்க வேண்டும். என்னை சாவணன் என்று வது அவனுடைய ஆள் என்றாவது சந்தேகப்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்யலாம்?

"சரி, சாமனுடைய குணங்களையும் சரித்திரத்தையும் மதுரமான முறையில் அவன் மட்டும் கேட்கும்படி சொல்லுவேன். அப்போது சிதையின் உள்ளத்தில் சந்தோஷமும் நம்பிக்கையும் உண்டாகும். பயப்படமாட்டான். பிறகு காரியம் சிதையேறும்."

இவ்வாறு பேசித்து மரத்தில் மறைந்திருந்த சிதைவான குரலில் 'சாம்', 'சாம்' என்று ஐயம் செய்ய ஆரம்பித்தான்.

பரிபூர்ண
மாக நம்புவ
தற்க்கும்...

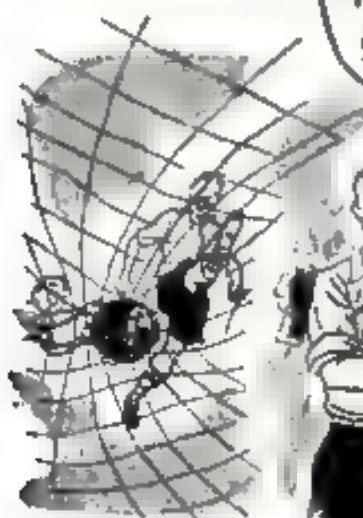
கவர்ச்சிகர
மான அமை
ப்புக்கும்...

உட்பூச்சுக் கு
ம், வெளிப்பூச்
சுக்கும்...

நேர்த்தியான
வாணவேலைக
ளுக்கும்...

அதைப்பற்றி சந்தே
கமே இல்லை... அதுதா
ள் எல்லோரும் விகும
பும் நேர்த்தியான எந்
திக் எனும்...

**ஷாலிமார்
ஸ்பர்லாக்**

**ஸீந்திக்
எனும்**

பாஷிக்குப் பூசும்,
தெய்துபூசும், அம்
புத ம் பிடு பூசும்
கும், பதததததத
எனும்புதக்கு எந்
த. 38 மீத பததத
பதததததததததத
தததததததததத

SHALIMAR

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., LTD.

POST BOX 136, MADRAS 1

பெய்தபடியும் படுக்கையிலாக உங்களை
தூண்டுதல் எங்களுக்கு கண்டதும் அவன் தயாராக
குக்கு ஒரே ஆச்சரியமாக விருந்தது. வசந்த
புறம் எட்டிப் பார்த்தான், அவன். சங்கரன்
வந்து இறங்கிய மாட்டு வண்டி நிறுத்திப்
போய்க் கொண்டிருந்தது.

"என்னடா, இது ஒரு கடுதாசி உட்ப
போடாமல் திருமென்று வந்திருக்கிறாயா?
உடம்பு ஒன்றுமில்லையா? நீ மட்டுமா வந்தாய்?
ஜாஸி எங்கே?" என்று கேள்வியைக் கேள்வி
யாக அடுக்கினான். சங்கரனின் தயார்
விரைவாட்சி.

"ஒரு மாதம் விட போட்டிருக்கிறேன்,
அம்மா! வறுமை பிறப்புக்கு உங்களுக்குதான்
இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னியது. வந்த
தேன்!" என்றான் சங்கரன்.

"வந்தமட்டும் சரிதொல்கிறான். ஜாஸி
கையிலும் அழைத்துக் கொண்டு வரக்
கூடாதே! ஜாஸி கொக்கியெந்தான்!"
என்று குரலும் விரைந்தான் விரைவாட்சி.
"எல்லாருமே சொன்னதற்கும், அம்மா!
அவளுக்கு ஆர்மியே வேலை செய்யப்
கொள்க. ஆர்மியே வேலைதான் அவளுக்கு

தேவியிட்டது. இவ்வியல் குவியல்களில்
ஜாஸியின் கைகள் காள்! உன் மாட்டுப்
பெண்ணுக்குப் பரிமாறு முடியு தெரிந்ததி
விருத்த தலைவர்களுடையதில்லை. முடியு தெரிந்த
அன்றைக்குத் தன் மிகுந்திருக்க வேண்டாம்
'தேன்' விருத்த' கைத்தான். இருபது
குயில்க்கு மேல் கொலாட்டி" என்று வந்த
தானமாகக் கூற்றும் சங்கரன்.

அவன் மனநிலை ஓரளவு விரைவாட்சிக்கு
கிடைத்தது. "இந்தாகவா சொல்கிறதுக்
கொண்டு அவன் விட்டு விட்டு வந்தான்!
பெண்! மூன்று வருஷமா ஒரு ஆண் பிள்ளைக்
குத் தேவத பரிமாறியே ஒரு பெண் முதல்
வருஷம் தேவியிட்டானே என்று நீ பேசுடப்
படாமல், சொல்லப்பட்டு என்னடா பிரயோ
சனம்! உனக்குத் தப்பு இல்லை, பாஸ்புண்டா!"

அதற்கு அவன் பொறுப்பு?"
என்று அவன் அம்மாவே அவனை
இடித்துக் கூற்றான். அதைக்
கேட்டதும் அவன் உணர்வு எரி
யலை போக வேகத்திந்தது.

வாக்குறுதி

ரா. பாலகிருஷ்ணன்

முக்கியம்! உம்... அது மிகவும். என்
போய்ப் பட் தேவத்த விட்டு வருகிறேன், நீ
காப்பி போடு!" என்று கூறி விட்டுப் புழக்
கடைப் பக்கம் சென்றான் சங்கரன்.

அவன் நிறுத்தி வந்தபுடன் வாய்ப்பைக்
கொண்டு வந்துவைத்த விரைவாட்சி, "ஜாஸி
ஏன் வரவில்லை? சிறுத்தைச் சொல். வறுமை
பிறப்புக்கு அவளுக்கு மாத்திரம் ஆர்மியே
உண்டா, என்ன?" என்றான் குழைந்த குரலில்.

"அவளுக்குப் பரிமாற தேவி விட்ட
தில்லா! அவன் குவியல்களில் ஆய்
போடுவான்" என்றான் சங்கரன் குரோதம்
சிறுத்த குரலில்.

"உனக்கு என்ன ஆக! நீயும் எழுதி விருத்
தாயே!" என்று தயார் கேட்டான்.

அவன் மூய் கைகளை விட்டது. "எனக்கா?
இரண்டு தடவை இதற்கு மூப்பு எழுதி
னேனே, என்னவாயிற்று! அதைதான் இப்
போதும், எனக்குத் தேவியில்லை! அவளுக்குத்

"சிறுதான் அம்மா! நீயும் அவன் கட்டுதல்கள்
பெய்திருக்கிறது! உனக்குக்கூட கையா, அந்
பாலம் தெரிவாமல் போய் விடுமென்று நான்
கிணைக் கிணை, கிணைமையார் சீர்துத்திப்
பார்த்தான் உனக்கு உன்கும புலனாகும்.
இந்தா அவன் கிணைக்கே குவியல்களில்
ஆடி விடுவான். அதே காரியாவதில் நான்
ஒரு சாதாரண குமாரதா! அவளுக்கு அடர்மி
கட்டக்க வேண்டியவன்! இதைவிட அவமானம்
எனக்கு வந்த வேண்டும்!" அவன் உணர்ந்
தில் விடைய புலித் வேகம் வரத்தொடங்கின
கொழைவிருத்த விரைவாட்சிக்கு விளங்கியது.

"கார்த்தன் கொன்னேனே— நீ அவமானப்
பட இவ்வியல் ஒன்றுமே வில்லை. அப்படி, நீ உன்
கொளையும் குறைத்து விட்டதாக எண்ணுகிறாய்,
அது உன் தோஷியால் விளங்குதலான
பெய்திய அவன்குமைய வேற்றியால் இல்லை.
அவன் பாஸ்புண்டா! அது அவன் பெரு
மைப்பை வேண்டிய விஷயம். விட்டு வேலை

கிணறும் கவனித்துக் கொண்டு, அபிசகமும் போய் வருவதோடு, பரிட்சாவிலும் ஒரு பெண் தேர் விட்டாள், அது அவளுடைய புத்தி சாலித்தனத்தைத்தான் உடனடிக்கிறது!" என்று விவரிக்கி, மகன் வட்டியில் சிவசயம் இருப்பதாகவே அவன் கருதவில்லை.

"பரிட்சை தேறுவதற்குக் கொஞ்சம் 'அ'னு விவரமும் வேண்டும், அம்மா! மூன்று மாதத் தம் போதாது! நானுந்தான் ஆனால் மூதல் வருப்பிலே தேறினேன், ஜானகி வெறும் வறட்டு பி. ஏ. தானே! அவளுக்கு இருக்கிற மூன்று எண்களில் என்ன சொல்பவனும்?" என்று பெருமிகுள் சங்கரன்.

"அதிர்ஷ்டம் வேண்டாம் என்று பார்க்கோன்னது! அந்த அதிர்ஷ்டம் உனக்கு இல்லை; அவளுக்கு இருக்கிறது. அதற்காக நீ ஏன் வேட்டப்பட வேண்டும்! ஜானகியிடம் இதற்காகக் கோர்த்துக் கொண்டு ஏதாவது பெரிசுபாடு!" என்று பட்டாசு விவரிக்கி.

தாயார் தங்கித் தூண்டிக் கேட்கக் கேட்ட அவள் அடக்கிக் கொள்ள முயன்ற ஆத்திரம் கீழில் அமிழ்த்திய செட்டிபோஸ் பீறிக்கொண்டு வெளி வந்தது.

"அம்மா! உனக்கு எல்லாவது சொன்னதும் புரிவதில்லை! காரியாவயத்தில் நானு பேசுக் காலுவிதமாகப் போ இடம் கொடுக்கிறது இதைச் சந்தர்ப்பம், எனக்கு வேண்டிய நகை எட்டவே முடியவில்லை, அதற்காவியதான் ஒரு மாதம் சீய் போட்டேன். ஜானகியிடம் எனக்குக் கொபரிக்கி, அவளைப் போவியே எனக்கும் பரிட்சை தேறியிருக்கிறால் பரவாயில்லை. ஆனால், இந்த சீயாவயில் கால்கள் இருவரும் ஒரே காரியாவயத்தில் வேலை செய்வது இனிமேல் நடக்காத காரியம். நான் ஒரு வன் என்பாதிப்பது போதாது! அப்படி யொன்றும் 'பாச'விலாத குடும்ப மிக்கியே கம்முடையது!" என்று சங்கரன்.

"நீ அவனிடம் என்னதான் சொன்னாய்!"

"ஒன்றும் சொல்லவில்லை, ஒன்று, அவன் வேலைகளை விட்டுவிட வேண்டும், அல்லது என் வீட்டில் உட்கார்க்கு வேண்டிய வேண்டும். அவன் என்பாதித்துப் போட வேண்டும் எனக்கு! உனக்கு ஏது உத்தமகப் படுகிறதோ அதைச் சீய் அவளுக்கு எழுதி விடு! அந்த அகம்பாவக்காரியிடம் நான் இதைப் பற்றிப் போவியே விருப்பமிக்கி!" என்று உத்தி குள் சங்கரன் உத்தி தொனக்கும் குரலில்.

"அவளுக்கு அகம்பாவ மிரத, உனக்குத் தான் அவனிடம் பொருமை!" என்று விவரிக்கி.

"விசெத்திரமான் மாரியார்— மட்டுப் பெண் கிண்கி! பொருமை என்றே கவத்துக் கொண்டாலும், அது எனக்கு

மட்டுமல்ல, பரிட்சை தேறுத இருந்து குமரன் தாக்களுக்குத் தான்!" என்று சங்கரன்.

"அவர்களைப் பொருமைப் பட்டால் அதற்குக் என்ன செய்ய முடியும்! ஜானகிதான் என்ன சொப்பாடி! அடுத்த தடவைவரவது பரிட்சை பிதறுவதற்குரிய வழியைப் பார்க்கிறதானால் கிவகம். சரி, இரத்தினி பெல் வாய்க் கண் விழித்து சயிற் பிரவானம் செய்கிறுக்கியும், அதுப்புத்திரக் கொஞ்ச நேரம் தூங்கு, போ! இதோ, நான் எமையாளுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு எழுந்தான் விவரிக்கி.

உடத்தில் இருக்க ஊஞ்சல் பங்கையில் வந்த படுத்த சங்கரனுக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. ஒவ்வொரு தடவைவரும் அவன் சாதாரணமான ஜாஸியில் கிராமத்துக்கு வரும்போதெல்லாம், சயிற் பிரவானத்தில் ஆவரம் திர ஊஞ்சலில் படுத்துச் சாறு நேரம் கிம்மதியாக உறங்குவான். அதற்குப் பிறகுதான் கிண்கி, சாப்பாடு எல்லாம், ஆனால் இப்போதைய அவன் மன நிலை தூக்கத்துக்கு இடமே தரவில்லை, என்னதான் கிண்கி அவ்விவகமாக எழுந்தான், பங்கை குரங்கு கிண்கிக்கு கிண்கி தாலிக் கொண்டுக்கிறது.

'தான் என் அவனை— ஜானகியே— மனசுது கொண்டுடன்! படித்த பெண்ணின் கட்டணமே இதுதான்! படிப்பற்றவனா கிறுத்தால் என் அபிப்பிராயத்துக்கு மாறாக நடத்து கொள்ளுபாளா! என் தப்பவை எதிர்பார்க்கும் கிண்கி இல்லாததால்தானே அவன் என்னை மறிக்கவில்லை!

ஆனால், படித்த பெண்ணின் எவ்வொருமே இப்படித்தான் இருப்பார்களா, என்ன! காலி பர் கைகாசலின் மனைவி உடல் படித்தவன் தான். பி. என். பட்டத்தாகக் கார்த்திய

பறக்க விட்டு விட்டு, குடும்பத்தைப் பராமரிப்பதில் கைமம் கொடுத்த கிண்கியா! படித்த கிண்கி தவறு ஏதயில்லை, அதே காரியாவயத்தில் உத்திரோ கத்திரிக்குடன் பெண் கிண்கியை மனசுது கொண்டது தான் தவறு! அது மட்டுமா! 'கல் பாணத்துக்குப் பின் என்னை வேலைகளை விட்டு விவருப்படி கிண்கித்திக்கி உடாது' என்று அவன் வாக்குறுதி கேட்ட போது உட வான் கிறிதம் தவறக் கிண்கியே! அவன் அழகு என் அறிவை மலக்கி விட்டது, இப்போது வருத்தி என்ன பங்கை!— கிண்கிச் சமயில் கிண்கி சங்கரன் என்போது கண்ணார்க்கான் என்பது அவனுக்கே தெரியாது!

★

சேங்கரனுக்குக் கல்பாணம் உட்கித்தே ஒரு கிண்கி சங்கரன்!

அன்று குரங்குக்கிண்கி மனையில் உத்திரோ கைக்கு

உலகம் சென்ற சங்கரன் பெரிசு காலை
யின் கடைபாதையை போட்டியப் பதிகைப்
பட்டிருந்த கருங்கல் திண்டாடிக் பிது உட்
காந்திருந்தான். ஞாயிர் மகாந்தி அரை
மணிக்கு மேலிருக்கும். வானம் பட்டிதிருத்த
செக்கர் வண்ணம் சிறிது சிறிதாக மங்கிக்
கருமை சூழ்ந்தது. கடற்கரைப் பக்கமிருந்த
கடைபாதையை போட்டிக் கண்ணுக்கெட்டிய
தூரம் வரிசையாக சிறுத்தப்பட்ட, குருத்த
கோடல் 'மர்க்குரி' கிளக்கின் ஒலியில் தகதக
பென்று பிரகாசித்தன. அவன் அமர்ந்திருந்த
இடத்தில் ஐதரத்தடி குறைந்து விட்டது.
உப்பல் கார்த்தி சக்தை அறுபதித்த வன்
ணம் கடைபாதையோடு சேல்லுகிறவர்களின்
மீது பார்வையை ஒட்டியவனுப் உட்கார்க்
திருத்த சங்கரன் திடீரென்று சீமீர்க்கு உட்
காந்தான். ஒரு பெரியவர் கைத்தடியை
கான்றிக்கோலுக்கு சிறிது தூரம் போவதும்,
மறுபடி திரும்புவதும் இருந்தார். அவர்
உலாவியிருர் என்று ஐதரில் கிணத்தான் சங்
கரன். திறகு அவர் கைதயோ தெடுவது
போல் தோன்றியே, அவர் அருகில் கொஞ்சிப்
போய், "என்ன ஸார், தேடுகிறீர்கள்! ஏதா
கிலும் காணாமல் போய் விட்டதா?" என்று
கேட்டான்.

பெரியவர் இலகாகக் கிரீத்துவிட்டு, "ஓன்
றும் காணாமல் போய் விடவில்லை. கண்டுபிடித்
கத்தான் உன் பார்வையில்தான். இங்கேதான்
எங்கேயோ காதா சிறுத்தி விட்டு கடைபாதை
போடு கொஞ்ச தூரம் உலாவிக்கொண் டிருக்
தேன். அகல்மாத்தாக என் பழைய கண்பர்
ஒருவரைச் சந்திக்கவே அவரோடு பேசிக்
கொண்டு கொஞ்ச தூரம் போனேன். சற்று
தோர் பேசிக் கொண்டிருக்கிற விட்டுத் திப்பு
வதற்குள் இருட்டி விட்டது. அந்தமித்த
விட்டதா! அதனால் எனக்குக் கண் பார்வை
சற்று மந்தமாகி விட்டது. இந்தநே வர்களுக்கு
கிடைசில் என் காதா எங்கே என்று தேடு
வேன்!" என்று, அதனால் அவர் காதாத்
தெடித் தரப் போய் அவர் வற்புறுத்தியதன்
பேரில் அவரோடு அவன் அவருடைய விட்டு
வரைக்குமே போய் வருமாடி வந்திற்று.

பெரியவர் விட்டுக்
ருன் அடிஎடுத்துவைத்
ததும் வைக்காதது
மாக, "அப்பா! வந்து
விட்டீர்களா? ஏன்
இவ்வளவு நாழிகை?
எனக்கு தொம்பி விசா
ரமாகப் போய் விட்
டது!" என்று தேனில்
சூழ்ந்த வார்த்தை
களுடன் எதிரில் வந்து
சீவற ஐதரிலெய்க்
கண்டதும் சங்கரன்
பிரமித்து விட்டான்!
"அட சீக்கலா!
இங்கே எங்கே?" என்
ருன் ஐதரில் விபப்
புடன் அவனைப்
பார்த்து.

"இன்று இவர் உத
விவாங்கினார் இவ்

வளவு கெட்டியாக விடுவதே சேர முடிந்தது.
வாய் வந்து உதவினார். ஏன், அம்மா! இவ
ரைத் தெரியுமா என்ன உனக்கு?" என்று
ஐதரிலெய்க் கேட்டார் மெயர்.

"இவரைத் தெரியாதவர்கள் எங்கள் கா
லையைத்தெரிய வாரும் இருக்க முடியாது.
அப்பா! குமாரதாக்கன் சங்கத்தின் காலி
தரின் இவர். காலியாலத்தில் சோம்ப கல்ல
போய் இவருக்கு!" என்று ஐதரின், பெரிய
வரை கேட்டி.

ஐதரிலின் கையிலும் கொடுக்கப்பட்ட சர்
பத்தை குடுத்துக் கொண்டு அந்த அழகு
மொழிகளைக் கேட்ட சங்கரனுக்கு, "இவர்
சோம்ப கல்லா!" என்று பெரியவரிடமே
தங்கிப் பற்றி அவன் பொரிசு செய்ததாகவே
பட்டது! பெரியவரின் மனத்திலும் அதே
அபிப்பிராயத்தான் ஏற்றெனவேயே உதித்த
விட்டது!

"இவர் என் தம்பி பெண். குழந்தையி
கிருக்கே என்னுடன் தானிருக்கிருன். பெண்
குழந்தையில்கூட ஏன் என் குறைவைப்
பொக்கி விட்டான். இவர் சோம்பப் பிடியாதக்
காரி. இவர் கடிப்புக்காக நான் செவயித்த
தொகையை எனக்குச் சம்பாதித்துத் தந்துவிட்
வேண்டுமாம்! அதற்காக வேலைக்குப் போகி
ருன். இவ்வளவு சேர்த்து இருக்கும்போது
ஏன் வேலைக்குப் போகவேண்டுமென்று நான்
எவ்வளவோ தடுத்தும் உறியும் கேட்டாகமல்
பிடியாதமாக வேலைக்குப் போய் வருகிருன்.
என்ன செவ்வது சொல்லுங்கள்!" என்று
பெரியவர்.

"அதில் என்ன, சார் தவறு! செவயித்த
பணத்தைத் திரும்பச் சம்பாதிக்க வேண்டிய
தும் ஒரு விதத்தில் சிவாபந்தரன்" என்று
அவனுக்குப் பக்கவாணாகப் பேசினிட்டுக் மெ
யரின் காலியேயே தன் விட்டுக்குக் கிணம்பி
ருன் சங்கரன்.

இதையொட்டி ஏற்பட்ட பண சந்திப்புக்
கனின் கிணவாக ஐதரிலின் உதவத்தையும்
பெரியவரின் கன்மறிப்பையும் பெற்ற சங்கரன்
ஒரு கபரிசத்தில் அவன் கணவன் ஆனான்.
தான் வாக்குறுதியளித்தபடி அவனை இதயவரை

ஸ்ரீ சைவ விதாயகர் துணை

சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான்
திருக்கோயில் திருப்பணி

மஹா சூம்பாபிஷேகம்

மன்மத வருஷம் ஆனி 23உ.

(7-7-55) விவாழ்க்கிறமை

000

சிவந்தவங்களுக்கே 'போயி' என்ற காலத் திருமறையில் சிறப்பித்துப் போற்றப் பெறுவது நினைப்பதற்காகும். புரிக்ஷை மூலிய ராசிய விவாகத்தொடர்தும், பஞ்சமே மூலியமும் காலத் திருமுறை வானியர்களுக்கும், வேந்தர், குறுகிய மன்னர், பாடல் தலைவர், அமைச்சர், செல்வர், பொதுமக்கள் ஆகிய எல்லா மக்களும் இப்பணியில் உடனான பொன்னம்பலத்தின் ஆடல் புரியும் நடராஜப் பெருமானை வழிபட்டு இம்மை மறுமை இன்பங்களை அடைந்துள்ளார்கள். "மூர்த்தியம்பலக் கத்தவது உருவே, ஏத்திடுந் தலம் எழில் புரிவோ திர்த்தமென்பது வெடுக்கெனவே" என மூர்த்தி தலம், திர்த்தம் ஆகிய இம்மூர்த்தியுடைய மூதங்கமை பெற்று விளங்குவது பெரும் பெற்றதப் புரிவோரையே இப் சிதம்பரமாகும். ஆதலால் நினைப்பேருக்கியோயில் "புரிக்ஷை காலையமென ஆங்குள்ளாகப் போற்றப் பெறுவதற்கும்.

இத்தலத்தின் இறைவன் உலகமெல்லாம் உய்யத் திருநடனம் செய்யும் அருட் சிவபிரமம் விளக்குவது ஊக்கைப்பவரையே பொன்னம்பலமாகும். குறைய ஆகாரமாதத் திடமும் இப் போக மன்றத்தை மூடியேந்திப் பலரும் செம் பொன்னுக் கெல்லிது வழிபட்டுள்ளார்கள்.

நினைப்பேருக்கியோயில் ஆடல் புரியும் கத்தப்பிரானது அருட் கையே உய்வினாள் திருக்கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் நினைப்பேருக்கியோயில் உய்வினாள் உய்வினாள் எனவும், ஒவ்வொரு நாளும் அத்தவராமத்தில் அய்வருட் கையின் எல்லாம் மீண்டும் இத் நினைப்பேருக்கியோயில் வந்து ஒடுங்குகின்றன எனவும் பாசநாட்டு அருள் நூல்கள் உறுபெற்றன. இத்தலையை சிறப்பு வாய்ந்த இத் திருக்கோயிலுக்கு 53 ஆண்டுகளுக்கு முன் சூம்பாபி

ஷேகம் அடைபெற்றது. அதுபற்ற ஆண்டுகளுக்கே வருமுறை புனருத்தாரணமும் மகா சூம்பாபிஷேகமும் செய்து வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்ற சாத்திர மூதையை போட்டி. இப் போழுது திருப்பணி செய்ய வேண்டியுள்ளது.

அதற்கு இயக்கத் திருவருள் உட்டுவித் தீர்த்த இரங்கிய பெற்றதத் துணை கொண்டு, இவ்வாறுபெற்றுத் தீர்த்தவெடுக்கெனத்திருப்பணி செய்த மகா சூம்பாபிஷேகம் செய்ய ஆங்குள்ளாக "சூம்பாபிஷேகக் கமிட்டி" போகிறது சிறப்பி பெற்றதானது. மேற்படி சூம்பாபிஷேகம் தானது மன்மத ஆண்டு ஆனித் திங்கட 23உ (7-7-55) விவாழ்க்கிறமை யன்று நடவடிகிறது ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானை திருவருள் துணை கொண்டு ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றதானது.

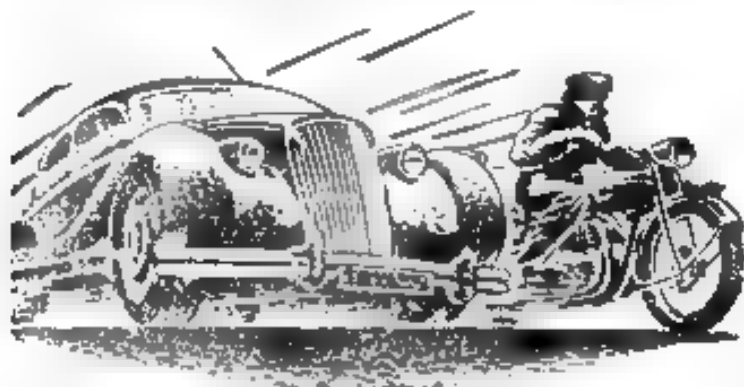
எல்லாத் திருத்தலங்கட்டும் பொது நிலைய மகா விளக்குவதற்கு 'போது' எனப் போற்றப் பெறும் இத் திருக்கோயில் திருப்பணியில் இக்கமிட்டியுள்ள எல்லா மக்களும் பங்கு கொள்ளுதற்கு உரிபவராவர். எனவே இவ் வரிப பணியில் வெடுக்கென செல்வர்களும் சீர்ப அன்பர் பெருமக்களும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு தந்தம் ஆற்றலுக்கேற்ப பொருளுதவி புரிந்தல வேண்டுகிறோம்.

மேற்படி சத் கைக்கரியத்திற்கு உரிய தொகைகள் "பொக்கிளையார், ஸ்ரீ சாராசுவதர் கோயில் திருப்பணி சூம்பாபிஷேகக் கமிட்டி, சிதம்பரம்" என்கிற விவாகத்திற்கு அனுப்பப்பட கோரப்படுகிறது.

இவ்வாறு,

சைவமார் | ஸ்ரீ சாராசுவதர்கோயில் திருப்பணி
6-3-55 | சூம்பாபிஷேகக் கமிட்டி வாரி

காஸ்ட்ரால் எப்பொழுதும் முன்னணியில் நிற்கிறது

★ ஸிஸ்டர் தேய்மானத்தைக் குறைப்பதில், 1935-ல் முதல் ஸ்தானம் பெற்றது.

★ இயந்திரங்களை சுத்தப் படுத்துவதற்கு ஒரு சிறந்த எண்ணெயாக 1935-ல் முதல் ஸ்தானம் அடைந்தது.

★ பெட்ரோல் சித்தனம், மிக எளிதான இயக்கம், துடிமான ஓட்டம் ஆகிய அனுகூலங்களைப் பெற ஒரு லேசான எண்ணெயை அறிமுகப்படுத்தி 1938-ல் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றது.

★ எண்ணெய் கெட்டுப் போகாது பாதுகாக்கக் கூடிய நூதன வழிகளைக் கையாளுவதிலும் 1949-ல் முதன்மை ஸ்தானம் அடைந்தது.

★ துரு பிடிக்காமலும், அமிலங்களை இயந்திர பாகங்கள் தேய்வு ஏற்படாமலும், பாதுகாக்கக் கூடிய ஹைபர்பட் ஆக்ஸில் எண்ணெயை அறிமுகப்படுத்தி அதால் 1954-ல் முதன்மை எடைந்தது.

★ எது இளைப்பாற்றது? இன்று உலகிலேயே கலாவிதமான முறையிதரில் நுட்ப ஆய்விடத்திற்குட்பட்ட எரிவாகனம் மிகவும் சரியான பராமீட்டர் எண்ணெய் இதுதான். மேலட்டர் முயற்சிக்கப்பட்டதும் எரிதில் முயற்சிவதற்கும், தேய்வைக் குறைப்பதற்கும், இந்த எண்ணெய், அந்நியமாக குளிர்ந்த காலத்திலும் கூட, உதவியாக இருக்கிறது.

எரி. எரி. வேக்பீல்ட் & கம்பெனி லீட்.

தமிழ்நாடு சாஸ்திர அகாடமி

பேராசிரியர் ரா.நி.சேதுப்பிள்ளை

18. முனிசிப் பட்டினம்

“கொடுக்கவே குறையினை” என்று மெய்க்கிப் பேசுவர் தென் பாண்டி நாட்டார். மலையாளம் மலைய சேர நாட்டில் மண்புறம் கையையும் உடைய கல்லினை முன்னுளில் ஏதாவதாக விதைத்தது. மெய்க் நாட்டார் அதனை மிகவும் விரும்பினர். ஏறப்பாக்க குட்டி காணின்னும் பகுதியில் விதைத்த ஏதாவது மாய மின்கு அவர்களுக்கு மெத்தப் பிடித்திருந்தது. உயர்ந்த விதைகொடுத்து அவர்கள் அம்பினகை வாய்க்கித் தம் மரக் கலங்களில் ஏற்றிச் சென்றனர்.

அந்நாளில் சேர நாட்டுக் கடற்கரை யில் முனிசி என்னும் துறைமுகம் ஏறத்து விளங்கிற்று. பெரியாறு கடலிற் பாயும் இடத்தில் வீற்றிருந்த மூலிசிமா கடலும் “குடகடலின் கோமகன்” என்று கொண்டாடத்தக்க செயல்கள் செழுமை வாய்ந்து திகழ்ந்தது. மெய்க் நாட்டுக் கப்பல்கள் அத்துறைமுக நகரத்திற் போக்து செம் பொய்க்கிச் செலிந்து கரு மினகை ஏற்றிச் சென்ற சேய்தினை அகலாறு என்று பலமுத தமியிற் தால் அழகாகக் கூறுகின்றது.

இவ்வாறு ஈராவிரம் ஆண்டுக்கு முன்னே சேரும் ஏறப்பும் உற்று விளங்கிய முனிசியின் பெருமை காணடையில் குறைந்தது. முனிசி என்னும் பெயரும் மழுங்கி மறைந்தது. ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பு சேரமான் பெருமான் அரசு புரிந்தபோது கொடுங்கோலார் என்னும் துறைமுக நகரம் மலையாள நாட்டின் தலைநகராகத் திகழ்ந்தது என்பது திருத்தொண்டர் புராணத்தால் விளங்குகின்றது. பெரியாற்று மூலத்தில் அமைந்திருந்த அந்நகரின் ஏறப்பினை,

“மாவீர திருத்த நெருஞ் கீழ்ப்பின்
மன்னும் தொக்கை மனைட்டுப்
பாவீர திருத்த பரிபுஷா
பயிதும் இயக்கிப் பழம்பிதான்
சேவீர திருத்த திருக்குடை
கையுந் தீக்கிச் சேர்துடை
கோவீர திருத்து யுகாபுரி
குடிக்கோ ஓதுந் கொடுங்கோலார்”
சே-கவி, துடபகாசனம்.

என்ற திருப்பாட்டில் மலை நாட்டுப் பழம் பதியாய் கொடுங்கோலார் சேர மன்னரது தலை நகரம் என்பதும் அங்குள்ள சிவாலயத்தின் பெயர் திருவஞ்சைக்கனம் என்பதும் தெனியாக உரைத்தப் படுகின்றன.

கொடுங்கோலாரில் அரசு வீற்றிருந்த சேரமாளும் திருவாரூரில் சிவத் தொண்டு புரிந்த சுந்தர மூர்த்தியும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு பழகுவதற்கு முன்னமே உரைச்செயல் ஒன்றுபட்டு உயரிய தோழராயினர். சேர நாட்டிலே பிறந்தவர் சேரமான்; சேர நாட்டிலே பிறந்தவர் சுந்தரர். அரசாரும் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் சேரமான்; அந்தணர் குலத்தில் வந்தவர் சுந்தரர்; நாடாரும் பணியை மேற்கொண்டவர் சேரமான்; ஈரணப் பாடும் பணியே பணியாகக் கொண்டவர் சுந்தரர். இவ்வளம் பல்லாற்றாறும் வேறுபட்ட சேரமாளும் சுந்தரமூர்த்தியும் சிவனாடி மதவாசி செம்மை வாய்ந்தவராதலின் ஏறத்த நண்பராயினர்.

தம் உயிர்த் தோழராய்வு சுந்தரரைக் காணும் ஆசையால் மலை நாட்டிலின்றும் புறப்பட்டுத் திருவாரூருக்கு எழுகின்றன இன் சேரமான்; சுந்தரரோடு அனவனாவிலுர்; அவர் பாடிய தமியிற் பாட்டைக் கேட்டு மனம் உருகினார். எல்லையற்ற பெருமை வாய்ந்த தில்லை அம்பலத்தை அவரோடு சென்று வணங்கினார்; இன்ப வெண்ணத்தில் மூழ்கினார். “பொன் வண்ணத்து அந்தாதி” என்னும் சேரத்தமிழ் பாமாலை காத்தினார். ஐந்தொழில் புரியும் ஆடவரைக் கணமெடுத்து ஏற்றினார்.

மனம் ஒத்த நண்பர் இருவரும் திரு ஆலவாய் முதலாய தென்னாட்டுத் திருப் பதிகளையும் கண்கனிப்பக் கண்டு வணங்கிச் சேர நாட்டுத் தலைநகரை எண்ணினார். சிவநெயர் செல்வர் இருவரையும் ஒதுக்கே கண்ட சேரநாட்டு மக்கள் இன்பக் கண்ணிச் செலிந்தார்; மலர்மாளி பொழிந்தார்.

பொது மக்களின் ஆர்வத்தை அறிந்து அகமெழுக்த சேரமாளும் சுந்தரரும் ‘அஞ்சைக் கனம்’ என்னும் ஆலயத்திற் போக்து நெஞ்சை வழிபட்டனர். “அஞ்சைக் கனத்து அப்பனே” என்று அழைத்

துச் செஞ்சொற் பாமாலை அணித்தார் கந்தார்.

" தலைக்குத் தலைபாலை அணித்த தென்னை
கடைமேல் கங்கை வெள்ளம் தரித்த

தென்னை
அலைக்கும் புவித்தோல் வேண்டு அரைத்த
தென்னை

அதன்பேரே தோகை கீர்த்த
தென்னை

மலைக்கும் தலை ஓப்பை வந்திடவே
வலித்தென்றி மூழங்கி வம்புரி வேண்டு

அலைக்கும் கடமங்கை மேல் மகோதை
அணிபார் போழில் அஞ்சாக் கவத்
தப்பனை "

என்ற தேவாரத் திருப்பாசரத்தில் மகோதை என்று சேரமானது தலைகேரம் குறிக்கப்படுகின்றது. அதனால் மகோதை என்ற பெயரும் கொடுங்கோளார்க்கு உண்டு என்பது கங்கு விளங்கும்.

கோதை என்பது சேர மன்னர்க்குரிய சிறப்புப் பெயர்களில் ஒன்று. கோதை யார்க்குரிய தலைகேரமாவிய கொடும் கோளார் மகோதை என்று பெயர் பெற்றது போலும்!

" கோதை அரர் மகோதை பேனக்
குறடி பெயரும் உடைத்து உலகில் "

என்று திருத்தொண்டர் புராணம் தெரி விக்கின்றது.

இத்தகைய மகோதைப் பட்டினத்தில் ஒரு நாள் கோதையரசர் பவனி வருகின் றார். அவர் திருமேனியைக் காண்பதற்கு ஆசைப்படுகின்றனர் இவ் மக்கையர்.

—இ டி.கே.சி.யின் கடிதங்கள்—

திருக்குற்றாவம், தென்காசி
மலங்காரம், 3-11-48

இதோ ஒரு பாடல்! தோண்டாமான் திரையன் என்ற தோண்டை காட்டுச் சக்கரவர்த்தி சோழ மன்னனது புத்திரன் என்றும், ஒரு திலிப்பி பிறந்த பிள்ளை என்றும், வயதான பிறகு திலிவிருத்த தாய் பையனை ஒரு தோணியில் வைத்துத் தந்தையாவிய சோழனிடம் அனுப்பினான் என்பதும் கதை. இதை வைத்துப் பாடல், கடல் பெற்ற பிள்ளை இரையன் என்பது புராண மரபு.

இராய் புகலாவத் தூங்காமலே கடல் கும்மாளி போட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது: காரணம் என்ன!

பட்டும் பணியும் புனைந்து கொண்டு கதவைத் திறந்து தெருவை எட்டிப் பார்க்கின்றனர். "எட்டாய் பழத்துக்குக் கொட்டாவி இடலாமோ?" என்று அவர் களைத் தட்டி அடக்கி விட்டினுள்ளே அனுப்பிக் கதவைத் தாழிடுகின்றனர் தாய்மார்கள். அவர்கள் விட்டினுள்ளே வேலை செய்யும் வேலை பார்த்துக் கதவைத் திறந்து பின்னும் தெருவுக்குச் செல்கின் றார் கன்னியர். அது கண்டு ஓடிவந்து பெண்களை அதட்டி மீண்டும் விட்டின் உட்களை அடைத்துத் தாழிடுகின்றனர் தாய்மார். இவ்வாறு அடைத்தும் திறந்தும் கதவின் குறுமி தேய்ந்து போயிற்று என்று பாடுகின்றார் ஒரு கவிஞர்.

" தாய் அடைப்ப வலி தீர்த்திடத்
தேயத் தீர்த்த குறுமியமே—ஆய்மயர்
வண்டுளம் கன்னி வயயாந்தோக்
கோதையைக்
கண்டுளம் தீர்த்த தேடி "

என்ற பாட்டில் கோதையால் தேய்ந்த குறுமியைக் காணலாம்.

தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருவஞ்சைக் கணம் இப்பொழுது திருவஞ்சிக்குளம் என்று மலையாள மொழியில் மருவி வழங்குகின்றது. சேர காட்டில் பழைய தலைகேராவிய வஞ்சிமா கரம் இத் திரு வஞ்சிக் குளமே என்பர் சிலர். சேரமான் அரசுபுரிந்த கொடுங்கோளார் மேலை காட் டார் காவில் சிரங்கனூர் எனச் சிதைந் தது. சங்க நாயக்கரில் முசிரி என்றும் தேவாரத்தில் மகோதை என்றும் பெயர் பெற்றது விளங்கிய திருகேரம் இப்போது ஏற்றமும் தோற்றமும் இழந்து சேரன் காட்டுக் கடற்கரையில் உறங்குகின்றது.

" கெடுதல் தப்பதும்
துஞ்சா இயல்பிதும்
மங்குறும் பாக்கடல்
ஆப்பதும்—வெள்ளமெனக்
காப்பயந்த கன்னிக்
கடுபாள் திரையன்
யாப்பயந்தோன் வந்து
செருக்கு.

[கங்கும்: திராய்: மங்குல்: மேகம்; ஆப்ப் பது: சும்பிப்பது: காப்பயந்த: தோண்டிச் செலுத்தினாள்: திரையன்: தோண்டித் தோண்டித்.]

வெகு அழகான பாட்டு, தமிழ்ப் பண்பு விதைத்திருக்கிறது.

—இ டி.கே.சி.யின் கடிதங்கள்—
டி.கே.சி.யின் கடிதங்கள்

அறிவிப்பு

மாற்றப்பட்ட விசை

1955 மே 1-ல் தெரிவித்து அமுதக்கு வரும்
மேட்டூர் மல்களும், லாங்கினாத்தும் தென்னிந்தியா
குழுவினரும் கீழ்க்கண்ட மாற்றப்பட்ட விசைகள்
கிடைக்கும்.

மேட்டூர் மல்கள் & லாங்கினாத்த

மல்கள்

லாங்கினாத்த

M. 81 செதும் 1க்கு ரூ. 0-13-3

M.S. 55 செதும் 1க்கு ரூ. 1-3-0

M.501 செதும் 1க்கு ரூ. 0-15-3

M.S. 58 செதும் 1க்கு ரூ. 1-5-9

M.101 செதும் 1க்கு ரூ. 0-15-6

(உங்களுக்குத் தகவல் மற்றும் வித்பலி வரி பிரத்யேகம்.)

தலைப்பாளர் :
மேட்டூர் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்,
மேட்டூர் அகர் கோவிலுக்கு.

மேலாளர் :
W. A. ரிவர்டெஸ் அண்ட் கம்பெனி லி.,
சென்னை 1, சென்னை-1.

பாங்க் ஆப் மதுரை லிட்.

மதுரை

௦௯௦

31-12-1954 அன்று உள்வாங்கு நிலை விபரம்

முதலீடும் பொதுப்புக்களும்

சொத்துக்கள்

செலுத்தப்பட்ட முதலாளிகள்	ரூ.	அ.	பை	காலியூப் ரோக்கெட்ஸ்	ரூ.	அ.	பை
செலுத்தப்பட்ட நிலங்கள் ...	13,78,218	12	1	பாங்குமேன்சொத்துக்களும்...	35,02,741	12	1
பேராளர்களின் ...	2,38,31,274	10	4	செலுத்தப்பட்ட முதலீடு			
கருவாக வேண்டிய				செலுத்தப்பட்ட சொத்துக்கள் ...	24,67,439	14	0
உண்டாகக்கூடிய ...	1,70,737	3	0	உண்டாகக்கூடிய முதலீடுகள்			
இதர பொதுப்புக்கள் ...	2,02,973	14	11	முதலியன் ...	1,38,32,857	12	3
காப்பதக்க காப்பாற்றுகள் ...	1,13,980	11	3	கருவாக வேண்டிய			
				உண்டாகக்கூடிய ...	1,70,737	3	0
				இதர ஆயத்திகள் ...	2,30,362	8	10
	2,42,95,230	4	4		2,42,95,230	4	4

சேமிப்பு: கருமுத்து நிவாரணங்கள்

கடத்தல்கள்: வ. சாம. வங்கியைச் செலுத்தும், வ. சாம. அன்னாம்பை செலுத்தும்
உ. சாம. மெ. கப. செலு. அ. அன்னாம்பை செலுத்தும்

௦௯௦

பி. எஸ். கிஸ்வாநாதன், காரியநிர்வாகி

உங்கள் குழந்தை
சதா சிடுசிடுப்பாகவும்,
பிடிவாதத்துடனும் இருந்து

ஆஸ்திரேலிய பெருந்தல் இருந்தால், அதற்குக் காரணம் எல்லாம் குழைக்கட்டி விபாதிக்க இருக்கலாம்; இது 3 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுவது கடினம்.

ஜம்மியின்

லிவர்க்யூர்

எல்லாம் குழைக்கட்டி விபாதிக்க குணப்படுத்தும் காரணமும் நடுக்கும் இப்பொழுது மாத்திரைகளை விடைக்கும்

ஜம்மி வெங்கட்டமணாய்யர் & சான்ஸ்
"ஜம்மி பிஸ்டுயன்", கைலாப்பூர், மதுரை 4.
பிராஞ்சுகள்: பெரியகடைத் தெரு, தெய்வகனம்,
திருச்சிராப்பள்ளி; பெரிய தெரு, லம்பகனம்;
மற்றும் இதர இடங்கள்.

NEW TABLETS

கேருநாகம்

கோவிந்த சர்மா

இந்தக் கதை மொழி பெயர்ப்பு + ஜெயமணி

அப்போது
கோடை காலம்.
வெப்பில் தாங்கள்
முடிய வில்லை.
அந்த உஷ்ணத்
திற்கும் புழுக்கத்
திற்கும் எல்லையே
இல்லையோ எனத்
தோன்றியது!

எனினும்,
இதை வெல்லாம்
சிறுவர்கள் மட்டுமே

யம் செய்வார்களா? அவர்கள் எப்
போதும் போலவே வெப்பில் சிந்தும்
விண் போகாமல் தெருக்களில் விளையாடிக்
கொண்டுதான் இருந்தார்கள். போதக்
குறைக்கு, அந்தக் குடிசையில் இருந்த
மழவர் அவர்களுடைய புதிய விஷமத்
தங்கு இலக்காக நேர்ந்தது.

அவ் வயோதிகர் இயற்கையிலேயே
உறுப்பு நீறம். அம்மை வடுக்கள் சிறைத்
திரும்ப அவரது முகத்தில் வயோதிகத்
தினால் கருக்கங்களும் விழ்ந்திருந்தன.
அவர் உடுத்தி யிருந்த அழுக்கு வேஷ்டி
அவரது நிலையை இன்னும் மோசமாக்
கிவது. அவர் தமது குடிசைத் திண்ணையில்
பாய்பு படுத்திருப்பது போல் கருட்டி
மடக்கிக் கொண்டு படுத்திருந்தார்.

ஒரு நாள் தெருவில் விளையாடிக் கொண்
டிருந்த சிறுவர்களின் கண்ணோட்டம்
அந்தக் மழவர் மீது விழுந்தது. அவ்வளவு
தான்! அதிலிருந்து மழவரின் வாழ்க்கை
யில் சிந்தும் மன அமைதி என்பதே
இல்லாமல் போய்விற்று.

அச் சிறுவர்கள் முதலில் மெனமமாக
அவருக்கு அருகில் வந்து வின்று கொண்டு
அவையே உற்றுப் பார்த்தனர். அவர்
கருட்டி மடக்கிக் கொண்டு படுத்திருப்பது
அவர்களுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

அந்தச் சிறுவர்களுக்கு சரம் கோபால்
தான் தலைவர். ஊரில் உள்ள ஒவ்வொரு
வருக்கும் பொருத்தமாகப் புதிய பெயர்
வைப்பதில் அவனுக்கு ஈடு யாரும் இல்லை.
எனவே, அவனைக் கண்டால் பெரியவர்க
ளுக்குக்கூட கொஞ்சம் பயந்தான். தங்க
ளுக்கு ஏதாவது பெயர் வைத்து, எம்
மோருடைய பரிசுரைத்துக்கும் ஆனாகும்
படி செய்து விட்டால் என்ன செய்வது
என்பதுதான் அவனிடத்தில் அவர்க
ளுடைய பீதிக்குக் காரணம்.

"இந்தக் மழவரைப் பார். கருட்டி
மடக்கிக் கொண்டு அவர் படுத்திருப்
பதைப் பார்த்தால், ஒரு கருகாகம் கருட்
டிக் கொண்டு படுத்திருப்பது போல்
இருக்கிறது அல்லவா?" என்று ஆரம்பித்
தான் சரம் கோபால்.

அவ்வளவுதான். மற்றச் சிறுவர்கள்
தங்கள் குதித்தனர். ஒரு கையன் மழ
வரின் அருகில் சென்று, அவர் காதுில்
"கருகாகம்" என்று கத்தினான். அதைத்
தூக்கத்திலிருந்த மழவர் தன்னி எழுந்தார்.
அவர் தன் கைத் தடியை எடுப்பதற்குள்
கையன்கள் குரங்குகளைப் போல் தாவி
மூலக்கு ஒருவராக ஓடி விட்டனர். அதி
லிருந்து அவரைத் தெருவில் சிறுவர்கள்
அடிக்கடி "கருகாகம்" என்றே கூப்பிட்ட
தால், சேவாராம் என்ற அவருடைய
அழகான சொந்தப் பெயர் மறைத்து 'கரு
காகம்' என்ற பெயரே சிந்தி விட்டது!

சேவாராம் இந்த உணவில் எப்படியோ
கும்பது வருஷ காலத்தைத் தன்னி விட்
டார். கஞ்சா சாப்பிடுவது, அந்தப்
போதையில் சோம்பேறியாக உட்கார்ந்
திருப்பது, இதைத் தவிர அவரது வாழ்க்
கையில் விசேஷமாக எதுவும் குறிப்பிடுவ
தற்கில்லை. நீண்ட காலத்திய கஞ்சா
பழக்கம் அவரது உடம்பு உருக்குத்து
விட்டது. எல்லோரும் 'கருகாகம்' என்று
ஏனாம் செய்யும்படியாக அவரது தேகம்
அவ்வளவு மோசமாகி விட்டது.

சேவாராம் வசித்த குடிசைக்கு எதிரில்
தான் பண்டித சிவப்பிரகாச சாஸ்திரியின்
விடு. சாஸ்திரி இளைஞர். எனவே, சிறு
வயதில் படித்த குறும்புத்தனம் அவரை
விடவில்லை. சேவாராமைப் பார்த்துச்
சிறுவர்கள் 'கருகாகம்' என்று கத்தி ஆர்ப்
பாட்டம் செய்வது சாஸ்திரிக்கு வேடிக்கை
யாக இருந்தது. மழவரை ஏனாம்
செய்து அவருக்கு மன வேதனையைக்
கொடுக்கக் கூடாது என்று சிறுவர்களுக்குப்
புத்திமதி சொல்லவேண்டிய சாஸ்திரி,
அவ்விதம் செய்வாமல் சிறுவர்களை மேலும்
மேலும் தூண்டி விட்டார்.

எனவே, சாஸ்திரியின் விடு சிறுவர்
களின் விஷமத்தனத்துக்கு ஒரு கோட்டை
யாக விளங்கியது. தினசரி அவர்கள்
அங்கு கூடி சேவாராமைக் 'கருகாகம்'
என்று இடைவிடாது ஏனாம் செய்வத்
தொடங்கினர். ஒரு கோஷ்டியினர் கத்திச்

செத்துப் போய் அங்கிருந்து சென்றும், மற்ருரு கோஷ்டிச் சிறுவர்கள் அங்கு வந்து 'கருநாகம்' என்று கத்த ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

அவர்களின் குறும்புத்தனம் சேவா ராமுக்குச் சலிக்க முடியாத நரக வேதனை யாகி விட்டது. அங்கிருந்து வெளிப்பெறி எங்கேயாவது சென்றாவதறி, தாம் அமைதியாக இருக்க முடியாது என்று அவருக்குத் தோன்றியது. ஆனால் அந்த வயதில் அவர் தமது குடிசையை விட்டு எங்கு செல்வது?

சிறுவர்களின் விஷமத்தனத்தை சேவா ராம் சிறிது காலம் மெனமமாகச் செத்துக் கொண்டிருந்தார், அவர்கள் தொண்டைத் தண்டீர் வற்றுவதுதான் கண்ட பலன் என்று அடங்கி விடுபார்கள். ஆனால், சேவாராம் அவர்கள் மீது வசைமாரி பொழியத் தொடங்கியது. சிறுவர்களுக்கு இன்னும் அதிகக் குதூகலத்தை உண்டாக்கியது. சிறுவரின் வசைமாரி அதிகம் ஆக ஆகச் சிறுவர்கள் "கருநாகம்" என்று தொண்டை சிறியக் கத்துவதும் அதிகமாகியது. அவரது வசைமாரியைக் கண்ட சிறுவர்கள், "டேய், கருநாகம் சிறுமேது" என்று மேலும் உரக்கக் கத்துவதும் சிரித்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதும் வழக்கமாகியது. அச் சிறுவர்களுக்கு ராம் கோபாய் தலைமை வகித்ததால், சிறுவர் எப்போதும் அவனையே அதிகமாகத் திட்டி வந்தார். கடைசியாக, இந்த சீக்கழ்ச்சிகள் தெருவில் நடமாடும் ஜனங்களுக்குச் சுகதுமாகி விட்டன.

விரைவே என்பவரின் சகோதரி பல மாதங்களுக்குப் பிறகு புக்கத்தி வீருக்கு தன் வீட்டுக்கு வந்திருந்தாள். எனவே, சேவாராமுக்குச் சிறுவர்கள் வைத்துள்ள பெயரைப் பற்றி அவருக்கு எதுவுமே தெரியாது. அவன் ஒரு நாள் வீட்டுக்கு வெளியே வந்து போது அங்கு ஒரு நாள் படுத்துக் கொண்டிருந்தது. அதைக் கண்டதும் அவன், "பாம்பைப் போல் சுருட்டி மடக்கிக் கொண்டு படுத்திருப்பதைப் பா!" என்று கூரிக் கொண்டே அதை விட்டுத் திண்ணை வீருக்கு விசட்டினான்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக அச்சமயம் அவ்வழி வாகச் சென்று கொண்டிருந்த சேவாராமின் காதுள் அந்தப் பெண் கூறியது விழிப்பு விட்டது. உடனே அவர் அத்திர மடைந்து அந்தப் பெண்ணைத் திட்டத் தொடங்கினார்.

"முளைத்து முளைவாக விடும், அதற்குள் உனக்கு இவ்வளவு காலமா? பணக்காரப் பையனுக்கு மனவியாகி விட்டோம்

என்ற மமதைவிலும் தானே நீ என்னை இப்படிச் சொன்னாய், உனக்குக் கூடிய சீக்கிரம் ஆண்டவன் தகுந்த தண்டனை கொடுப்பார்."

இவ்விதம் சேவாராம் உரக்கக் கத்தியதைக் கேட்டு, அங்கு ஜனங்கள் கூடி விட்டார்கள். அந்தப் பெண்ணு ஓன்றும் புரியாமல் விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்து விட்டாள்.

"நாயைப் பார்த்துப் பாம்பு போல் சுருட்டி மடக்கிக் கொண்டு படுத்திருக்கிறதே என்று சொல்லி விசட்டினேன். உடனே இந்தச் சிறுவர் இப்படிச் சண்டைக்கு வந்து விட்டார்" என்று அந்தப் பெண்.

சிறுவருக்குக் 'கருநாகம்' என்று சிறுவர்கள் பெயர் வைத்திருப்பது உண்மையின் அவளுக்குத் தெரியாது.

"இந்தப் பெண் ஓன்றும் தெரியாதவன் போல் நடப்பதைப் பார்த்தீர்களா?" என்று சேவாராம்.

அவரது கண்கள் சிவந்தன; முகத்தில் கோபக் கணம் விசியது.

இச் சமயத்தில் கூட்டத்திற் இருந்த ஒருவர் சேவாராமைப் பார்த்து, "அந்தப் பெண், நாயைப் பார்த்து 'பாம்பு போல் சுருட்டி மடக்கிக் கொண்டு படுத்திருக்கிறதே' என்று சொன்னால் நீங்கள் ஏன் கோபித்துக் கொள்ள வேண்டும்?" என்று சிதானமாகக் கேட்டார்.

அவரது முகத்தில் விஷமப் புன்னகை தவழ்ந்தது.

இதனால் சேவாராமின் கோபம் இன்னும் அதிகமாகியது.

“பிபாரிவால்! நீங்களும் இந்த காலத்தில் சேர்ந்து கொண்டு விட்டீர்களா? உங்களில் எவரையும் நான் கம்மா விடப் போவதில்லை. ஒரு நாள் இந்தத் தெருவுக்கே நெருப்பு வைத்து விடுகிறேன். பாருங்கள்” என்று கத்தினார் சேவாசாம்.

இதைக் கேட்டதும் அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் இடி இடியென்று சிரிக்கலானார்கள். அப்போது அங்கு வந்த சாம் கோபால் “கருநாகம் சிறுசிறுது; அதற்குக் கோபம் வந்து விட்டது” என்று கூறியே, ஜனங்களின் சிரிப்பு ஒலி அகத்தத் தெருமுழுதும் பரவியது.

அச் சமயம் ‘கருநாகம்’ என்று கூப்பிட்ட சில சிறுவர்களை சேவா சாம் விரட்டிக்கொண்டு ஓடவே எல்லோரும் பின்பும் விழுகிற விழுகிற சிரித்தனர்.

இவ்விதமாகக் கோடைகால விடுமுறையில் ஒரு நாள் கூடத் தவறாது சேவாசாஸுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் வாய்ப்போர் கூடாதவண்ணம் மிஞ்ந்தது. விடுமுறை முடிந்த பின்னர்தான் அவருக்கு, பகல் நேரத்தில் சில மணி நேரமாவது சிறுவர்களுடைய தொல்லைகளுக்கு இலக்காகாமல் அமைதியாக இருப்பது சாத்தியமாயிற்று.

எனினும், எந்தப் பைபன் வந்து அவரைத் தொல் தரவு செய்தாலும்

சேவா விட்டாலும், சாம் கோபால் மாதிரியம் நான் தவறாமல் அங்கு வந்து சேவாசாமின் பொறுமையைச் சோதிக்காமல் திரும்புவதில்லை!

‘கருநாகம்’ என்று கூறி விட்டு ஓடும் சிறுவர்களில் சிலர் சேவாசாமின் கையில் அகப்பட்டு விடுவதும் உண்டு. உடனே சேவாசாம் அவர்களை ஒரு உலுக்கு உலுக்கித் தம் கைத்தடியைத் தூக்குவார். அதைக் கண்டு அவரிடம் பிடிபட்ட பைபன் அழ ஆரம்பித்து விடுவான். உடனே சேவாசாம் அவனை விட்டு விட்டு, “போனால் போகிறது. இந்தத் தடவை பிழைத்துப் போ. இனி இவ்விதம் கூறி என் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டால் உன் எலும்பை மெல்லாம் கொறுக்கி விடுவேன்” என்பார்.

ஒரு நாள் சாம் கோபால் ‘கருநாகம்’ என்று பெரு நேரம் கத்தியும் கூட சேவாசாம் குடிசைக்கு வெளியே வரவில்லை. இது சாம் கோபாஸுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவன் மெதுவாகக் குடிசைக்குள் தன்னை நுழைத்தான். சேவாசாம் ஜாஸாயப் படுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

“கருநாகம் செத்து விட்டதா? இன்று அது ஏன் சிறு விலங்கு? பொரித்திருந்து ஏன் வெளியே வரவில்லை?” என்று கேட்டான் சாம் கோபால்.

அந்த பலவீனமான கிஸ்ஸியும் சேவாசாம் எழுந்து அவனைத் திட்டத் தொடங்கினார். உடனே சாம் கோபால் சிரித்துக் கொண்டே வெளியே ஓடி விட்டான்.

ஒரு வாரம் சென்றது. சேவாசாமின் குடிசைக்கு அருகில் சந்தமே இல்லை. ஒரு பைபன் கூட அந்தப் பக்கம் வரவில்லை.

இதைக் கண்ட சேவாசாஸுக்கு ஏற்பட்ட விவப்பு கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. அவர் தடியை ஊன்றிக் கொண்டு மெதுவாகக் குடிசைக்கு வெளியே வந்தார். எதிர்ப்பு வந்த பின்னரையில் உட்கார்ந்திருந்த சிலப் பிரசாதிடம் வந்தார்.

தம்மை வெறுக்கும் சேவாசாம் தம்மை கொக்கி வருவதைக் கண்ட சிலப்பிரசாஸுக்கு ஆச்சரியம் தாங்க முடியவில்லை.

“என்ன தாத்தா? எங்கு இப்படி புறப்பட்டீர்கள்? உங்களுக்கு ஜாஸம் சிறு விட்டதா?” என்று சிலப் பிரசாத் கல்ல பின்னப்போல் கேட்டார்.

“எனக்கு ஜாஸம் சிறு விட்டது. ஆனால், சிறுது பலவீனமாக இருக்கிறது” என்றார் சேவாசாம்.

சேவாசாம் தயங்கித் தயங்கி சிறப்பதைக் கண்ட சிலப் பிரசாத் அவர் ஏதோ கூற விரும்புகிறார் என்பதை உணர்ந்து கொண்

டார். "ஏன் தயங்கித் தயங்கி கீழ்நீர்ச்செல்?" என்று கேட்டார் அவர்.

"ஒரு வாதமாக இந்தப் பக்கத்தில் ஒரு கப்பலாகக் கூடக் காண வில்லையே, ஏன்?"

"ஏன், கப்பல்கள் இராமல் உங்களுக்குப் பொழுது போகவில்லையோ?" என்று குத்தவாகக் கேட்டு விட்டு செல்பிரசாத் சென்றார்.

"ஊர் முழுவதும் அம்மை கோய், அதனுடைய கப்பல்கள் வழக்கப்படி உங்கள் குடிசைக்கு விஜயம் செய்வ விலும்" என்று தொடர்ந்தது.

"அதனால் கப்பல்களிடையே உயிர்ச் சேதம் உண்டோ?"

"இல்லை, இரண்டொரு குழந்தைகள் மாத்திரம் இறந்தன."

"அந்தப் கப்பல் எங்கே?"

"யார், உங்கள் சாம் கோபாலா?"

"ஆமாம், ஆமாம், அந்த அயோக்கியப் பயல்தான். அவன் ஒரு நாள் கூட இங்கு வராமல் இருக்க மாட்டானா? என்னிடம் திட்டு வாய்கா விட்டால் அவனுக்குப் பொழுது போகாதே?"

"அவனுக்கு ஒன்றுமில்லை, ஐந்து நாட்களுக்கு முன் அவன் தந்தைதான் இறந்து விட்டார். அவளுக்கு ஊர் முழுவதும் கடன், ஆகையால், சாம் கோபால் இந்த ஊரை விட்டே போய்விடப் போகிறான். அவன் தாயார் அவன் சிறு வயதாக இருந்த போதே இறந்து விட்டான் அவ்வளவு! பாவம், இப்போது அந்தப் கப்பல் அனாதையாகி விட்டான்."

"அவன் தந்தைக்கு எவ்வளவு கடன் இருக்கும்?"

"செல்பிரசாத் சாஸ்திரிக்குச் சிறிப்பு தான் மூடியவில்லை.

"சாம் கோபால் உங்களுடைய கண்பன் அவ்வளவு? அதனால் அந்தக் கடனை நீங்கள் கொடுத்த விடலாம் என்று கேட்கிறீர்களோ?" என்றான் விஷமத்தனமாக.

"அவன் சொந்தக் கூட அவனுக்காக ஏன் ஒரு கப்பல் கூடச் செய்வு செய்வ மாட்டான்."

"இவ்வாறு சொல்லி விட்டு சேவாசாம் மெதுவாக ஊடையைக் கட்டினார்.

நீரில் கோபால் தன் விட்டிய் குப் புறப் படுத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் மனத்தில் பலமுடைய சம்பவங்கள் தொன்றித் தொன்றி மறைந்தன. அவன் தந்தை அவனிடம் உயிரையே வைத்திருந்தார், அவனுக்குத் தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருந்த அவரை அவன் இழந்து விட்டான். அவனைக் கேட்பார் யாருயின்றி

அவன் எவ்வளவு கந்திரத்துடன் திரித்த கோண்டிருந்தான்! அவனுடைய விஷமத் துக்கு எவ்வளவு இராமலிருந்தது.

ஆனால், இப்போது எல்லாம் அடியோடு மாறி விட்டது. சாம் கோபாலுக்கு என்ன செய்வதென்றே புரிய வில்லை. மூன்று நாட்களில் அவன் புது மனிதனாகி விட்டான். அவனது விஷம மெல்லாம் மறைந்து விட்டன. அவன் இனி சிறுவன் ஆகி, தந்தை பட்ட கடனை அடைக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவன் தலையில் சுமந்து விட்டது. அவன் இனி சம்பாதித் துத்தான் மேற்படி கடனை வெல்லாம் அடைக்க வேண்டும்.

யாதோ மெதுவாகக் கதவைத் தன்ரு வதெக் கண்ட சாம் கோபாலின் கித்தனை கவிர்த்து, அவன் திடுக்கிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தான். அவனுக்கு எதிரில் சேவா சாம் தடிவை ஊன்றிக் கொண்டு கின்றார், சாம் கோபால் திகைத்து கடுங்கி விட்டான்.

"ஏன் அப்பா, பயப்படுகிறாய்? நான் தான் ஒரு நாசகம், தெரியவில்லையா?"

சாம் கோபாலுக்குத் தன்னை யாதோ சவுக்காம் அடிப்பது போலிருந்தது.

"தாத்தா, தயவுசெய்து உட்காருங்கள்" என்றான் சாம் கோபால். அவனுக்கு அருகாகப் பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது.

"அயோக்கியப் பயலே, எப்படியடா இருக்கிறாய்?"

"நான் சொல்லுவதற்கு என்ன தாத்தா இருக்கிறது? உங்களுக்கு இடைவிடாது தொல்லைகள் கொடுத்த வந்தேன், உங்கள் சரப்பம் பறித்துவிட்டது" என்றான்.

"நாளுக்குப் பனிக்கட்டும் எனக்கு காலைக்கு காலை ஜூசம், அப்படியிருக்கும் உக்கிரப் பார்த்த வந்தேன், வரும் வழியில் மூன்று இடங்களில் உட்கார்த்த களைப்பாறினேன். உக்கிரப் பந்தி செல்பிரசாத் சொன்னான். நீ ஊரை விட்டு ஓடப் போகிறாய் என்று சொன்னான். எப்போது தொலைப்பு போகிறாய்?"

"ஆமாம், தாத்தா! எங்கே குடும்பத்துக்குக் கடன் இருக்கிறது. என்னிடம் பணம் இல்லை. நான் எங்கேயாவது போய்ச் சம்பாதித்துக் கடனைத் தீர்க்க வேண்டும்."

சேவாசாம் தம் மடியில் வீருந்து ஒரு பணப் கப்பையைப் பரபரப்பின்மீது அமைதி யாக எடுத்து சாம் கோபாலுக்கு எதிரில் வைத்தார்.

"இதை வைத்துக் கொள்ளுடா, வான் ஓப் பயலே. இதில் ஆசிரித்து ஐந்தாறு ரூபாய் இருக்கிறது. இது நான் சேமித்து வைத்த தொகை. இதனால் இனி எனக்கு என்ன பயன்? கடனைத் தீர்த்து விட்டு

மீதிபுள்ள தொகையைக் கொண்டு இந்த ஊரிலேயே ஒரு கடைசியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, இந்தக் கடைசியை விட்டு ஓட வேண்டாம். நான் சொக்துதுது புரி கிறதா? ஏன் இப்படி விளிக்கிறது?"

உணர்ச்சி வசப்பட்டு நாம் கோபாலுக்
தப் பேசுவே நமதுவிலகி.

“நான் இதை உங்களுக்கு எப்படித்
திரட்டிக் கொடுக்க முடியும்?”

“சத்த மடையாக இருக்கிறதே! இருப்பீக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாநாடா சொன்னார்கள்? உன் கையில் இடைத்த போது ஏதாவது கொடு போதும். எனக்கு இனி என்ன? நான்

பிள்ளை எடுத்துக்கூட என் வயிற்றை நிரப்ப
பிக் கொண்டு விடுவேன்."

ராம் கோபாலின் கண்களிலிருந்து நீர் தாரை தாரையாக வழியத் தொடங்கியது. வாசற்படிக்குத் சென்று சேலாராம் திரும்பி ராம்கோபாலைப் பார்த்து, "எங்கே இரு தடவை என் பெயரைச் சொல். அதானடா, கருநாகம்! உனக்குத் தெரியாதா?" என்று சேரல்வி விட்டு வேகமாக வெளியே சென்றார்.

சாம் கொபால் விம்மி விம்மி அழதவன்
ணம் பூமியைப் பார்க்குக் கொண்டு
நின்றான். தன் எதிரில் நிகழ்கிறதெல்லாம்
எனது போல் அவனுக்குத் தென்றிற் !

30 வயதில் நுரை

50 வயதின் தோற்றத்தை அளிக்கிறது

தனது ௭,௭௦௦-ஈ சுலபமாக மீளாங்காடுகளை அறிவித்ததை அங்கீகரிக்கும். ஆனால் தனது இலாபத்தை தனது பிள்ளை மீட்டாடுகளை அங்கீகரிக்காமல் அங்கீகரிக்கிறது. அதற்கு காரணம் என்ன? அங்கீகரிக்காமல் ஏன்?

[illegible]

மேற்கூறிய காரணம் குறித்து (Dij) மனநோய், நாசியம் (Psychiatry) எங்கள் சமூகம், குறித்த தகவல் கிடைக்காத காரணம் போலவே உள்ளது. மேலும் தகவல் குறிப்பிட்டு.

பெறன்ஞல்

நவாரசைய அகநாறு கீற்று

PEARLINE PARIS LTD., P. O. Box 493, BOMBAY.

*Why Bother With
Weather Chart?*

மேகங்கள் ஏமாற்றலாம்
தேரெண்ண அட்டவணை
கூடத் தவறலாம். ஆனால்
“போனிக்ஸ்”
விசிறிக் மூலம்
எப்போதும் குதுமலான
காற்றை அனுபவிக்கலாம்

EWI

Phoenix
FANS

RM. S. & CO., LTD. 16, BROADWAY, MADRAS-1.

கிளை ஆபீஸ்கள்: 5, மேல தென்புர வாசல் தெரு, மதுரை
10/75, பாக்க ரோடு, விஜயவாடா

CHART

**ஒனோ,
என் பாண்டிக்!**

எஸ்டி.ஜெர்னல் பாண்டிக்ஸ் தமிழ்
நிலைகள் இருட்டில் இடைபூதங்களைத்
தயிர்க்கலாம். அளவாகல் அறிவு சக்தி
வாய்ந்தவை, தீயந்த உணர்வுபலவை
மற்றும் குறைந்த விலைகளிலானவை.

எஸ்டி.ஜெர்னல்

பாண்டிக்ஸ்

எஸ்டி.ஜெர்னல் பாண்டிக்ஸ் விநியோகம் - சென்னை - மதுரை - கரையோரம்
மலர் - மலர் - மலர் - மலர்

ஒரு விமர்சனம்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

★ ★ ★

ஆண்டவனுக்கு எந்தப் பெயர் வைத்தாக்
கொண்டு, பத்தியுடன் அந்த பாஷை எந்தப்
புறநு முறையை அதுவந்தது வழிபட்டா
தும், எம் கண்ட உலகுக்கு அந்த பத்தி
பொய்ச் சொல் என்பது பரந்த கர்ப்புக்குள்
வொரு சமயத்திலும் உயிர் உதப்பட்ட
கொண்டே. இது எம் கர்ப்புத் தனிப்பெரும்
சிறப்பு.

எனக்கும் துறக்கப் பஸ்ப அக்டி
யத் தீக்யாக்

பீனக்கும் பஸ்பப் பஸ்ப அக்டி
அமை பகை தோறும்

அனக்கும் பஸ்ப அக்டி தீன் குர்த்தி
பாய்வி கவத்தாய்

என்பது ஆழ்வார் நிகு விருத்தம்.

சமயங்கொண்டவன் சமயம், என் சமயம் உன்
சமயம் என்று போட்டிருக்கும் வெறுப்புணை
கொள்வது அறிவாகம் என்பது தவிர்த்துமதக்
கோட்டாடு. ஆயினும் உலகத்தில் பவபாகம்
களில் தோன்றி வளர்ந்து வந்த பல சமயங்
களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு தனிப்
பாங்கம் உண்டு. இதில்து மதத்தில் அன்பும்
இசைகளும் அறிவும் காணப்படும். இவ்வாயிப
பூத மதங்கள் ஆண்டவனிடம் இருக்க வேண்
டிய பவத்தை எடுத்துக் காட்டும். அதனே
இந்தச் சமயங்களின் தனிப்பாங்கம். பௌத்த
சமயப் பாங்கமாயின் சரீரம் அறிவாகம் இவன்
தும். சைவத்தில் அடக்கம் அறிவாகம் இவன்
பெறுகிறது. வைஷ்ணவத்தின் தனிப் பாங்கம்
உவகை, பத்தியினும் உண்டாகும் பெரு
மதம்.

என்றும் திருவார்தே
குவானென் எம்பெருமான்

என்றும் என்கே
பிராஜனன்—

என்று இந்த பத்தி உவகையை மிகப் பழைய
பாடலில் காண்கிறோம்.

செக்கன எவ வளரலையின் பிரதரம்
'திருவாய் மொழி எட்டின் தமிழாக்கம்' துக்
தாவது புத்தகம் புது வகுப்புப் பிறப்பித்து
வித்துவான் புதிதாகத்தம் கையடு அவர்கள்
கொண்டுவந்து அன்போடு தந்தார்.

புலகத்ததைத் திறந்து ஆழ்வாரின் மூதன்
பாட்டைப் படித்ததும் உவகை முழுதும்
ஆனந்தம் புகுத்தது.

உவோ! சிவந்ததாம் குமாரன்கடையே
என்றென்ற
பொய்யே உவகைகொக்கிப் புறமெயு
மேகூடி
கெய்யே பெற்றெழுந்தேன் விவாய்க் கிந்து
காய்ப்பாது?
ஐயோ கென பிராகுன்! அறையோ! இனிப்
பொழுமே.

"ஆண்டவனாயே எமாற்றப் பார்த்தேன்.
அந்த வஞ்சகத்தை அறிந்தும் எனக்கு உன்
கைப் பெற்றின அளித்து விட்டாய். உன்
திருவருள் இருக்க அதனைத் தடை செய்வார்
ஆ! இனி என்னை விட்டுப் போய் விட்டா
வானும் நான் எப்படிப் பிழைப்பேன்!" என்ற
பது ஆழ்வார் பாசம்.

"ஐயோ!" என்பது உவப்பின் மிகுதியினாலே
கொள்ளும் சொல் எங்கென்ற விவாக்கியான
வித்தா. இந்த அனந்தக் உப்பாபெ நான்
சந்தேகம் ஏதேனினால் பல சமயம் செட்டிக்குக்
கிழைக்க. தமிழ் கர்ப்புக் கவந்தத் கவந்தம்
ஆழ்வார் கொள்கிறார் அப்படியே 'ஐயோ'
என்று உவகை மிகுதியாகி வந்தது.

இந்தப் பிரபலகத்தை மற்றும் பல பாசதரங்
களிலும் காணலாம்.

"நீன மேனி ஐயோ
நீதற்கொண்ட தென்
பொருளியே"

என்ற பாசத்தில் வரும் "ஐயோ" என்ற
சொல்லும், இந்த அன்புதக் கனிப்பாபிய
எடுத்துக் காட்டுகிறது.

"பேசிக் பேசிக் பேசிக்
பேசியிற்ற கெறுயிர் எப்பம்
தவியும் திகழும் வந்தார்;
தகவாக்கிப் பார்த்தேன் மிக்கே."

இது மற்றொரு உவகைப் பாசம், கம்மாழ்வா
ருடையது. வைஷ்ணவத் தனிப் பாங்கமாய்
எடுத்துக் காட்டுகிறது.

"சுவரொன்றினை அரங்கி அரரி
பிரத்தி உவந்தோம்
உய்யும் வகைகூடின் தொண்டர்
சுழி பெயர்த்தோம் கொன்றோ!"

"ஏ, மக்களே! பிறர்க்குத் தொண்டு செய்
தல் எய்தத் தொழினாகும். அப்படித் தொண்டு
பட்டிருக்க வேண்டாம். ஏசுத்தின் பன்மே
மாரிப் போகும் காலம் வந்து விட்டது. உங்க
ளுக்கும் அகரத் தன்மை மூதலிய சீம்க்
குணங்கள் இருந்தால் நீங்கள் இனி உடுக்கீகை

நீங்கள் இன்று புரோடெக்ஸ் உபயோகித்தீர்களா?

நீங்கள் நான் முழுதும் புதுமையுடனும்
வாசனையுடனும் இருக்க, உயர்ந்த,
புதிய புரோடெக்ஸ் ஆல்-பர்பஸ் டாயலட்
பவுடர், மென்மையும், நறுமணமும்
சேர்ந்த புரோடெக்ஸ் குடும்ப முழுதுக்கும்
வெப்பத்தில் குளுமையும்
இனிமையும் தருகிறது.

கால்கேட்டின் புதிய

சிறந்த தயாரிப்பு

ஸ்நானத்துக்குப் பின்
வாசனைப் பூஷணம். நாத்தை
உறிஞ்சி புதுமை தருகிறது.

குளுமை! குதுகலம்!
கோடைபின் கொடுமையில்

நேர்த்தியும் மென்மை!
யும்-குழந்தைக்குற்றது.

மிக எடுப்பானது
உங்கள் வதனத்தை அழகு
படுத்தும் பவுடர்.

புரோடெக்ஸ் ஆல் பர்பஸ் டாய்லட் பவுடர்

வலிந்துக் கடுப்பு, வலிப்பு, அநீதம் பேசி அகலாத இதர வலிந்துக் கொளர்ந்தும் உங்கள் அங்குட அலுவலகங்கள் குடியை விடாதிருங்கள். ஓமம் - கற்பூர் உட்கொண்டு உங்கள் குடங்களிலும் அந்த வலியை மறைப்பதே படுத்தல். அதன் அநாதியான குண விசேஷ மருத்துவம் காரணமாக உங்கள் உடலை சீவாசனம் பெற்று மீண்டும் உங்கள் அலுவலகங்களை கருகற்பூராகக் கவனிக்கலாம். ஓமம் - கற்பூர் ஸ்திரீகளின் பிப்பாசைக் கொளாது மலவங்கிலியைக் கொடுத்தி அளிக்கிறது. இந்த அற்புத கொளன்னை உத்த உட்கொண்டும் சிப்பாகமாக உட்கொள்ளலாம்.

தென்னியின்

ஓமம் - கற்பூர்

அவசியப்படுகிறது

விடுதலை ஓசியங்கடும் பாடல் உபாந்தரத்தால் கிணை, மதுராஸ்-1

அத்தியாயம் 13
நற் செய்தி

மகாபலிபுரத்தில் அந்த அழகிய கற் கோயில்களைப் பார்த்த போது எனக்கு அங்கேயே இருந்து விட்டால் தேவனு என்றுதான் தோன்றியது. சகவரமூர்த்தியும், பத்மகாபனும், நான் அந்த இடங்களைப் பூரணமாக அனுபவிப்பதற்கு இடையூறுக இருந்தார்கள். ஆயினும் அந்த அற்புத சிற்ப வடிவங்களைக் கண்டு மனத்துக்குள் வியக்காமலும் அனுபவிக்காமலும் இருக்க முடியவில்லை.

கலங்கரை விளக்கக் குன்றின்மீது நானும் சுலோவும் மறுபடியும் தனியாக ஏறிச் சென்றோம். அந்த மண்டபத்தின் வெளிப் பக்கத்தில் ஒரு அடி அகலத்துக்கு வரண்டா மாநிலி ஒரு இடமிருக்கிறது. அங்கு இருவரும் கட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தோம். அந்த இடத்திலிருந்து மேற்பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக இருந்தது. நீலக் கட்டைப் பார்ப்பதற்குக் கண்கொன்னாக காட்சியாக இருந்தது.

“ரங்கதுரை கப்பலில் போகும் போது நான்கு புறங்களிலும் கண்ணுக் கெட்டிய தூரம் நீலக்கடல் குழீர்திருக்கு மல்லவா? அதை அவர் பார்த்து அனுபவித்திருப்பாரல்லவா?” என்று எண்ணமிட்டேன்.

சுலோசனா என்மையே சற்று நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். என் மனத்தில் ஓடிய எண்ணங்களைப் புரிந்து கொண்டவன் போலப் பேசினான். “இத்துமதி! ரங்கதுரையைப் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம் உன் முகத்தில் ஒரு தனியான பொலிவு ஏற்படுகிறது. சோகத்துடன் கூடிய ஒரு சோம்பையை உன் முகத்தில் காண்கிறேன். அதைப் பார்க்கும் போது தான் எனக்கு ஒரே வியப்பாக இருக்கிறது. ‘அந்த ‘அன்பு’ என்பது என்ன? எங்கிருந்து வருகிறது? ஏன் உண்டாகிறது?’ என்று பல கேள்விகள் என் உள்ளத்தில் எழுமின்றன” என்று கூறினான்.

“இந்தக் கேள்விகளுக்கு எனக்குப் பதில் சொல்லத் தெரியாது. சுவோ! ஆனால் இந்த அன்பு என்று ஒன்று இருப்பதனுல்தான் உலகம் நாசமாகாமல் இருக்கிறது. உலகம் அடியோடு அழிந்து போகாமல் காப்பதற்காக இறைவன் அன்பு உருவமாக இருக்கிறார் என நான் நினைக்கிறேன். சுயரல உணர்ச்சியை அறித்து இன்னொருவருக்கு உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து விடக் கூடிய ஒரு உன்னத உணர்ச்சியை

அன்புதான் அளிக்கிறது” என்று நான் கூறினேன்.

“இந்து! நீ சொல்வதை என்னால் மனப் பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. அன்பு என்பது இறைவன் சொரூபம் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதை யாருமே அவ்வளவு தூய்மையாகக் கருதுவதில்லை. அன்பு செலுத்துவதுகூட ஒரு சுயரல நோக்கந்தான். உன்னுடைய விஷயத்தைப் பற்றி இப்போது நான் பேசவில்லை. பொதுவாகச் சொல்

இதேன். மணப்பூர்வமாக கேசித்து மணம் செய்து கொள்கிறார்களே! அவர்கள் எப்போதும் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்களா? மணந்து கொண்ட மூன்று மாதத்தில் முப்பது சண்டை போடுகிறார்கள். அது அன்பாகுமா?"

"ஒருவர் தவறு செய்தால் எல்லோரும் அப்பாடித்தான் இருப்பார்களென்று அறித்தரா? ஒரு தாய் தன் குழந்தைகளிடம் தன்னலமற்ற அன்பு வைக்கவில்லையா? அது தாய்மையான அன்பல்லவா?" என்றேன்.

"தாயார் குழந்தையிடம் ஏன் அன்பு வைக்கிறாள்? தன் குழந்தை என்பதாய்தானே? வேறு யாருடைய குழந்தை மேலாவது அன்பு வைக்க முடியுமா? ஆகவே அதுவும், 'தன்னுடையது' என்ற எண்ணத்தால் ஏற்பட்டதுதான். நான் தாய்மையைக் குறைத்துக் கூறுகிறேன் என்று நீளக் காடு. ஆனால் அப்பாடி கயங்கத்தின் ஒரு பேரை இருக்கத்தான் செய்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்வத்தான் வேண்டும்" என்றார் கலோசனா.

ரேழை ஈகவரமூர்த்தியும், பத்மநாபனும் ஒரு பாறையின் மீது உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். மலை மொழிந்து அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த இடம் நன்றாகத் தெரிந்தது. அவர்கள் பின்னாலிருந்த ஒரு புதருக்குப் பின்னால் யாரோ உட்கார்ந்திருப்பது போலத் தோன்றியது. நான் திடுக்கிட்டேன். கலோசனாவிடம் அதைக் காட்டினேன்.

"கலோ! அப்பாவும், ஈகவரமூர்த்தியும் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குப் பின்னால் யாரோ ஒளிந்திருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. நீ பார்க்க. யாராக இருக்கும்?" என்று மிகுந்த கவனத்துடன் கூறினேன்.

"கலோவுக்கும் தூக்கிவாரிப் போட்டது. "இந்த ரமேஷ் எங்கேயோ தொலைந்து போய் விட்டானே. சரி! நாம் இதங்கிப் போய்ப் பார்ப்போம், வா" என்று சொல்லிக் கொண்டே எழுந்திருந்தான். உடனே புன்னகையுடன், "அங்கே ஒளிந்து கொண்டிருப்பது ரமேஷ்தான், இந்து. ஏதோ மூக்கியமான சமாசாரம் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் போலிருக்கிறது!" என்றான்.

"உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று கேட்டேன்.

"ரமேஷ்தான் இன்று சில சிறவுர்ட் போட்டுக் கொண்டு வந்தானே, அதனால் தெரிந்தது. இந்த ஈகவரமூர்த்தி இன்னும் என்னதான் அப்பாவுடன் பேசுகிறாரோ, தெரியவில்லை. பேசிப் பேசிக் குடிபைக் கெடுத்ததெல்லாம் போதாதா? இன்னும் என்ன வெல்லாம் ஆகப் போகிறதோ?" என்று கவலைப்பட்டான்.

"ராமேஸ்வரம் போயும், சனீச்வரன் விடவில்லை என்பார்கள். அந்த மாதிரி இந்த அற்புதமான இடத்துக்கு வந்தும் நம்மால் ஒன்றையும் புரணமாக அனுபவிக்க முடியவில்லை. விட்டையும், கவலைகளையும் சேர்த்து இங்கே கொண்டு வந்து விட்டோம்" என்றேன் நான்.

ரமேஷிடம் கலோ வைர விஷயத்தைப் பற்றிக் கூறியபோது அவர்தனக்கு ஏற்கெனவேயே அந்த விஷயம் தெரியுமென்றும், அதைத் தடுப்பதற்குத்தான் முயற்சி செய்து வருவதாயும் கூறினாராம். மேலும் வைரம் அனுப்பு

பவனிடம், இனிமேல் வைரம் அனுப்பினால் போலீஸில் பிடித்துக் கொடுத்து விடுவதாகப் பயமுறுத்தினாராம். அதனால்தான் அவன் அனுப்புவதை சிறுத்தி விட்டானாம். இதைக் கேட்டதும் எனக்கு மிக்க ஆச்சரியமாக இருந்தது. ரமேஷின் திறமையையும், ஆழ்ந்த உன்னத்தையும் உணர்ந்து பாராட்டினேன்.

"ரமேஷ் மாதிரி ஒரு சகோதரன் உனக்கு இருப்பதைப் பற்றி நீ ரொம்பப் பெருமைப்பட வேண்டும்" என்றேன்.

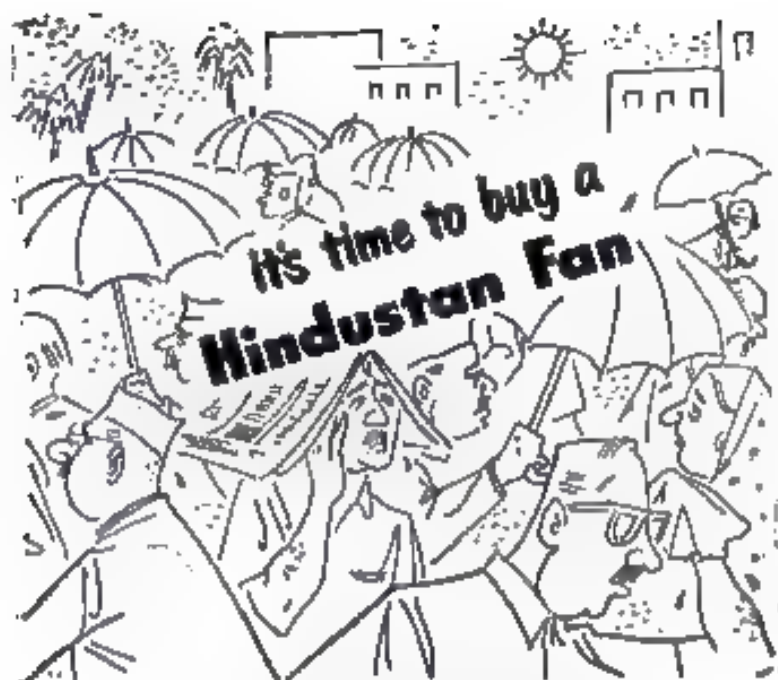
"உண்மைதான். அவனைப் பார்த்தால் வினைபாட்டுத்தனமாக இருப்பதாகத் தோன்றும். ஆனால் எதுவாக இருந்தாலும் நிதானமாக யோசித்துச் சரியான முடிவுக்கு வருவான். சரி! போகலாம், வா! போய்ச் சாப்பிடலாம். வேறு எது எப்படியிருந்தாலும், ஈகவரமூர்த்தி சாப்பாட்டுக்கு நல்ல ஏற்பாடு செய்திருப்பார்" என்று கூறி எழுந்தான் கலோ.

இருவரும் இதங்கிச் சென்றோம். ஈகவர மூர்த்தியும், பத்மநாபனும் நாங்கள் குன்றின் அடிவாரத்துக்குப் போனதும் எழுந்து வந்தார்கள். ரமேஷும் எங்கிருந்தோ வந்து சேர்ந்தார். எல்லோரும் காசில் ஏறிக் கொண்டு விருந்தினர் விடுதிக்குச் சென்றோம்.

நாங்கள் எதிர்பார்த்ததை விடச் சமையல் எல்லாம் ருசிவாக இருந்தது. பலவிதமான பட்சணங்கள் வேறு. பழங்கள் வேறு. கல்யாணச் சாப்பாடு மாதிரி இருந்தது. அத்தனை எதற்காக என்று எனக்கு விளங்கவே இல்லை.

கலோசனாவிடம் நான் அதைக் கூறியபோது, "எல்லாம் உனக்காகத்தான் செய்திருக்கிறார் போலிருக்கிறது. அவருடைய செல்வத்தை நீ இதன் மூலம் எடை போட்டுக் கொள்ளலாமல்லவா? சீச்சி! மனிதனு இவன்? குள்ள நரியைப் போல் தந்திரக் காரன்" என்று அவன் அளவற்ற வெறுப்புடன் கூறினான்.

அவளுக்கு ஈகவர மூர்த்தியின்மேல் சொல்ல முடியாத வெறுப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதை அவன் வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளவும் முடியவில்லை.

ACME MANUFACTURING CO. LTD.,

Antop Hill, Wadala, Bombay.

(A Walchand Group Industry)

Agents for Madras and Andhra:
Messrs. FOMRA BROTHERS, Fomra House, Mint Street, Madras

EMPIRE'S FORWARD LEAP

NEW BUSINESS

1954 (Exceeds) ... Rs. 8,82,00,000

1953 Rs. 8,22,00,000

This substantial increase is symbolic of the growing confidence of the insuring public in the strong financial position and satisfactory service of the Company.

**The
 EMPIRE OF INDIA
 LIFE ASSURANCE CO., LTD.**

(ESTD. 1897)

Applications
 For Agency
 Invited

Head Office: **EMPIRE HOUSE**
D. NAOROJI ROAD, BOMBAY-1
 BRANCHES ALL OVER INDIA

பெர்சுஸின் "கெஷ்னர்"

சென்ற சிவராத்திரி காலத்தில்
கத்தவான் இருமல் உட்பட சில வித
மான இருமல்களினின்று அவதிப்படு
பவர்களுக்கு பெர்சுஸின் துரித தீவர
ரணம் அளித்திருக்கிறது. ஆகவே
தங்களும் பெர்சுஸின் வாங்குங்கள்.

எல்லா மருத்து விவாபரிக்கிடமும் கிடைக்கிறது.

இடாயர் லிமிடெட், லூன், ஹென்ஸன்ஸ் ஸ்டீல் கம்பென்
அண்ட் இக்னாமிட் டெரிடெரி இவர்களின் அனுமதியின் பேரில்
இடாயர் லிமிடெட் தயார் செய்து 1941, பம்பாய் - 1 இவர்க
ளால் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது.

சாப்பிட்டபிறகு எல்லோரும் இளைப்பாறினோம். மறுபடியும் பஞ்சு சாதங்கள் இருந்த இடத்துக்குப் போனோம். நாங்கள் போனபோது அங்கே ஒரு அயல் நாட்டுத் தம்பதிகள் எல்லாவற்றையும் வியப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களிடம் காமிரா ஒன்று இருந்தது. பலவித கோணங்களில் நின்று ஒவ்வொரு சதத்தையும் படம் எடுத்தார்கள். கலோசனா மெதுவாக அவர்களிடம் சிறகும் பிடித்துக் கொண்டாள். அவர்களிருவரும் இங்கிலாந்திலிருந்து விடுவாற நாட்டினக் தமிழ்ப்பதற்காக வந்தார்களாம். அவர் ஏதோ ஒரு யூனியர்ஸிட்டியில் பேராசிரியராம். மிஸ்டர் தாய்ஸன் என்பது அவர் பெயர். அவரது மனைவியின் பெயர் மிஸ்ஸ் வயலெட் தாய்ஸன். இந்த விவரங்களை பெல்லாம் கலோசனா அவர்கள் இருவரிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது நான் தெரிந்து கொண்டேன்.

என்னைர் கலோசனா தன் கலோசனா இந்துமதி என்று அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தான்.

மிஸஸ் தாய்ஸன் என்னுடன் கையைக் குதுக்கி விட்டு, "என்ன அழகான பெண்! இவனுடைய கண்கள் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கின்றன" என்று கலோசனாப் பார்த்துக் கூறினாள். பிறகு என்னையும் கலோசனாவும் போட்டோ எடுக்கச் சொல்லித் தன் கணவனிடம் கூறினாள். அவரும் எடுத்தார். இவர்கள் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்று தெரிந்ததிலிருந்து எனக்கு மனம் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. அதிலும் சர்வகலாசாலையில் பேராசிரியர் என்றதும் சங்கதுரையைப் பற்றி அவருக்குத் தெரிந்திருக்கலாமென்று நோன்றியது. கலோசனாவிடம் இதைச் சொல்லிக் கேட்கச் சொல்ல வேண்டும் என்று தவித்தேன். ரமேஷ் பக்கத்திலிருந்ததால் அதைச் சொல்லுவதற்குக் கூச்சமாக இருந்தது.

பத்மநாபனும் சகவர மூர்த்தியும் காரில் ஏதிக் கொண்டு புறப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு நாங்கள் அவர்களை அலட்சியம் செய்வதாகத் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அதைக் கவனித்த ரமேஷ், "நானும் போகிறேன். போய் இறங்கிக் கொண்டு வண்டியை அணுப்புகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டார். அதன் பிறகு கலோசனாவிடம் "சங்கதுரையைப் பற்றி அவர்களிடம் விசாரித்துப் பாரேன்" என்று தனித்த குரலில் கூறினேன்.

கலோசனா கிரீத்தான். "என்ன ஆகா இந்து உனக்கு? அவர் எங்கே இருக்கிறாரா என்னமோ? இவர்களுக்கு அவரைத் தெரிந்திருக்கு மென்பது என்ன சிச்சயம்?"

எனக்கு வெட்கமாகப் போய் விட்டது. ஆனால் கலோசனா விடலிங்கம். அவர்களிடம் மெதுவாகப் பேச்சுக் கொடுத்துத் தெரிந்து கொண்டவதற்கு முயன்றான்.

"தென்னிந்தியாவிலிருந்து இப்போதெல்லாம் பல மாணவர்கள் இங்கிலாந்துக்குப் படிக்க வருகிறார்கள் அல்லவா?" என்று கேட்டான்.

"ஆம். இப்போது இங்கிலாந்திலிருந்து பல மாணவர்கள் வருகிறார்கள். ஆனால் எந்த இடத்திலிருந்து வருகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை" என்றார் அந்தப் பேராசிரியர்.

"எங்களுக்குத் தெரிந்த ஒருவர் அங்கு இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் போனார். அதுமே பிளேட்டன்" என்றான் கலோசனா.

"அவர் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார் அவர்.

"அவனுடைய பெயர் சங்கதுரை" என்றான் கலோசனா.

பேராசிரியரின் மூகம் மலர்ந்தது.

"சங்கதுரை. ஆமாம்! என்னுடைய யூனியர்ஸிட்டியில் ஒரு மெட்ராஸ் மாணவன் அந்தப் பெயரில் படித்துக்கொண்டிருந்தார். பார்க்கச் சற்று சிவப்பாக லக்ஷணமாய் இருப்பார். ரொம்பக் கேட்டிக்கார மாணவன்" என்று கூறினார் அவர்.

என் உள்ளம் ஆனந்தத்தால் மிம்மிப் பூரித்தது. கண்ணீர் கூட வந்து விடுமோ என்று பயந்தேன். மிகச் சிரமப்பட்டு உணர்ச்சிகளை பெல்லாம் அடக்கிக் கொண்டேன்.

"இப்போது அவர் அங்குதானே இருக்கிறார்?" என்று பேராசிரியரிடம் கேட்டான் கலோசனா.

“எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் விஷ எடுத்துக் கொண்டு எட்டு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. ஆகவே அதன் பிறகு நடந்தது ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது” என்று கூறினார் பேராசிரியர் தாம்ஸன்.

“அவரைப் பற்றி வேறு ஒன்றும் உங்களுக்குத் தெரியாதா?” என்று கலோ கேட்டான்.

“தெரியாதே!” என்று அவர் பதில் கூறினார்.

எனக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தை விவரிக்க முடியாது. கைக் கெட்டிய விஷயம் வாய்க் கெட்டசமல் போய்

விட்டதே என்று வருந்தினேன். கலோ சனா என் ஏமாற்றத்தை உணர்ந்தான். என்னிடம், “நாம் என்ன செய்வது? இதற்குமேல் அவர்களிடம் எப்படி விசாரிப்பது?” என்றான்.

நானும் என் ஏமாற்றத்தை அதிகமாக வேளிக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. மொத்தத்தில் சங்கதூரை சௌக்கியமாக இருக்கிறோரென்பதாவது தெரிந்ததே என்று சந்தோஷப்பட்டேன். அதையே ஒரு கற்செய்தியாகக் கருதினேன். நல்ல வேளையாக மகாபலி புரத்துக்கு வந்தோமே என்று எண்ணிச் சந்தோஷப் பட்டேன்.

அத்யாயம் 14

“தேநீர் விருந்து”

மிஸ்டர் தாம்ஸன், மிஸஸ் வயலட் தாம்ஸன் இருவரும் ஏதோ ஒரு புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்த சிற்பங்களைப் பற்றி வெல்லாம் படித்து விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அந்தப் புத்தகத்தில் எழுதியிருந்த விஷயங்கள் போதவில்லை. கலோசனா அவர்களுக்குப் பல கதைகளும், சரித்திர பூர்வமான சம்பவங்களும் சொல்லி விளக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

பேரதன் தவம் சிற்பத்தைப் பற்றி அந்தப் புத்தகத்தில் அர்ஜுனன் தவம் என்று எழுதி ஏதோ ஒரு கதையும் எழுதியிருந்ததாம். அதைத் தவறு என்று கலோசனா அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னான். அந்தச் சிற்பத்துக்கு மறுபடியும் அழைத்துக் கொண்டு போய், பேரதன் தவம் செய்த கதையைச் சொல்லி, அங்கேயிருந்த சிற்பங்களைப் பற்றியும் விவரமாகச் சொன்னான். கலோசனாவுக்கு இத்தனை விஷயங்கள் தெரிந்திருப்பது எனக்கே அதிசயமாக இருந்தது.

பிறகு கிருஷ்ணன் கோவர்த்தன கிரியைப் பிடித்த கதையைச் சொன்னான். அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டனர். இப்படி மணி ஆறுகிவிட்டது. “நாங்கள் இளம்ப வேண்டும்” என்று கூறினார் கலோ.

ஸ்ரீமதி வயலெட், “அதற்குள் போக வேண்டுமா? இன்று பெனர்

ணமி யாயிற்றே? நாங்கள் இந்த இடத்தைப் பெனர்ணமி நிலையில் பார்த்து விட்டுத்தான் போகப் போகிறோம்” என்றான்.

உடனே கலோசனாவுக்கும் அங்கே இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றி விட்டது. விருந்தினர் விடுதிக்குப் போய் அப்பாவிடம் பெனர்ணமி நிலையில் அந்த இடத்தைப் பார்த்து விட்டுத்தான் போக வேண்டுமென்று கூறினான். அவரும் அரைமனத்துடன் அதற்குச் சம்மதித்தார். இரவு நிலாச் சாப்பாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்யச் சொன்னான் கலோசனா.

ரமேஷ், கலோ, நான் மூவரும் கூடக் கரைக் கோயிலுக்குச் சென்றோம். ஸ்ரீமதி வயலெட்டும், ஸ்ரீ தாம்ஸனும் அங்கு இருந்தார்கள். அந்த இடத்தின் அழகைப் பற்றியும், அதை உருவாக்கிய சிற்பிகளின் திறமையைப் பற்றியும் அந்தக் காலத்து அரசர்களின் கையுள்ளத்தைப் பற்றியும் பேசிப் பேசி மகிழ்ந்தோம்.

நிலாச் சாப்பாடு உண்மையிலேயே அன்று ருசியாக இருந்தது. தாம்ஸன் தம்பதிகளும் கலந்து கொண்டனர். சங்கதூரை சௌக்கியமாக இருக்கிறார் என்று தெரிந்தபடியால் எனக்கும் அன்று உற்சாகமாகவே இருந்தது.

கலோசனா அவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடத்தைத் தெரிந்து கொண்டான். அவர்கள் இருவரையும் விட்டுக் குவரும்படி அழைத்தான்.

உங்கள் பற்களுக்கு இந்த கீரப்பு மிகுத்த பராமரிப்பு அவசியம்!

ஆக்டிக் கரோரோயிக் மற்றும் 'கோலிஜன்' துகர
— இவ்விருவரும் பற்களின் ஆரோக்கியத்திற்கு
சிறந்த மார்க்கம்!

ஆக்டிக் கரோரோயிக் சேர்த்த பற்கள் 'கோலிஜன்' உங்கள் பற்களை
மென்மையாக்குவதுமட்டுமன்றி, பற்களைத்தெய்த உரையான கிருமிகளை
கொல்லித் தருகிறது. சமையலுக்கு ஆரோக்கியமூட்டுகிறது. உங்கள் வாய்
மணத்தைக்கொண்டு புதுமணக்கொழுவிக்கொடுக்கிறது!

கற்புதமான 'கோலிஜன்' துகரின்மூலம் இதன் சலியை அடக்கி
வுள்ளது. அது ஆக்டிக் கரோரோயிக் வாய்க்கிரை துகறால் ஒரு
வாசு ஒவ்வொரு முறை மருத்தெனும் மருத்தம் சேர்க்கிறது.

உங்கள் பனத்திற்கு மிகுத்த பயன் தருகிறது

'கோலிஜன்' துகரிலுள்ள அமிலத்தை நன்கு தெரிந்துகொள்ளுங்கள் கிடைக்க
கூடிய சலியைக்கொண்டு பற்களை அகரப்படுத்துவது அவசியம் போதுமானது.
ஆக்டிக் கரோரோயிக் சேர்த்த 'கோலிஜன்' பற்கள் சிறந்த மென்மையான
வாய்க்கிரை துகராகும்!

**'கோலிஜன்' பற்களின்
அவசியம் அகரப்படுத்து**

EX. 817(A)

பிறகு பேச்சு வாக்கில் அவர்கள் இந்நிய நாட்டியங்களைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். கலோசனாவும் தெரிந்தவரை பதில் சொன்னான். பிறகு, "எனக்கு நாட்டியத்தைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரியாது. ஆனால் சென்னை யில் உங்களை என்னுடைய சிநேகிதி சுசந்திக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறேன். அவள் நடனம் கற்றுக் கொள்கிறாள். அவளிடமிருந்து நீங்கள் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்" என்றான்.

பென்னாபி நிலவிலே அந்த மாமல்லபுரம், ஒரு களவுகமாகத் திகழ்ந்தது. உள்ளம் பரவசமாகி நான் என்னை மறந்து உட்கார்ந்திருந்தேன். ஒருவாறு நிலலாமல் தவிர்ப்பாக அங்கே இருந்தால் தேவலை என்று தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. வெகு நேரம் கழித்துத்தான் புறப்பட்டோம்.

மறுநாள் கலோசனா என்விடம் வந்து, "இந்த! ரமேஷ் ஒரு மூக்கியை நான் விஷயம் சொன்னான். உன்விடம் சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னான். ஆனால் என் மனம் தேடக் வில்லை. ஆகவே சொல்லுகிறேன்" என்று கூறினான்.

நான் ஆவதுடன், "என்ன விஷயம் கலோ?" என்றேன்.

"நேற்று அப்பாவும், சகவர மூர்த்தியும் பேசிக் கொண்டிருந்த போது ரமேஷ் ஒரு புதருக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டிருந்தானல்லவா? அதைப் பற்றி இப்போதுதான் கேட்க முடிந்தது" என்றான்.

"என்ன சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்களாம்?" என்று கேட்டேன்.

"அப்பாவுக்கு இப்போது ரொம்பப் பணமுடையாம். வைரம் கொடுத்தவனுக்குப் பணம் கொடுத்தாக வேண்டுமாம். மூப்பதாயிரமோ என்னலோ கொடுக்க வேண்டுமாம். அதற்காக உன்னுடைய பணத்தைக் கொடுத்து விடப் போகிறாராம்" என்றான்.

"ஒழித்து போகட்டும். இந்த விட்டில் நான் பட்ட கடனுக்கு அதுவாவது உதவி முடிந்தால் சந்தோஷம் தான்" என்றேன்.

கலோசனா முகத்தைக் கோபமாக வைத்துக் கொண்டான். "சே! உன்

விடம் போய்ச் சொல்லுகிறேனே" என்று அழுத்துக் கொண்டான்.

அவனுடைய அன்பு உள்ளத்தைக் கண்டு எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆயினும் என்னுடைய பணம் அந்த விட்டுக்கு அவசரத்துக்கு உதவியாக இருப்பது பற்றி உண்மையிலேயே சந்தோஷமாகத்தான் இருந்தது.

கலோசனா வருத்தத்துடன், "இது ராதி! அப்பா இப்படி செயல்லாம் செய்வாரு என்று நான் நினைக்கவே இல்லை. அந்தச் சகிசுவர மூர்த்திதான் அப்பாவுக்குச் சொன்னானாம்" என்றான்.

"என்ன சொன்னாராம்?" என்று விசாரிப்பேன் கேட்டேன்.

"அப்பா தன்னிடம் வைர வியாபாரிக்குக் கொடுப்பதற்குப் பணமில்லை என்றும், எப்படிப் பணம் புரட்டுவது என்று தமக்குத் தெரியவில்லை என்றும் கூறினாராம். அதற்குச் சகவரமூர்த்தி, 'இந்தமாதிரிப் பணம் இருக்கிறதே. அதைக் கொடுத்து விடலாமா?' என்றாராம். அப்பா, 'அதை எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? அது வியாபாரமாகாது' என்றாராம். 'நீங்கள் தானே அவனைக் காப்பாற்று இதில்தான்? அவனுடைய பணத்தை அவசரத்துக்கு உபயோகித்துக்கொண்டால் ஒரு தவறும் இல்லை. இருப்பிக் கொடுத்து விட்டால் போகிறது. அப்படியே கொடுக்கா விட்டாலும் பரவாயில்லை. அவனுடைய பணத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லிக் கேட்க நான் விடமாட்டேன். என்னிடம் அவனை ஒப்படைத்த பிறகு பணம் நீங்கள் கொடுத்தால் என்ன? கொடுக்காவிட்டால் என்ன?' என்றாராம். ரமேஷுக்கு அப்படியே ஒரு பேரிய கருங்கல்லாகத் தூக்கி அவனுடைய மண்ணடையில் போட்டு விட்டால் என்ன என்று தோன்றியதாம்."

"எனக்குப் பணத்தைப் பற்றிச் சிறிதும் அக்கறையில்லை. கலோ, ஒரு அனுதையான் என்னைத் தம் விட்டில் கொண்டு வந்து வைத்துக் காப்பாற்றுவான், அது, அவசியம் நேரம்போது அது பயன்படுவதைப் பற்றி நான் சந்தோஷமே அடைகிறேன். ஆனால் நன்மையுறியில் செலவழித்தால் ரொம்ப சந்தோஷமாக இருக்கும். ஆனால் சகவரமூர்த்தி சொன்னதைக் கேட்க

கும் போதுதான் என் ரத்தம் கொடுக்கிறது. என்னுடைய பணத்தாலேயே என்னை விடக்கு வாங்கப் பார்க்கிறேன் அந்தப் பாவி. அவன் கன்றாக இருப்பானா?" என்று மிகுந்த ஆத்திரத்துடன் கூறினான்.

கொமளவல்லி அம்மான் என்னைக் கூப்பிடும் குரல் கேட்டது. "கலோ! அம்மா கூப்பிடுகிறார். நான் போகிறேன். நீ பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப் படாதே! என்னைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டால் போதும்" என்றேன்.

போலீஸிப் தாம்பலன் அவர்களுக்கும், மிஸஸ் தாம்பலன் அவர்களுக்கும் கலோசனா ஒரு 'கபார்ட்டி' நடத்தினாள். அவளுடைய சினேமெஷன்-புலர் வந்திருந்தனர். குமாரி ஷர்திதின் அவர்களுக்குக் கலோசனா அதிமுகம்சொந்த வைத்தான். ஜோதிலாடும், சோபனாவும் வந்திருந்தனர். அவர்களையும் அதிமுகப்படுத்தி வைத்தான்.

அன்று கலோசனா என்னை நாகரிகமாக அவங்கரித்துக் கொள்ளக் கொல்லி வற்புறுத்தினாள். ஆகவே நானும் அவரைப் போலவே அழகமாக அவங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அன்று மாலை பூர்த்தொட்டம் மிக அழகாக விளங்கியது. பூத்துக் குளம்பும் புஷ்பச் செடிகளுக்கிடையே விதமான வர்ணச் செடிகள் உடுத்திய வேண்டுகள் உணர்வது மிகவும் அழகாக இருந்தது.

ஜோதிலாடாள் ஒரு புதிய மணித் துருவர் வந்திருந்தார். அவளுடைய பெயர் இஷோர் பாபு என்று கலோசனா சொன்னாள். அவர் என்னைப் பற்றி ரொம்ப விசாரித்ததாக எனக்குத் தோன்றியது. என்னைக் காட்டிலும் அவர் ஏதோ ஜோதிலாடிடம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாக நினைத்தேன். ஆனால் மறுநாள் நடந்த விஷயத்தை நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை.

இஷோர் பாபுவும், ஜோதிலாடும் பத்மநாபனைப் பார்க்க வந்தார்கள். அவர்கள் சென்ற பிறகு பத்மநாபன் என்னைக் கூப்பிட்டு, "இப்போது வந்தாரே இஷோர் பாபு அவர் தென்னிந்தியாவைப் பற்றி ஒரு புதிய படம் எடுக்கப் போகிறாராம். அதில் அரச குமாரியாக நடிப்பதற்கு உன்னை

அனுப்ப முடியுமா என்று அவர் கேட்டிருர்" என்றார்.

நான் இதைச் சிந்திக்கும் எதிர்பார்க்கவில்லையாதலால் திகைத்து நின்றேன். கலோசனா தான் பேசினாள். "நீஜமா கவா, அப்பா! நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"முதலில், அவளுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. இராமநாதரத்துப் பெண், வரமாட்டான் என்று சொல்லிப்பார்த்தேன். 'நாங்கள் எல்லாம் சொல்லித் தருகிறோம். நீங்கள் அனுமதித்தால் போதும்' என்றார்கள். எவ்வளவு ரூபாய் தருவீர்கள் என்று கேட்டு வைத்தேன். 'இருபதிலுமீதம்' தருவதாகச் சொன்னார்கள். கடைசியில் உன்னிடம் கேட்டு விட்டுச் சொல்வதில் சொல்லி அனுப்பி விட்டேன். அப்படிச் சொல்லும்வகை அவர்கள் விடவில்லை. இதோ உன்னையும் கேட்டு விட்டேன்" என்றார்.

"எனக்குச் சினிமாவும் வேண்டாம். ஷப்பூம் வேண்டாம். ஒரு நாளும் நான் இதற்கு உடன்பட மாட்டேன். சிச்சயமாக முடியாதென்று சொல்லி விடுங்கள். வசை ரூபாய் கொடுத்தாலும் வேண்டாம்" என்று சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டேன்.

கலோ என்னைத் தொடர்ந்து வந்தான். "என்ன இந்த போசிக்காம வேயே பதில் சொல்லி விட்டாயே?" என்று குறைப்பிட்டான்.

"இதில் போசிக்க ஒன்றுமே இல்லை, கலோ. நான் இப்போது சினிமாவில் சேர்க்கிற நடித்து என்ன ஆகவேண்டும்? தங்கத்துரை சேகிரம் வந்து விடுவார். அதன் பிறகு எனக்கு என்ன வேண்டும்? பணமும் வேண்டாம். பதவியும் வேண்டாம். அவர் வருவதைத்தான் நான் வேண்டுமிறேன்" என்றேன்.

அவ்வளவு சிச்சயமாக அன்று சென்னை மாநிலச் சேர மாட்டேனென்று அவர்க்கிடம் கூறினேன். ஆனால், பின்னால் என்ன ஆயிற்று? சென்னை மாநில நடித்துப் புகழின் உச்சிவை எட்டிப் பிடித்தேன். என்ன விசித்திரமான உலகம்! நாம் நினைப்பது போல் எதுதான் நடக்கிறது? வேண்டாம், வேண்டாம் என்று நான் சொன்ன விஷயங்கள் என்னைத் தேடி வந்துசேர்ந்தன. வேண்டும் என்று எங்கியது கிடைக்காம வேயே போயிற்று. (தொடரும்)

‘வெயிற்காலத்து வயிற்றுக் கோளாறுகளை’ தளதளக்கும் பானம் நிறுத்துகிறது

வெயிற் காலத்திற் உங்கள் வயிறு மிகச் சுவை
மாகக் கெட்டுவிடுகின்றது. உங்கள் வாயில் ஒரு
வித துர்க்குத்தம் ஏற்படுகிறது. தயிர் பீய்சன்
தளத்தெயிலும், செம்பெயிலும் இருக்கின்றிர்
கள். இதே உங்கள் வயிற்றை சீராகக் உங்கள்
தேவநிலையை மேல்செய்து அதை ஆரோக்கிய
மாக்கும், உறுக நுப்பாடியாக்குகின்றது.

இதே எண்ணெயானது வயிற்றும் வயிற்றில்
புளிப்பை நீக்குவதில் உறுது சக்தி வாய்ந்தது.
எவ்வித கெட்டுமையிற் செடியாகக் கூறு புளிப்பை
பெருந்வாதமுள்ள ஆஜீர்ணம், மெத்தெரிச்சல்,
வாய்ப்பொருள் முதலிய உபாபாதகரிக் துதி
மாயும், சிச்சவாசகமும் நீகத்தில்கிறது. எப்பி
தொகைநுகமில் சிச்சன் உகம் பெருநிதிக்கள் -
வயிற்றுக்கு மட்டுமல்ல, வாய்க்குட்கூட.

மிகம் மீறி புளிப்பாதாரோ, எவ்வறு உண்டாது
உங்கள் உடம்புக்கு ஒத்துக்கொள்ளக்கூடுதல்
தாயிரா இதேவின் விசேஷமாகி, தீசனா உறுப்பு
களை மீண்டும் ஒழுங்குபடுத்த உதவுகிறது.
உடம்புக்கு வேராய்விதவக விருப்பினை உலி
வயிற்றில் கொஞ்சம் பெரிய ‘பிடசஸ்’ கட்டி
கொள்ளவும். எப்பொழுதும் இதேவின் ‘பெட்
ஸால்ட்’ எனக் கைக்குப்பில் வைத்துக்
கொள்ளவும்.

அது உங்களுக்கு குணம்
செய்வதுடன் குளுமைபையும்
புத்துணர்ச்சியையும் தருகிறது

ஈனோஸ் பெருட்ஸால்ட்

செ.க. பெ.க. ரூ. 3/12
பெ.க. ரூ. 2/8
உறுது உகம்
பித்தெயிலு

ENO'S FRUIT SALT

‘ஈனோஸ்’ மற்றும் ‘பெட் ஸால்ட்’ என்ற வாயிற்செதன் தீர்ந்த
‘எவ்வித கெட்டுமையிற் செடியாகக் கூறு புளிப்பை பெருந்வாதமுள்ள ஆஜீர்ணம், மெத்தெரிச்சல், வாய்ப்பொருள் முதலிய உபாபாதகரிக் துதி மாயும், சிச்சவாசகமும் நீகத்தில்கிறது. எப்பி தொகைநுகமில் சிச்சன் உகம் பெருநிதிக்கள் - வயிற்றுக்கு மட்டுமல்ல, வாய்க்குட்கூட.

[illegible]

K.T.R.

சந்தனாதித் தைலம்

அரைக்கிரை விதைத் தைலம்

குளிர்ச்சியும் மனமும் நிறைந்தவை

K.T.R. வாசனாதி திரவியசாலை.. விஜயபுரம், தஞ்சை.

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. "ரஜுலா"

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளூங்கு - சிங்கப்பூர்

மேற்படி கப்பல் கீழ்க்கண்ட நேரி வரக்கூட புறப்படும்

சென்னையிலிருந்து 27-5-1955 நாகப்பட்டினத்திலிருந்து 28-5-1955

யாத்திரைக்கு உட்பட்டது

பர்த் வசதியுற்ற பிரயாணிகளின் சௌகரியத்தை முன்னிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள விசேஷ வசதியுடன் கூடிய "பங்குகள்" இச்சப்பலில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு சித்ய அதிகப்படியான கட்டணத்தை செலுத்தி இந்த விசேஷ வசதியைப் 'பர்த் வசதியுற்ற' பிரயாணிகள் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இவைகளை உபயோகிக்காத சமயத்தில் மடக்குவதால் விஸ்தாரமான இடவசதி கிடைக்கும்.

'பங்கு' வசதியுள்ள டிக்கட்டுகளும் 'பர்த் வசதியுற்ற' டிக்கட்டுகளும் 'சாப்பாட்டுடனோ' அல்லது 'சாப்பாட்டின்றியோ' எங்கள் கம்பெனியின் ஏஜன்ஸியிலிருந்து நேரிடையாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

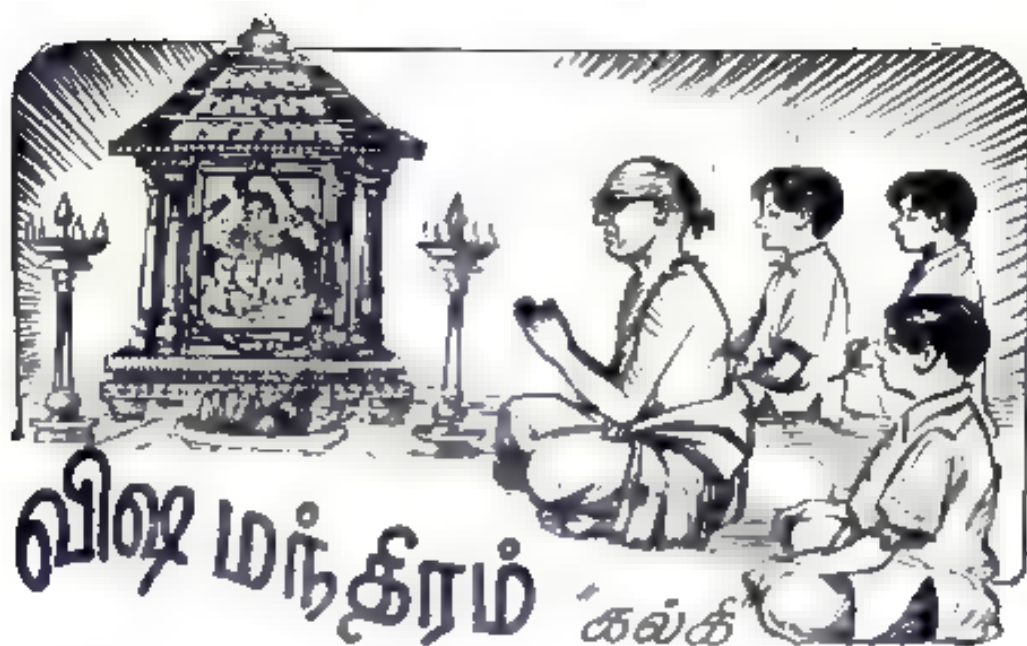
'பங்கு' வசதியுள்ள டிக்கட்டுகளின் கட்டணங்கள், குவாரண்டன் டியூட்டிச் சீக்கலாக கீழ்க்கண்டவாறு.

	உணவுடன்	உணவின்றி மட்டும்
சென்னையிலிருந்து பிளூங்குக்கு	ரூ. 121/-	ரூ. 99/-
சென்னையிலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு	ரூ. 149/-	ரூ. 120/-
நாகப்பட்டினத்திலிருந்து பிளூங்குக்கு	ரூ. 120/-	ரூ. 96/-
நாகப்பட்டினத்திலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு	ரூ. 147/-	ரூ. 118/-

பிளூங், போர்ட் ஸ்டெவ் டீன் ஹாம், சிங்கப்பூர் முதலான இடங்களுக்கு நேரிடையாக ஏற்றுமதிக்குச் சரக்குகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். சிங்கப்பூரில் மாற்றி பாக்காகி கிற்று அனுப்புவதற்கான சரக்குகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் சாமான்கள் ஏற்றுமதி விலாங்குக்குத் தயவுசெய்து எடுத்துக்:

டீன்னி & கோ., (முதலாளி) லிட். மதுரை கம்பெனி லிமிடெட்
7, அரமணக்காந்த தெரு, சென்னை-1 முதல் ஹன் பீச் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

“பித்திராக” என்று எங்கள் ஊர் போகப் போகிறபோதே தரும். பாவத புராணமே அங்குடைய வேதம்; என்னவோ அங்குடைய தெய்வம். வீட்டுக்கு உடத்தில் அழியாதோரு சிறு மண்டபம் வீட்டில், அதில் என்னவோ பட்டினம் கட்டித்திருக்கிறார். தினந்தோறும் மாலைபாசனம், அவர் மனை பட்டினம் மனை மாலைபாசனம் அங்குடத்தில் இருக்கிறபோதே தரும். போகிறபோது தம்முடைய சிறு வீட்டில் போகிற போது தெய்வம் போகிற. எங்கேயோ, ஏதோ தினந்தோறும் பழக்கம் உடையதும். உடைய, உடைய, பாவத—முதலானவர்களுக்கு உடைய உடைய!

என்னவோ ஊருக்குச் சொந்தத்தில் முதல்தான் இங்கு, ஆனால், எங்குள்ள முதல்தான் தெரியாமல் அங்குடைய முதல்தான் போகிறார். இத்தனைக்கும் உடையதோர்! ‘என்’ என்று பத்திரமென்பதும் உடைய திரைவாசனம், பத்திரமென்பது; பத்திரமென்பது. அங்குடைய மாணிக்கங்களுக்கு, இராமபகவதம், மகா பாதம், பாவதம் இவற்றிலுள்ள கதைகள் ஒன்று விடாமல் தெரியும். தாய் மாணிக்கம் பாதத்தில் ஒன்று பாதம் வீட்டுவாப் ஒப்புவிக்கும் மாணிக்கங்களுக்கு உடையதோர் வாகனம் தருவதோர் சொல்வார். ஒருவரும் ஒப்புவிக்காமல் உடையதோர் வாகனங்களுக்கு பத்திரம் சொல்லுது விடுவார்!

மகாபுரி மாதம் வரப் போகிறதென்று சொல்லுது ஊர் மனை புரட்டாசி மாதத்திலிருந்தே சாமாசனம் சொல்லுது வாகனம். அம்மாதத்தில் தினந்தோறும் வாகனத்தில் சிறுவர்கள் பழக்கம் செய்து போகிறார்கள் வாகனங்கள். வாகனம் போகிற மண்டபம் வீட்டில் வந்து ஒதுங்கும். பின்னர், போகும், புனிதமானவா, எங்கேயோ போகும் வாகனங்களுக்கும். முதல்தான் உடைய ஆசனத்திலிருந்து உடைய, என்னவோ மனை வும் பெரு மனிடில் வந்துவாசனம்.

என் அங்குடைய பாதம் மாணிக்கங்களுக்கும், அங்குடப் பத்திர மனைபுரட்டாசி புத்திரம் உடையதோர் என்று உடைய சொல்வார்கள். எங்கள் ஊருக்கு உடையதோர் ஊர்வாசனம் தாந்தத்தோடு உடைய பாதம் போகிற போது உடையதோர் பாதம். ஒருவரும் உடைய ஆசனத்தோடு உடைய சொல்வார்கள். அப்போதில் அங்குக்கு அங்கு உடைய வாகனம், மனைபாதம்.

அங்குடைய சொல்வாக்குக்கு உடையதோர் சொல்வார்கள். அங்குக்குப் போகும் சொல்வார்கள் அங்கு இங்கு. மற்ற, அங்குடைய தாய் ஒருவரும், தெய்வ பத்திரம் முதலிய என்னவோ. இத்தான், அங்குக்கு விடுவதோ, மனிடத்தில் மனைபாதத்தோடு புத்திரம். அவர்கள் வாகனம் விடுவார்கள் சொல்வாக்குக்கு இதுவும் ஒரு வாகனமாகும். பாதம், இதுவும், என் உடையதோர் தாய், பாதம் உடைய என்று வாகனம் அவர் திரைவாகனம் தாய்முதலியும். தாய்முதலியும் மனைபாதத்தையும் போகும்போதுவாக அவர் உடைய தாய்முதலியோர் தாய்முதலியும் மனைபாதத்தோடு சொல்வார்கள். மனைபாதத்தோடு சொல்வார்கள். ஆனால், ஊர்வாசனம் இரண்டு மனைபாதத்தோடு சொல்வார்கள். மனைபாதத்தோடு சொல்வார்கள். மனைபாதத்தோடு சொல்வார்கள்.

என்னவோ ஊருக்குச் சொல்லியுடையதோர் பத்திர அதில் உடைய. அவர் சொல்வதற்கு உடைய வாகனம் பத்திரம் வாகனத்திலிருந்து விடுவார் தாய்முதலியும் வாகனம், ஆனால், மனைபாதம் உடையதோர் பாதம் வாகனம் “தாய்முதலியோர்” மனைபாதம் அங்குக்கு விடுவதும். வாகனம் போகும் மனைபாதத்தோடு இது உடைய தாய்முதலியும் விடுவதற்கு வாகனங்களுக்கு வாகனம். அவர்களுக்கும் இது ஒருவாகனம், உடையவாசனம் மனைபாதத்தோடு மனைபாதத்தோடு விடுவதும்.

“என்னவோ தந்திரம் முதலிய கதைகள்” என்ற புத்திரத்திலிருந்து.

அவருடைய அப்பகுத தூண்களை எண்ண
பாணங்களில் கிட்டாத பிறகு ஊடகமாக
அவர் பிரபலமிகவும் பாணம் இதுவே:

"எங்கள் வசி! எங்கடங்குப் பிரத்தியக
மாக வட்டுகிறோம். சொய்ய கிழ எப்படி
நின்றுபயன் ஒருவன் இங்கு வரட்டும். நம்
குறிய ஊர்க்கா போட்டபகுதியை இந்த
வட்டும் இதோ மீதியம் செந்து கிழம்
இதற்குச் செப்பெனப் பர! சிவ பழமுத
இதே மீதிய சத்தியம் பரத்திருக்கிறேன்.
ஆனால், கண்ணம்செந்து பக்கா ஒரு பகைய
துண்டை வந்து வட்டும் என் போல் பட்டு
கிட்டும். அப்போது மீதியம் பகைய
நின்று! இதற்கென்ன சொக்கிறேன்?"

அவருடைய இதுப் பரப்பதன்மீதுத
வெவ்வுதருத் தகுந்த அத்தியம் என்னிடம்
வெறு அதுவும் இல்லை. ஆகவே, என்னுடைய
வாதங்கள் எப்போதும் வேட்டுச் சொன்னதும்
தான். அவர் பக்கம் குடிவாது நின்று
சொன்ன விருது வழக்கமா இருந்தது.

2

இதற்கு அப்பேரே நேரத்தில் இவ்வெட்டி
வந்திருக்கிறது என்று ஒரு வன் வெளியிட்
பென். சிறு நேரம் வாய் வந்ததில் பட்டு
வராமென்ற சொன்னேன். தான் இவ்வ
பெட்டி பெற்ற பெருமான் பின்ன அரசாங்கம்
பெண் பரப்பமுதையால். சிறுமுத்திரையின்
அவசியம் இவ்வ. சொந்தத்திற்குத் தந்த
தனியாவாறு உட்கட்டை அந்தத் தோன்
கருத்தையால் வெள்க. உட்கை அவசியம்
வந்த சொன்னு கிட்டென். "இவ் ஒரு
வன்—சொ ஸ்ரீரட்டி" என்று சொன்
பாண்டி என்ன அறிவுப்பெற்றி வைத்தான்.
சொது அரசாங்கம் வசியமாய்க்கென் உத்
நியோகத்தால் வந்த சொன்னும் பகைய
வாய் பற்றி பப்பியோ வென் வந்தது.
"எது அதுவ வாய்க்கெனவின் பகை அப்பேரே
சொன்ன வெள்கும். ஒப்பது குறிய எப்படிப்
பெறும் ஒரு குறியாத், தன்னிடம் வரேனும்
நிது வரவந்ததுகொ வந்த கிட்டென், என்ன
வாடுபெற்றிதனினு! எத்தனை வாய்!
இந்தத் தாய் வட்டியை வந்தத் தான்
வாய்க்கவாது, வாய்க்கை கட்டெனதுகொவது
சொன், அதுவான் பின்பிடுவனில் ஒரு வன்
வாய் தெரிந்த சொன்னு வந்த கிடுகென்
பார்க்கவாய், ஒரு கிடுகெத்துக்குச் சொ, வன்
என்று வது ஒரது உதிர் 'வன்' என்று
விழிக்குவன். தன்னன் சொன்னு வாய்
பார்க்க, சொன்னு வாய்க்க பகைத்திருந்த
வாத எப்படிப் பெறுகெனவின் எப்போதும்
வெள்கும் கிடுகெத்தின். மத்திருக்கு வாய்
கட்ட சொன்னு பகையவாய் வெள்கவது.
மத்தும் இவ்வெள்கித்திருத் து இவ்வெள்க
வரது. மத்தன் வாய்க்கத் து உதவி வாய்
வந்தான் அது ஒரு பகையவாய் வந்தும்
வாய்க்க வாய்க்கில் அப்போது ஏற்படுகை,
தெரிபுறமில்! என்று இவ்வாது சத்திருத்
தகவாய்க்க உத்தவந்தவன் அரசாங்கம்
பார்க்கவதன்.

"உட்கை சொன்னுந் வெள்கும் உவ்வை
விடுக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் இவ்வாது

வந்த சொன்னுந் மத்திருத் அரசாங்கம்
வந்தது. அவர்கள் சிறுமுத்திரையவந்தது வெள்க
மத்திருப் அரசாங்கம், இவ்வாய் தெரிந்தாதி
தன் இவ்வ பரப்பமுதையால் வெள்க இவ்வாய்
பாணமில்லை" என்று இவ்வெள்க.

"அத்தே மீதியம்! இவ்வாது சொது
வித்திரு கிடுகென் பகையவாய்க்க வந்து
பெருமான்மட்டும் ஒருவன்" என்று.

"இவ்வாய் எத்தனைவா தீயவன் இவ்
வட்டும் இவ்வெள்கவது. என்னவந்திருந்
பகையம் வரவந்திருந்" என்று சொன்
வாய்க்க இவ்வாய்க்க பத்திர உதிர்.

வரவந்தும், மத்தவா வந்த, ஒருவரு
வாய்க்க இவ்வாய்க்கவது இவ்வாது சொன்
வாய்க்க சொன்னு சொன் வெள்கென்,
நின்றுவாய்க்க வந்து வந்தது.

"நின்றுவாய்க்க வாய்க்க சொன்னு வந்து
வின் இவ்வாய்க்கு வித்திர வெள்கவது"
என்று ஒருபெருமான் உதிர்வென்.

"அப்போது வந்து வெது வந்திருக்க
மத்திரவன் என்னவந்தவாய்க்க வந்திருக்க வட்டி
வெள்கவந்ததான். உத்தவாய் வித்திர
வந்திரு வெள்கவின்" என்று அரசாங்கம்.

இவ்வெள்கப் பெற்ற பெருமான் பகைய
வந்த வட்டியை சொன்னு என்று தெரிந்த
சொன்னுதவதால் வன் அவர் குடித்தாய்
பார்க்கவதன். அவருடைய குடித் இருவரு
மெத்தவன் மத்திரவன்மட்டும் சொன் ஒரு
வாய்க்க வந்தது. மது வந்ததில் அவர்
அப்போதுமேயாக பகையவாய்க்க பகையவாய்க்க,
ஒரு பகையத் தீயவாய்க்க தட்டிக் சொன்னு,
"சொன்னு வாய்க்க வந்திருக்க மத்திர
பத்திரவாய்க்க சொன்னுக்கிறது" என்று.

"பகையவாய்க்க இவ் இருக்கிறது என்று
தன்னன் வந்தும் சிறுத்திர கட்டெனென"
என்று சொன்னு வாய்க்க. வந்திரு உத்திர
குடி பாய் தெரிந்தது. இவ்வெள்கவாது
வந்து வந்து வந்திரு இருத்திரவொகவாது
வெள்க. "தன்னன் அப்போதுவின் வந்தவன்"
என்று சொன்னு.

"எனக்கு இவ்வெள்கத்தில் அப்போதுவின்
குத்திரம் தீயின்" என்று அவர் வந்த
வித்திர கிட்டென். தென்னன் கிரவன் என்று
என்னவென். அப்போது வன் குடிமீதியம்
நித்திரம் சொன்னுக்க வெள்கும். ஆனால்,
வாய்க்க வந்தது இவ்வாய்க்கவன் கிரவ
வாய்க்க சொன்னுத்திரவின்.

"இருக்கவட்டும், பகையவாய்க்க வந்த இட்
வாய்க்க பிரத்தியம்வாய்க்க கட்டெனவாய்க்க
சொன்னுக்கென், அத்தென்" என்று பெற்ற
பெருமான் பகைய வெள்க. வன் சொன்னு
வாய்க்கவாய்க்க வந்த சொன்னு, அவருடைய
வந்திருத்திரவின் வந்தவாய்க்க பத்திர சொன்னு
கிட்ட. நின்றுவாய்க்க அத்திர வந்தகிட்டென்,
மத்திரவ பகையவாய்க்க சொன்னு சொன்னு.

ஆனால், அத்திர! தென்னுமில் சொன்னு
வாய்க்க வட்டியை வந்திருத்திர வந்தவன்
வன் சொன்னு குடித்திர இருக்கவாய்க்க,
சொன்னு வாய்க்ககுத்த தீயன் சொன்னு
வந்த சொன், வாய்க்க வந்தவன் ஒருவன்
வந்தது சொ துக்கெ சொன்னு வந்த
சொன்னு வன். "துவாய் வாய்க்கவது வெள்க
குடி இவ்வாது இவ்வாய்க்க வந்தவன்

[illegible]

தமிழகம் உத்தரவத்திற் றாந்தல்
தன்னை நெற்று மருகின் றிவற்றார்.
பற்றெழு உழைக்கின்றான் அந் தன்மை
வாழ்கி தனித்தனியானான் குடிநாட், இவ்
வாறு குடிநாட்டின் மத்தியம் ஐந்தாம்
கோண்டி விருந்தார். அவர் பற்றிநெரு ந்த
வன் இவ்வாறு ஐயம் வட்டது. இத்தன்
மேதான் எதிர்க் குடி நான்மறத்திற் பட்டான்
பட்டிருந் தியுதிந் தத்திற் கட்டியன்
இவ் வுடைய வந்த கோண்டிருந்தது.
ஐயம் குடிநாட்டின் வாய்க்கால் வந்த
உழைக்கின் குடிந் துணியை வந்த தந்தி
வந்த வந்திற் பற்றியான் போட்டு குடிந்
விட்டு, மத்திந் தியுதிந் தமே குடிநாட்டின்
முத் தமேநாட், இத்தன்மையுந் திட்டுந்
துக்குத் தன் திவ்யத்திற் பற்றிய வந்தது.
அவர் மனித மேதத்தின் அவன் பற்றி
நினைவ வந்தது பிட்டுக்குத் தமேநாட்.

3

பெரியவர்கள் எல்லாம் பார்த்து
 செல்லுகிறார்கள்:— ஏதோ இவர்கள் அருமை
 இந்த கதையை வாங்கும் பத்திரிகைகளுக்குத் தர
 தருது, மேலும் சிறு வணிகத்தில் பிரபல
 கார்ப் பெரிய இவர்களுக்கு இவ்வளவு அருமை
 பிரதானப் பெரியவர்களுக்குத் தருகிறார்கள். அவர்
 திருப்பாசை விளக்குகிற ஏதோவாசை விளக்கு
 ஏதோவாசை இந்த வகையில் அவர் எல்லாம்
 செல்லும் செல்லுகிறார்கள்.

[illegible]

“ஆகவே, காடுகள், நூ நீர்த் தீய வயத்தின்
அதிகப்பாதிக்கமீது சேலக்கிடுதல். இந்நா
வையுருட்டித்த எட்டிப் பார்த்தவன் இந்நா
வையின் வயிற் பித்திருக்கிறதே ஆகவே, நூ
புரையுருட்டிய வந்த பிட்டுக் கெடுபின்
பட்டிருக்கதல், ஏன், தாந்தியுருட்டிப் பதையின்
வயிற்றுப் பார்த்தல்-என்பதற்கு மகிழும்

மக்களிடமிருள், மதுபருகல் தவிர ஐயுறவின்றி
மத்தியக் கோவிலில், குறை, பறதயம்
இவ் வீட்டு இவ்விருவருள் வல் மலர்வது
இவ் வீட்டு கோவிலுள் மலர்வது"

தாயை இவர்களுடன் சேர்த்து சேலாவில்
பெய்திருந்தார் என்பது உண்மை! என்ற இது
மிக இது. இது உண்மை! என்ற இது
தெரிவிப்பது உண்மை! என்ற இது
இது உண்மை! என்ற இது

இவ்வாறு நடவடிக்கைகளை எடுத்த கமிஷன் இம் செய்தி உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொண்டது. இது கமிஷனின் மூல நோக்கம்.

* எழுந்தருளியிருக்கும் தருமன் குறித்து
சமஸ்தது குறிப்பிட்டு, இந்தியன் குணத்தினை;
எனது குழைவோடு (*) அருந்தி.

எனக்கு இதுவுக்கு வாய் திறக்கவில்லை.
"என் பதிலைச் சொன்னால் என்னுடைய
மேலானவரின் மனதுக்குமே தோஷம்
வரும். இந்தச் சிவப்புகை, நான்மேலே
என் பெருமேதை இதை விட்டான். அதற்கு
உயர்வாகச் சொல்லும் பொருள் சொல்கிற
வாழ்கிறேன். அப்போது சொல்லும் வாய்
யும் அழகிதான். அந்தக் காலம்
சொந்த நேரம், இந்த நாட்டுக்கு வந்து வர
வாய்க்கில் லுத்தரத் தேர் உத்தியோகம்
பெற்றேன். பின்னர் குருகுலம் சென்று வந்து
சென்ற வயதானால் சொந்த நேரம், உ
தேர், உதர இவ் வு உதர வாக வந்து
உதரத் திரும்பி இதுவரை உதரம் வந்து
வந்து வந்தேன். நேரத்தில் உதரம்
சென்றால் உதரம்வந்துவந்தேன்" என்று
இவ்வப்போது வந்தேன் என்று உதரம்.

[illegible]

கடுமீத இவர்களுக்குச் செலவு:—
“என் கைகளும் இத்தகர்த் திற்தன. இது
வாய்க்கும் எந்துமைய பிழப்பி எதிர
தாயும் இதுபதாபியை என்னி விடுதேன்.
என் பதையம் எந்து செலவீத் தென்ன
செல்கப்படுதல். ஆகத் இவையம் என்ன
மதித்கையும் ஒருதாமதமிய பதத்தன்
என் எப்பத இப்பிதது அத்த தென்ன
தென். இவியும் எந்துமைய பிழப்பி
பதத்தல் எப்பிதமியினை”

“பாதுபாடுக்கும் தீயுக்கும் புறம்புக்கும்
கிடுதலை” என்று சொல் பாடினோம்.

உலகப் புகழ்பெற்ற

PILOT PENS

(செஞ்சு மடல்)

அழகிய தோற்றம், நீடித்த உழைப்பு
இதற்கு பெயர் பெற்றவை.
கண்ணைக் கவரும் பற்பல
கவர்களில் அனேக
மாடல்களில்
கிடைக்கும்.

விவரம்

ரூ. 4 முதல் ரூ. 35 வரை

எல்லா பிரபல ஸ்டேஷனரி சாமான் வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்
பாரம்பரிகள்

டு பைலட் பென் கோ., (இந்தியா) லிமிடெட்
சுதேவிக் சென்ட்ரல், அரங்கிங்காட் தெரு, மதராஸ்-1 (போக்: 2325)

கமராக
எழுதுவதற்கு
பைலட்
உயர் ரக
இங்கு
2 அவுன்ஸ்
அரு 10/-
மட்டும்

ஐதோ! ஒரு முறை பிரஷ்கொண்டுதேய்த்தால்
கால்கேட்டெண்டல்கிரீம்
சொத்தையும் துர்நாற்றமும் ஏற்படுத்தும்
பாக்டீரியா கிருமிகளை 85% ஒழிக்கிறது!

50/50

சந்துருவின் மாமனார்

கே. சரோஜா

சந்திரன் எதிர்பாராத விதமாக, "ஹ, சந்துரு! எனக்குத் தெரிந்த ஒரு செட்டியார் இருக்கிறார். அவரிடம் இந்தச் சங்கிலியைக் கொடுத்துப் பணம் வாங்கித் தருகிறேன்" என்று கையில் சங்கிலியைப் புறப்பட்டு விட்டான் சந்திரன் கிருஷ்ணன்.

சந்துரு தேர் கொட்டிய திருடனுள் விட்டான். அவன் சிதைத்து வந்ததற்கு முற்றிலும் மாறாக எய்யாமல் கடக்கத் தொடங்கி விட்டேன். சந்துருவின் தலிப் பு அகிமாயி விட்டது. சந்திரன் கிருஷ்ணன் சங்கிலியை எவரிடமாவது கொட்டி விட்டானென்றால் சந்துருவின் குட்டு வெளிப்பட்டு விடும். சங்கிலி தன் கயறுபத்தைக் காட்டிச் சந்துருவின் மானத்தை வாய்க்கிவிடும். சந்துருவுக்கு மட்டுமா வேலம்? சந்திரன் கிருஷ்ணனது கௌரவம் உடல் காற்றில் பறந்து விடுமே! இதை எண்ணிச் சந்துரு, "வேண்டாம், சந்திரனம்! உன் கிட்டி துக்குமாக்கும் என்று வந்தேன்! மூன்றும் பேருக்கு உடல் தெரியக் கூடாது!" என்றான்.

"என்விடம் செட்டியார் அடித்த காசு உடல் விட மாது. நாளைக் காலை என்னுண்டு கணக்குகளைப் பார்க்கும் போழுது நீ அகப்பட்டுச் சென்று விடுவாய். அந்த இரக்க மில்லாத என்னுண்டு போலீசைக் கூப்பிட்டு உடல் தயங்கமாட்டான்!" என்றான் சந்திரன் கிருஷ்ணன். சந்துரு பதில் சொல்லாமல் சிந்து கொண்டிருக்கிறான். காலைக் காலைக்குள் அவன் வேலை பார்க்கும் காமாட்சி பரங்கு இரும் புப் பெட்டியில் அவன் இதுவாறு ரூபாய் சேர்த்தாக வேண்டும். அந்தப் பாய்க்கியைக் காண்பதற்கு அவன் இதுவாறு ரூபாயைக் கைத் தவறுதலாக எப்படியோ விட்டு விட்டான். கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய என்னுண்டு இவர் என்று வந்தால்...! அடியையதுதான்!

"சந்துரு, நீ இங்கேயே இரு! நான் அவரை மணி ரேத்திப் வருகிறேன்!" என்று கூறி விட்டுச் சங்கிலியைப் கையில் போட்டுக் கொண்டு சந்திரன் கிருஷ்ணன் வந்தான். சந்துருவின் மனம் படபட வென்று அடித்துக் கொண்டது. சந்துரு தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான்.

மேல்துறார் சந்திரன் கிருஷ்ணன் போய் விட்டான். அது நல்ல கணமாக சங்கிலி என்பதனால் கட்டாயம் பணம் கிடைக்கு. மேல்துறார் மீக்காகவந்தான் அவன் போலீசுக்கு வேண்டும். ஆனால் சந்துருவின் மனம் படபட வென்று அடித்துக் கொண்டது. சந்துரு தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான்.

சந்துருவின் மனம் படபட வென்று அடித்துக் கொண்டது. சந்துரு தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான்.

மேல்துறார் சந்திரன் கிருஷ்ணன் போய் விட்டான். அது நல்ல கணமாக சங்கிலி என்பதனால் கட்டாயம் பணம் கிடைக்கு. மேல்துறார் மீக்காகவந்தான் அவன் போலீசுக்கு வேண்டும்.

ஆனால் சந்துருவின் மனம் படபட வென்று அடித்துக் கொண்டது. சந்துரு தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான்.

மேல்துறார் சந்திரன் கிருஷ்ணன் போய் விட்டான். அது நல்ல கணமாக சங்கிலி என்பதனால் கட்டாயம் பணம் கிடைக்கு. மேல்துறார் மீக்காகவந்தான் அவன் போலீசுக்கு வேண்டும்.

ஆனால் சந்துருவின் மனம் படபட வென்று அடித்துக் கொண்டது. சந்துரு தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான்.

மேல்துறார் சந்திரன் கிருஷ்ணன் போய் விட்டான். அது நல்ல கணமாக சங்கிலி என்பதனால் கட்டாயம் பணம் கிடைக்கு. மேல்துறார் மீக்காகவந்தான் அவன் போலீசுக்கு வேண்டும்.

செய்தென்றே தெரியவில்லை; தவித்தான்.

அவன் மனைவி சங்கிலி அவன் ஏதோ யோசனை யில் இருக்கிறான் என்று கிறிது நேரம் போலீசுக்குத் தான். ஆனால் நேரம் ஆக ஆக அவன் கைகளைப் பிசைத்து கொண்டு அவன் கைப் படுகதைக் கண்ட போழுது அவளால் கம்மா இருக்க முடிய வில்லை.

"உடம்பு சரியில்லையா!" என்று அவன் நெற்றியில் கைவைத்துக் கேட்டான்.

"ஒன்றுமில்லை!" என்று சொன்னான் அவன்.

"பிறகு என்ன? சாப்பிட வாருங்கள்!" என்று அழைத்தான் சங்கிலி.

சாப்பாடு முடிக்கவில்லை சந்துருவுக்கு. உணர்த்துக் குக் கணம் நெஞ்சில் துயரம் கமை அகிமாயித் கொண்டிருந்தது. நாளை மறுநாள் இரேசைம் அவன் போலீஸ் வாக்கில் அவ் கவா இருக்க வேண்டியிருக்கும்! சிதைத்துப் பார்க்கவேமேல் கூகிறது. சங்கிலி அப்பொழுது எப்படி அவதிக் துடிப்பான்!

சந்துரு சங்கிலியை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். சிதைத்தில் தாய்கமைப் பெறு அடைப்பி படுகும் சங்கிலி

யின் வேண்டையான மூலம் அவன் கண்டதுக்குக் கலங்கித் தெரிகிறது.

இரவிய் சத்துரு சங்கமிப்பில், இதயம் விழித்துக் கொண்டிருக்கும் போழுது இளமைய் எப்படி மூடிக்கொள்ளும்? கடைசியில் அவன் ஒரு நிர்மாணத்துக்கு வந்தான். அப்படிச் செய்வதில் அவன் மனம் உசிந்து. 'சங்கமி'வின் கழுத்தில் கிடக்கும் சங்கமிையை நான் சந்தான கிருஷ்ணனிடம் கொடுத்து இருக்கிற ரூபாய் கைமாற்றாக வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்த மாதம் போனால் கிடைக்கும். பணத்தைக் கொடுத்துச் சங்கமிையை மீட்டுக்கொண்டு விடுவது' என்று எண்ணினான். சங்கமியின் உயரமும் சந்தானகிருஷ்ணனுக்குத் தெரிந்து விட்டால் என்ன செய்யது என்று இவரும், அதைத் தடைபடுத்தாத பேரவையே பிடித்துக் கொண்டது. அவன் பேரவையின் சொல்பொழுது சந்தானகிருஷ்ணன் கண்ணை மூடிக் கொண்டு ஐந்தாறு ரூபாய் கொடுத்தான். அதனால் ஒருவரிடமும் கொடுக்க வேண்டாம், காண்பிக்கவும் வேண்டாம் என்று அவனிடம் கூறிக் காதும் காதும் வைத்தார்பேரவக் காரியத்தையெல்லாம் விடவாசி என்று அவன் எண்ணினான்.

காணியில் எழுந்ததும் குளித்துக் காப்பி சாப்பிட்டவன் 'சங்கமி உன் சங்கமிையைக் கொஞ்சம் கொடு' என்று கூன்.

"இதோ!" என்று தன் கழுத்திலிருந்து சங்கமிையைச் சங்கமி எடுத்துக் கொடுத்தான்.

சத்துருவினால் அவனிடம் உண்மையைக் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை.

"அது சரி, இதை விற்றுக் காட்டு ரூபாய் கூடக் கிடைக்காதே" என்று சந்தேகத்தை எழுப்பினான் சங்கமி.

"தெரியும், சங்கமி! இதைத் தங்கச் சங்கமி என்று கூறிக் சந்தானகிருஷ்ணனிடம் இரண்டு ரூபாய் வாங்கிக் கொள்வான். அடுத்த மாதம் பேரவன் பணம் வாங்கும் கொடுத்து விடுவான்!" என்றான் சத்துரு.

சங்கமி சங்கமிையைக் கழுத்தில் கணவன் கையில் கொடுத்தான். சத்துரு சங்கமிையைப் தாயில் போட்டுக் கொண்டு சந்தான கிருஷ்ணனின் விட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

"சத்துரு! நீ எதிர்ப்பார்க்காதவன்தான்! செட்டியான விட்டையே போடப் பார்த்தேன்! சங்கமிையை எடை போட்டுப் பார்த்தேன்! மறுத்துக்குச் சந்தேகம். சிறித்துக் கொண்டு உதைத்துக் கூடப் பார்த்து விட்டேன். பேர! காலதரப் படிவிருத்தது. ஆனால் நான் இருக்கிற ரூபாய் தான் வாங்கிக் கொண்டு வந்தேன்" என்று கூறி இருபது பத்து ரூபாய் போட்டுகொன் சத்துருவின் கையில் திணித்தான் சந்தானகிருஷ்ணன்.

"இருக்கிற ரூபாய்! அதைச் சங்கமிக்கா!" என்று கேட்டான் சத்துரு விடப்பட்டான்.

"ஏது, உனக்கே உன் சங்கமி யின்மீது அங்கீகாரமில்லை போல இருக்கிறதே! அதைத் தங்கம் அப்பா, அதைத் தங்கம்!" என்றும் சந்தான கிருஷ்ணன்.

அதற்கு மேலும் அக்கிருத்தால் விடப்படுக்தான் ஏதாவது உதறினாலும் உதறிவிடவான் என்று தோன்றியது சத்துருவுக்கு. பணத்தைப் பத்திரமாகப் பையில் வைத்துக்கொண்டு, 'சந்தானம்! சமயத்தில் உதவிய உண்டியை நான் ஒரு காலும் மறக்க மாட்டேன்!' என்று கனறி உதறிவிட்டுப் புறப்பட்டு விட்டான். நூனல் அவன் எண்ணமெங்கும் சங்கமியின் மீது விழுந்தது. அது எப்படித் தங்கச் சங்கமியாக மாறி நாலாவது படிவியிற்று? அதை அவன் ஸ்ரீ பராரில் ஒப்பது ரூபாய்க்கல்லவா வாங்கினான்! செட்டியாச் ஏமாந்து விட்டதா? துரு நாளும் இரவு. அப்படியானால்.....

நிலவாத் தரம்மார்களும் ஆசைப்படுவது பேரவையோட சத்துருவைப் பத்து மாதம் கமர்த தரவாரும் ஆசைப்பட்டான்.

அவன் அளவளவ நிதரவெற்றும் முறையில் அவன் சங்கமியின் கரங்களை பிடித்தான். அவன் அவனுடைய மகனாகிய பெண்ணை, டீமா பத்திரப்ப லைப் மிகவும் ஏழை. கொளிய் அச்சுரி, அவனிடம் விழுவினா விட அறிவமாயிருத்தது. வறுமையதான்! அவருக்குக் கொஞ்சம் சிலமுயிருந்தது. அது ஒரு மாதம் பார்த்த பூரிதாம். இத்தாழாள் தன் மகள் சங்கமியின் கல்யாணத்தைச் சிறப்பாகவே நடத்தினார். அதன் படிவாக உன்னார் செட்டியானிடம் எண்ணாறு ரூபாய் வரை அவர் கடன் படும் படியாக விட்டது.

சங்கமியைக் கைப்பிடித்த முகர்த்தத்தி வேயே சத்துருவுக்கு வேலை கிடைத்தது. சார்

ரவீசந்திரிகா

6. "ஐயோ, கல்யாணி!"

அந்த ஷதத்ததப் பிரத்தப் பரிபாத்ததம், கல்யாணிக்
மனத்தில் ஆரீயம் எண்ணக்ஷம் புலக்கதம்.

அவ்வளவு பதத்தத்திடும் கோபத்திடும் போனூர,
அவ்வளவு ஏதாவது விபத்தினால் எழுதி விடுக்கிறோர்?...ஐயோ,
அப்படி விடுக்குமானால் இனி என்ன ஆகாது!

இக்கூட அவருடைய கோபம் அந்தப் பட்டபட்டியாடு சரி,
கோஞ்சு கோத்தில் எல்லாவற்றையும் மறந்து விடுவார், அப்படி
யானால்?...ஐயோ கல்யாணி அப்படி ஒரு ஷததம் எழுதி
விடுப்பாரோ! ஷதத்தத அனுப்பி விட்டு வரக்கூடியும் போவிடுப்
பாரோ! ஆனால் அப்பா அப்படி பெண்ணை ஷததக்ஷம் எழுதி
அனுப்புகிறார் இல்லையே!...

கோபம் எல்லாருடைய ஷததமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்,
"தெய்வமே, அப்பாவின் ஷததமாகாவது இருந்து விட்டுப் போகட்
டும், பரவாயில்லை, அவருடைய ஷததமாகமட்டும் இருக்கக்கூடாது!"

இப்படி கல்யாணி பிரார்த்தனைகள் செய்து கொண்டே
கல்யாணி ஷதத்ததப் பிரத்தாக, என்ன ஆகலாம்!

இது அவள் எதிர்பார்த்த இருவருமே இல்லை, அவ
ருடைய தம்பி எவரத்தினத்தின் எழுத்து அது!
அவ்வளவு அக்கறையுடைய.

அவரால் அவ்வளவுதான் புறவாசினாடு
ஒரு ஷததமே, ஆனால் ஒரு வளி கோத்திக்
கோவிக் வரவில்லை எதிர்பார்த்த விதமாக
அப்பாவையும் பரித்ததம், என்ன தடையுக்
கூடும் கோத்திக், அந்த பரித்த தம்
அவ்வளவுக்குதான் என விஷயங்களையும் விவர
மாக எழுதித் தோன்றினது, அப்பா குறை
தான் உணர்ந்து கோத்திக், "என்னால் உணர்
வேண்டும்" என்றுதான், ஆனால்
நினைவையும் உணர்வது பரிபா

தமிழ் மொழியைப் பற்றி எழுதியுள்ள நூல்கள் இவை. இவற்றைப் படித்துக் கொள்ளுங்கள். இவற்றைப் படித்துக் கொள்ளுங்கள். இவற்றைப் படித்துக் கொள்ளுங்கள்.

சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
தலைவர் அவர்களின் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில்
இருந்து வருவது இதை உறுதி செய்து கொடுக்கிறது.

● 2017 年 12 月 1 日

[illegible]

Figure 1

[illegible][illegible]

மயமான உலகத்திலே, தான் வீக்கலியை
கீழ்ப்பது போல் ஒரு தனிப்பு உண்டா
யிற்று. அப்படியே கட்டிக் கட்டிச் சென்ற
கண்ணீர் வடிந்தான் கல்யாணி.

இரவு முழுதும் கல்யாணி இயக்கம்
போகுத்தலையினை. அப்பொழுது விடி-
யும், வெளியே போனவரைப் பத்திய
தன்மை அப்பொழுது கிடைக்கும் என்றே
எங்கே கொண்டிருந்தான்.

இந்த மனக் கோவையே பூரண தான்
மாடிவிடுகிறது கேட்டது.

பேருத வித்த
பேர்வோர் உத்த
மெய்யைப் தான்
புத்த வித்த

என்று பாடிக்கொண்டிருந்தான் தனி
அப்பொழுதுதான் கல்யாணிக்குப் போன
உயிர் பின்படது. கணவன் வீடு திரும்பி
விட்டான் என்று தெரிந்த கொண்டதில்
ஒரு விவரம் முடிவாக ஆகியது.

"விட்டதும், கைவிட்டும், கழுத்தைப்
பிடித்து வென்றொழுவும் செல்கட்டும்,
தெய்வமே! விட்டை விட்டு மட்டும் அவர்
ஒடிவிட்ட கட்டாது" என்று பிரார்த்தனை
செய்துகொண்டே உலகத்தை அடைந்தது
கொண்டான் கல்யாணி.

ஒரு வரம் இப்படித் தந்தது.
எனக்குவிடுகிறது அப்பா கடிதம் உயிர்
விடுகிறான், கல்யாணத்தின் திருவாய்
புறப்பட்டு வரவேண்டும் என்று மந்தப்
படி, கச்சேரியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை
கூடக் கடிதத்தில் இல்லை!

"ஒரு வரமாய்க் கல்யாணமே போ-
மாட்டேன் எங்கேதான்? கல்யாணத்
தக்கு இன்னும் இரண்டு வார்த்தையே
இருக்கிறது. புறப்பட வேண்டாமா?"
என்று கேட்டான் கல்யாணி. தனித்தான்
பதிலே போரமைப் மேல் உத்தரத்தையே
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"உலகத்தைதான் கேட்டுக்கொள்!" என்-
னான் கல்யாணி. எத்தனை கைகளைக்
மத்தியிலும், மனவி என்ற மகத்தான
உரிமை அந்தக் குரலில் தொலித்தது.

"கல்யாணத்துக்குத்தானே! கட்டாயம்
போக வேண்டியதற்கு, போய் விட்டு
வா!" என்னுள் தனித்தான்.

"அப்படி வெள்கும்? கீழ்க் வரவில்
லை!" என்று கேட்டான் கல்யாணி.

"போய் விட்டுவா என்றுதான் சொல்லி
விட்டேனே. அந்தக்குமேல் என்னை கச்சேரி
க் கட்டாது. தெரிந்ததா? இன்று எப்பக்
திரை எங்குக்குக் கைகள் ரயிலென்ற
வதே என்று தியானித் திருக்கிறேன்.
தெற்றே உலகமைய அப்பாவுக்கும் எழு-
திப் போட்டு விட்டேன். விட்டேனாக்கு
வந்த கட்டிக் கொண்டு போவானே."

கல்யாணிக்குத் தன் கைவழையைய
பெற்றே இருந்த பத்திர 'தன்மை
வெள்கையைக் கொடுத்தது.

"என் கீழ்க் இவ்வளவு தூரம் மாதிப்
போய் விட்டான்? எத்தனை பேருக்குப்
புத்தி சொல்லுகிறான். இப்பொழுது—"

"இப்பொழுது எத்தனையோ பேர்
எனக்குப் புத்தி சொல்லுவதற்கு முகந்த
விட்டார்கள், இல்லை! அதனால் என்
மத்தியைக்குப் புத்தி சொல்லுவத
துத்தி விட்டேன். கச்சேரியே!" என்று
கேட்டான் தனித்தான்.

"என் வம்புப் பேச்செல்லாம் போ-
கிறீர்கள்? கையினை இவ்வளவு ஒரு கை
காசி கிடைத்து விட்டான் என்று
தானே கீழ்க் இப்படி வெள்காய்....."

"கல்யாணி! அநீதமாய் பேச்சை
வளர்த்துவிட்டு, பிறகு உலகம் எழுந்ததை
கொள்ளும்படி என் மூன்று வந்த கீழ்
கச்சேரி. தெரிந்ததா? என் பதி பாவத்
தக்குப் பாய்ப்புறமே பிறவி, தாயே!"

கல்யாணிக்கு ஆத்திரம் வந்தது. ஆன-
தும் அடக்கிக் கொண்டு, சொல்ல வந்த
வார்த்தையை அப்படியே தொண்டைக்
கொண்டே விழுக்கிக் கொண்டான்.

"என் சொல்லவந்ததை விழுங்குகிறாய்
பதி, பாவம் என்று உணர்ச்சி வெள்காய்
கைக்கு எது என்று கேட்க வந்தாய்.
அப்படித்தானே?"

இப்படி கேட்டுவிட்டு தனித்தான் ஒரு
விஷயம் மெனமாய் இருந்தான். பிறகு
உருக்கமான குரலில் போக ஆரம்பித்தான்.

"கல்யாணி, வருஷக் கைகளை ஒரே
விட்டியெதான் என் இருவரும் வாழ்கிற
வருகிறோம். ஆனால் கல்யாணமாய் கை
எனக்கு மத்தியிலே எத்தனையோ பெரிய
கைகளை எழுப்பிக் கொண்டு விட்டாய் கீ.
அது உன் குற்றமில்லை! என் குற்றமும்
இல்லை. கல்யாணமே தனித்தே அந்த
விதியை குற்றம். இல்லை, இல்லை! அது
கட்டித்தவது! விதித்ததில் செய்வது. பின்
என்ன? கட்டாக்குகிறேன் குற்றம் கிடக்கிறது.
அதனால் கட்டாக்குப் பழனாண்டோ?
காட்டுக்குகளை எத்தனை மரம் கீழ்க்கிறது.
அதனால் காட்டுக்கு என்ன பிரயோஜனம்?
என்று எத்தனை பூக்கி கொள்ளுமா?....."

கல்யாணிக்குக் கை கைகள் ஆரம்பித்
தது. தனித்தான் அக்கு கீழ்க் கினை.
கைமையே கட்டித் தெனியே சொந்து
விட்டான். பிறகு மான எங்கு மனக்குத்
தான் வீடு திரும்பினான்!

இருமாம், மான எங்கு மனக்குக்
காய் தனித்தான் ஒரு மாட்டு வண்டியில்
வந்த இறங்கினான். அவரையே உருவ
வந்தான். 'விதவித' என்று உன் கட்டி
தக்குப் போய், "கல்யாணி, கல்யாணி,

தாயர் மிகவும் மனக்கலையேற்றத்
துவ. குழந்தை குடிநீர், எதிர்பா-
தது. குழந்தையுடன் பழைய பொருள்களை-
இரண்டாகவும் குடிநீரை நியமி-
யினதிலும், பக்கி வெள்ளைக் கொ-
சினுமைய வளர்ப்பது முக்கியம்.

குறை... குழந்தை என்னதான் 'கனாக்-
கோ' கனாக் கிளாசிக் கொடுத்தான்.
குறைந்தது 'கனாக் கோ' கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது.

கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது.

கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது. கிளாசிக்
கிளாசிக் கொடுத்தது.

Glaxo

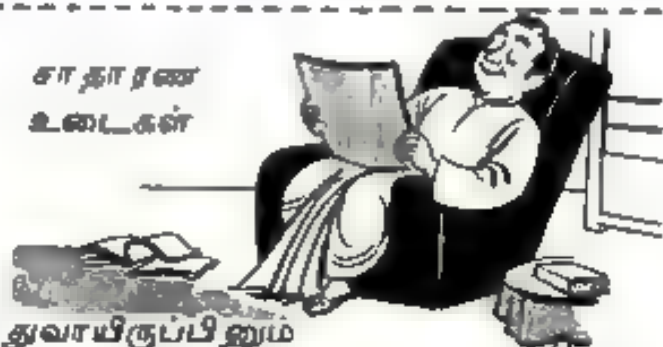
"கனாக் கோ" ஒரு சிறந்த கத்தமான
பேரளக்களிக் கொடுத்தது. பக்கி ஆகாசம்.

'கனாக் கோ' கொடுத்தது (இந்திய) கிளாசிக்.
பக்கி - கனாக் கோ - கத்தமான

முறையான
உடைகள்
அல்லது

சாதாரண
உடைகள்

எதுவாயிருப்பினும்

டாடா 501 ஸ்பெஷல்

அவைகளை

சிறப்பாக

சலவை செய்கிறது

இந்தப் புகைப்படத்தைப் பாருங்கள்.
இந்தப் புகைப்படத்தைப் பாருங்கள். இந்தப் புகைப்படத்தைப் பாருங்கள்.
இந்தப் புகைப்படத்தைப் பாருங்கள்.

டாடா ஆயில் மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

புதுப்படு! சீர்திருத்த வேலை ஆகா!" என்று மிகவும் அவசரம் படுத்தினான்.

"எம்மம் ஊருக்கு அனுப்புவதில் தான் எத்தனை அவசரம்!" என்று சீர்திருத்தக் கோண்டான் கம்பாணி, கண்ணி தான் வந்தது. ஸ்ரீதாஸியாத் முகத்தைத் துடைத்துக் கோண்டே 'டீரங்கு'ப் பெட்டியை எடுத்து அதில் துணிமணி களைத் தனித்தான்--உண்மையில் போலீஸ் வேலிவந்த உணர்ச்சிகளை வெல்லாம் மகத்துக் குன்னேயே அழகித் திணித் திவனிடம் போய்!

"சீர்திருத்த, விட்டைப் பார்த்துக் கொள். நான் கிட்டேயுள் வரை போய் விட்டு வருகிறேன்!" என்று மாய வச துக்குள்ளே துணை வந்ததையாற கோண்டான் சீர்திருத்தன். "விட்டைப் பார்த்துக் கொள் வேண்டியவரைத் தானே அப்படிச் சொல்லுகிறார்!" என்று ஒரு வினாடி எண்ணிக் கோண்டான் கம்பாணி, மனம் பதறி எகிர்த்து.

"வேரமாக! ஏதே வண்டியிலே" என்று துரிதப்படுத்தினான் சீர்திருத்தன்.

ஸ்ரீதாஸியாத் "சீம் சீம் சீம்" என்று முழங்கியது. 'அடிப்பட்டுக் கோண்டான், அடிப்பட்டுக் கோண்டான்' என்று சொல்லுவது போல தனக்கு 'புதுப்படு' என்று சொட்டியது. பெண்ணைக் கட்டி விட்டான். தானிக் கீதத்தில் முகம் மூடி ஏதிரது. கம்பாணியின் தங்கை மனம், 'சீர்திருத்தன்' ஆனார்.

மனவருமையைச் சுற்றி மொத்தமாக் கோண்டு கின்ற பெண்ணின் உட்கட்டில் கம்பாணியும் சீம்சுன். கோட்டுமேனம் கோட்டுப் போது, அவருடைய மனம் பதறு ஆண்டுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவத்தை நோக்கி மூடியது.

இதே வாகனத்தில், இதே விட்டை, இதே இடத்தில், இதே மாதிரிப் பெண்ணைக் குழித்து சீம்சுப் போதுதான், கம்பாணியும் சீர்திருத்தனுக்கும் திருமணம் நடந்தேறியது. இதே உணர்வு எல்லாம் வந்ததான்! இதே கோட்டு மேனம் தான்! அப்போதுதான் அவருடைய இதயத்தில் அந்த 'சீம் சீம்' என்று ஒளி எத்தனை விவரிக்க முடியாத உணர்ச்சிகளை வெல்லாம் கோடுத்தது! எத்தனை கைகள் அப்போதுதான் அவருடைய உட்கட்டில் எழுந்தன! சீர்திருத்தன் அவருடைய கழுத்திலே தானிக் கீதத்தைச் சுற்றி மூடிப்போட்ட போது, அவருடைய கீதங்களின் கப்பிரித்தான் கம்பாணிக்கு உடம்பெல்லாம் புங்கித்தது.

இப்போதுதான் அந்த அனுபவங்கள் மீண்டும் கம்பாணிக்கு சீர்திருத்த வந்தன.

காலவரத்தில் ஒன்றிருந்தான் எத்தனை கீத இருக்கிறது! இதயத்துக்குள் எங்கோ ஆழத்தில் புதைத்து போய்க் கிடக்கிற அனுபவங்கள் வெல்லாம் அந்த ஒளி எத்தனை ஆற்றலோடு மீண்டும் மேலே எழுப்பிக் கொண்டு வந்து விடுகிறது!

இந்த காலத்தையும் சீமத் காலத்தையும் ஒன்றாகக் கூடிய மாய சீர்திருத்த காலத்தை வெல்லக் கூடிய காலத்து, கீதத்தைப் போல் வேறு எந்த ஒரு உண்டு! கம்பாணிக்கு இதயம் கிம்மியது. பதறு வருஷங்களுக்கு முன்பு தான் கண்ட இன்பக் கைகள் எல்லாம் இப்போதுதான் வினாடிப் போய் விட்டனவே! தங்கை மனத்தில் வாழ்க்கையாவது இப்போது அமைய வேண்டும் என்று எண்ணிக் கோண்டான் கம்பாணி.

இதற்குள் பதறில் தரப்புகள் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பெண்களுக்குப் பன்னித் தெனிக் குப்படி சொல்லிக் கோண்டே, வெள்ளிப் பன்னித் செம்பைக் கொண்டு வந்து கம்பாணியின் கையிலே கொடுத்தான் அவருடைய மார்த். தானிக் சீர்திருத்த மனம் கழுத்தில் பீகரியிலே ஏற்பட்ட சீம்மதி மார்தின் முகத்தில் பீரதி பகிர்ந்தது. அவர் கோண்டான்: "கம்பாணி, ஒரு மனம் மகத்துக்கு எல்லாம் இடமாகக் கொடுத்து விட்டது. இதே ஒரு குறை தான்! மார்பினையும் வந்திருத்தான்! மார்போ வந்து இருக்கிறதும்! வந்திருத்தான் கொடுத்த கைகள் கிம்ம!"

கம்பாணிக்குப் பன்னித் செம்பைக் கையில் வாங்கும்போதே தான் பதறியது. "அம்மா! அங்கு வேறு யாருவாவது பன்னித் தெனிக் கொடுத்து, எங்களுக்குத் தனி விக்கிறது" என்று கோண்டிக் கோண்டே விட்டுக்குள் வந்தது செங்குன். தங்கையின் கம்பாணித்தந்தை அப்பா எடுத்துக் கொடுத்திருந்த கோடிப் புடவை உடம்பை "மோர மோர" என்று உதறிக்க் கோண்டிருந்தது. யாரும் இல்லாத மாய அமைதிக்குள்ளே சென்று, புடவையை மார்திற்கோண்டு தரையிலே படுத்தான். எங்கிருந்தான் அப்படி கண்ணி 'மன மன' என்று வந்ததோ! பாவம்! பன்னித் தெனிக் கைகள் கையில் தன்னுடைய கண்ணிதான் தானே துடைத்துக் கோண்டான் கம்பாணி.

மத்தியானம் வடையும் பாயசமுமாக 'அடி சைம்' பீரமாதமாகப் பரிமாறப் பட்டது! பெண்ணின் பதறியில் மனம் பெண்ணோடு தானும் கடமைக்காக உட்காந்தான் கம்பாணி, ஒரு கைகள் கட்டித் தொண்டையில் இதயம் கிம்ம. மனம் எல்லாம் நிரூபியிலே இருந்தது. போதாத குறைக்கு அவரைப் பார்த்தவர்கள் எல்லாம் "மார்பின்கை வரவில்லையாமே!"

என்று வேறு விசாரித்தார்கள். அவரால் பாராதவர்களுக்கு உடல் தேயும் பிடித்த 'மெனக்கேட்டெடு' வந்து இவ்வயே செட்டார்கள்!

இரவு பட்டணப் பிரவேசமும் காண வேடிக்கையும் ஓரே கோலாகலமாக நடந்தன. ஊர்வலம் முடிந்த பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் விட்டுக்கு வந்து ரோ இரவு ஒரு மணி ஆயிற்று. ஒரு காக்கை வயலாமை ஆனதால், பட்டணப் பிரவேசம் முடிந்ததமே, சீரவரிசை வைத்தே எடங்கும் ஆரம்பம் ஆயிற்று.

கல்யாணி அப்பாமை வெகு அவரமாகக் கூப்பிட்டாள்.

"அப்பா! கல்யாணம் எல்லாம் செல்பாட முடிந்த விட்டது. இனி காக்கைக்குப் புறப்பட வேண்டியதுதான்."

"அதற்கு என்ன இந்த வேதந்திக் இப்படி அவசரம்?" என்று செட்டாக்களேகிறார்.

"விடிவதற்குள் காக்கை புறப்பட்டுவிட வேண்டும், அப்பா!" என்று குழந்தையைப் போல் பேசினாள் கல்யாணி.

"என்னமமா! தலைவைய விக்கிறதென்று சொன்னாயே, இரண்டுரை இருக்கு உடம்பைப் பார்த்துக்கொண்டுபோயேன், அம்மா!" என்னுள் கல்யாணியின் தாய், அவசரமாக நடந்து வந்து கொண்டே.

"இல்லை, இங்கே இருந்தால் எங்கே உடம்பு இன்னும் அநிலாதான் ஆகும!" எனக்கேத்தம் மெனமாக யோசனை செய்தாள்.

"அப்பா! உங்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றும் இல்லை. காக்கை எப்படியும் காக்கை விலையில் திருச்செவியே இருக்க வேண்டும். எனக்கு மனசு எப்படியோ இருக்கிறது!" எனக்கேத்தம் செந்திலைப் பிழைத்தாள். மனசில் மனம் அலகுக்குப் புரிகிறது. அதனுடைய வேலை அநிலாதது.

"காக்கை மத்தியானம் எப்பாட்டுக்கு மேல் நீ புறப்பட்டு விடலாம். அம்மா எல்லாம் உடவுள் செயல்" என்று அவர்.

"அப்பா! இங்கே செட்டுவர்களுக்கு கல்யாணம் பதில் சொல்லி முடியவில்லை எனக்கு. விடிவதற்குள் காக்கை எப்படியும் புறப்பட்டு விட வேண்டும்!" என்று கண்டிப்போடு சொன்னாள் கல்யாணி.

"செட்டுவாணியிருக்க நீ விட்டுக்கு எப்படியும் தனியாகப் போவாள்?" என்று அக்காமைப்போடு செட்டாக்களேகிறார்கள்.

காக்கைமனம் இவதற்குள் அந்த கல்யாணியைக் கேட்டுக் கொண்டு உங்கு வந்து நோன்றினாள்.

"அப்பா! ஏன் இந்தத் இந்தனை யோசனை செய்கிறீர்கள்? அப்புகிங்கத்தின் அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் விடிவதற்குள் புறப்படுகிறீர்கள்.

கல்யாணியையும் அவர் கோடு அனுப்பி விட்டால் போகிறது!" "அப்புகிங்கமோ! யாருக்கு சொல்லுகிறது?" என்று செட்டாக்களேகிறார்கள்.

"அப்புகிங்கம் வரவில்லை, அவனுடைய அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் வந்திருக்கிறீர்கள். ஒரு செல்புகை காக்கையே வித்தெடுப்பார். அது அவர்களுடைய காக்கை—"

"ஓ! மூதாள் மிரகதாருக்கு சொல்லுகிறாள்!" என்று எனக்கேத்தம்.

"கம்மலாடைய மலத்து மாப்பிள்ளைக்கு அவர்கள் தெருக்கிப்பெ. நய, அம்மா, திருச்செவியில் பெரிய பணக்காரர்கள். அவர்கள் கையன்தான் அப்புகிங்கம். என்னுடைய பழைய 'கொண்டே' ஆராயி ஓரே செல்புகை. திருப்புகை தெய்வரம் என்னுள் ஒரு விடுவான். பரம சாது. பாவம்!" என்று கிம்கொண்டே செய்து கொண்டே, "அப்பா! உங்களைப் பத்தியே தெருக்கிங்கள்!" என்னுள் காக்கைத்தினம்.

"கல்யாணி! நீயும் வாய்மா. மனசுத்தனா விட்டதே. காக்கை உங்களைக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே, மனம் பத்திக்கு உட்கார் எனக்கேத்தம்.

சீரவரிசை எடங்கும் முடிந்தன. இரவுப் பொழுதும் கழிந்தது. கல்யாணி எப்பாட்டுப்பாடு வரை அது இரவுப் பொழுதாவே இருக்க. பகலாவே கழிந்தது!

கீழே இருந்து மனிக்கேவாய் குளித்து விட்டு, புறப்பட நீங்குள் கல்யாணி.

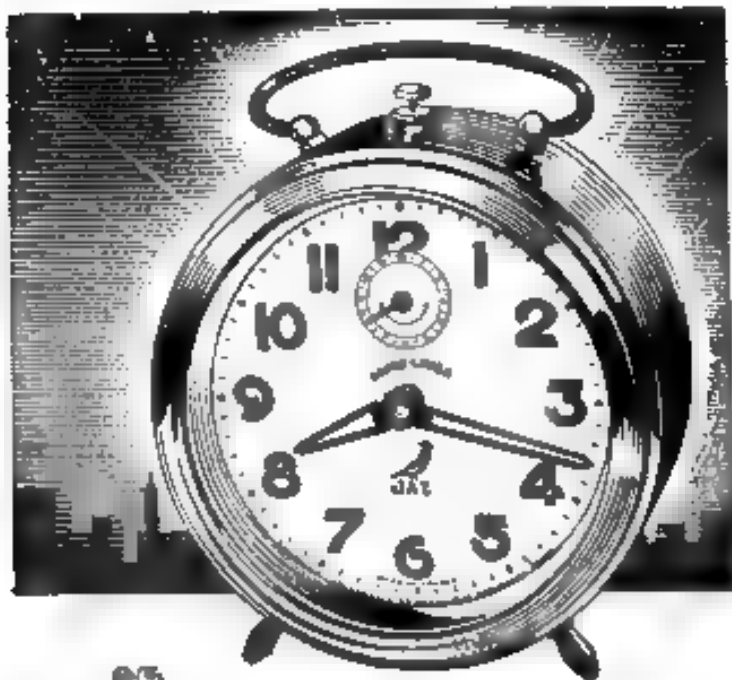
மூதாள் மிரகதாரும் அவருடைய மனைவியும் புறப்பட்டார்கள். பெரிய தாம்பா எத்திவிட அவர்களுக்கு கல்யாணம் வெற்றியை பாக்குக் கொடுத்தாள் எனக்கேத்தம். கல்யாணியின் தாயார் ஒரு தாம்பாத்திவிட மனக்கு வெற்றியையும் மஞ்சளும் கொடுத்தது. குங்கும் செவியுத்திறத்து கல்யாணியின் செந்திலேயே திவையிட்டாள்.

"கல்யாணி! உன்னுடைய மனக்குறை வெல்லாம் தீர்த்து நீயும் அவரும் செவியும் பார்வதியுமாக இருக்க வேண்டும். அம்மா. அந்தத் தாயுமானவர் இருகையால் உங்கலித்தில் ஒரு குழந்தையும் பிறந்து விட்டால், எல்லாம் சரியாகிவிடும், அம்மா!"—இப்படிச் சொல்லும்போது கல்யாணியின் தாயாருக்கு குரல் கம்பிற்று.

மிரகதாக்களின் ஏறி உட்கார்க்கு கொண்டு "நார்க்க" அடித்தார். "என்னமமா! இந்தனை வயதிலும் 'செல்புகை'தான் போகிறார்களே!" என்று மிரகதாக்கிடம் போய் ஒரு அட்டை நாஸ் வந்தது அடித்தான் காக்கைத்தினம்.

கல்யாணி அப்பாமைக்கும் அம்மாமைக்கும் கம்மகாரம் பண்ணிக் கொண்டு காக்கையின் செட்டில் ஏறி உட்கார்க்கு கொண்டாள். மிரகதாக்கின் மனைவி, கல்யாணிக்

நேரத்தையும், பணத்தையும் மீச்சப்படுத்த

95

பேவர் - ஸ்பா

ஜாஸ்

ஆனந்த சங்கம் கல்யாண சங்கம்

[illegible]

பேரூர் - தூயர் & கம்பெனி லிமிடெட்.

புதுபாடல் * அகநானூறு

FAVRE-LEUBA & CO
LTD.

REHMAN • CALCUTTA

0.0

குப்பைக்குள் உட்கார்ந்து கொண்டாள். வர் விடுவது புறப்பட்டது.

மீராசுதாரின் பிள்ளை ஏதேனாவே கல் பானையைப் பற்றி அங்கு வந்திருக்கிற பெண்கள் சொன்ன விவரங்களை அறிவித்தான். அது காரணமாக அவ்வற்ற அதுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முடிந்தால் தன் கணவரிடம் சொல்லி சந்திரனுடைய வாழ்க்கையில் அமைதியை சீர்காட்டி மூய்திக்குள்ளாய் என்று கூட மனத்துக்குள் எண்ணினான். இப்பொழுது தனியாகப் பேசுவதற்கு ஒரு கல் சந்திரன் ஏற்பட்டே, கல்பானை விடம் அந்தரங்கமாக சந்திரனைப் பற்றியும் சந்திரனையும் பற்றியும் கேட்க ஆரம்பித்தான் அவன்.

மீராசுதாரின் மூலகனாகத் தந்திரன் என்ற அபூர்வ வித்துவானைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறார். சந்திரனின் கடைத்தொழில் பற்றியும் அவனுடைய அந்தச் சந்திரனைப் பற்றியும் அவரிடமே பலர் விசாரித்துப் பேசி விருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் இப்படி ஒரு யோசனையே இருக்கக் கூடுமென்று அவர் எண்ணிப் பார்த்ததே இல்லை.

சந்திரனை இரண்டொருமுறை மூலகனாகத் தந்திரன் இருக்கிறார். அவர் ஒரு சந்திரனை மனதில் என்று பற்றிப் போதுவதாகக் கவனமாக எல்லாருக்கும் போதுவதாக ஒரு விசேஷ கவனத்துக்கு என்று மனத்துக்குள் எண்ணி கொண்டார். ஆனால் இப்பொழுது தன் சித்தியை இருந்தவற்ற கல்பானைகள் காலில் விழ விழ அவருக்கு மனத்தைக் கலக்கிறது. யோசிக்க ஆரம்பித்தார்.

கல்பானைப் பேசுவதைக் கவனித்தால் அவனும் கல்வன் என்று தான் படுகிறது. பழையமாதம் தமது காட்டுப் பெண்ணின் பண்புகள் எல்லாம் அவரிடம் தெரிவித்தன. ஆனால் மனம் கொண்டு போய்க் கிடப்பதால், எதையும் விபரிக்க எடுத்தல் கொண்டு கடிவலன் என்று ஒரு சந்திரனைக் கூட்டாவிடுகிறது. ஆனால் கல்வன் என்ற அபிப்பிராயத்தான் கல்பானை ஆகிறது. அதே சமயம் சந்திரனும் கல்வன்தான். சந்திரனாகக் கேட்டவனோ? இவ்வென்னும் ஏன் கல்வனாகியிருக்கும். இந்தக் கல்பானைச் சந்திரன் எல்லாம் நடக்க வேண்டும்?

சத்தமும் சந்திரனாகியப் பற்றி. மனம் அப்படியேதென்று என்னுடைய விசாரிக்க வேண்டும். அவர்கள் அங்கே சந்திரனைப் பற்றி இருக்கிறோம். கல்வன் இந்த நடக்கக்கூடியப் பற்றி அவனுக்கு என்னுடைய தெரிவித்திருக்கும். பாலம்! இந்தக் கல்வனாக இருக்கிற குடும்பத்தில் இப்படியே புயல் விசேஷம் நடக்கிறது.

இந்தச் சந்திரனாக கல்வனாகியேனவே சொல்லிப் போடி போட்டு சந்திரனை மனத்தில் இருந்தால். அதிலிருந்து அவன் தப்புவதற்கு ஒரு வழி பண்ண வேண்டியது கமழ்வுகிறது.

இப்படி எண்ணிக் கொண்டே 'கல்பானின் விசயம்' சான்றவாறு பலமாகப் போலித்தார் மூலகனாகத் தந்திரன். 'பெண்களிடம் பற்றிச் சட்டென்று ஒருமுடிவுக்கு வருவது தவறு. எந்தப் புத்தியில் எந்தப் பாய்வு இருக்கிறோம்?' என்று ஒரு எண்ணம் எழுந்தது. 'எல்லாவற்றிற்கும் மருமகன் காலிப் பார்த்து விட்டால் போகிறது. எந்தப் புத்தியில் எந்தப் பாய்வு இருக்கிறது என்று தானாகத் தெரிந்து விடுகிறது!' என்று எண்ணியவரால், கல்பானின் இருந்த 'தாரிண' ஒரு அழுத்த அழுத்தினார். வேறு பலமாக ஒரு விட்டது அந்த மோட்டார் குழல்.

ஆனால், இதென்ன? திடீரென்று அந்த மனம் கலங்கிறது, பாரவண்டிதான். திரைமத்து மனங்களை மோட்டார் குழலின் மூலகனாக மருகிறது.

'பல பல' என்று விட்டது வருகிற சமயம். இருக்கக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விழுகிற கொண்டு வருகிறது வெளிச்சம். இன்னும் கொஞ்சம் இருக்கிற மீதி இருக்கிறது. 'பெண்களிடம் பின்னாலே செல் விருத்தியை' எந்தப் பற்றிப் போய், 'கல்பானின் விசயம்' பக்கமாக வந்ததால், சந்திரன் ஒரு விபரித்த விவரமாக கிடைக்க ஆரம்பமாக அது! பல்பல வெளிச் சந்திரன் இருக்கிறது இருக்காத சந்திரனே! மறுபடியும் ஒரு கொடிப்பு கொடித்தார் கல்பானின் சந்திரனாக.

"உ...!" என்று ஒரு சத்தம். இடது பக்கம் பக்கத்துக்குள்ளே சந்திரன் மோட்டார் வந்து. அந்த விசேஷ அத்தின் காரண மெட்டை வழக்கிக் கொண்டு சந்திரன் மோதி அப்படியே அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தச் சந்திரன் மோட்டார். பாரவண்டியை ஒட்டிக் கொண்டு வந்த கல்பானைத் தனக்குப் போய், சந்திரன் இருந்ததுப் பிடித்துப் பிடித்துவந்ததால், சந்திரன் பின் கையு 'படா!' என்று திரை அவிவிருந்து ஒரு அம்மன்க் வெளியே தாக்கி எறியப் பட்டான்.

இருக்கும் வெளிச்சமும் ஒன்றையொன்று மூட்டி மோதிக் கொண்டு வந்ததிலே ஒருண்டது. அவற்றோடு பின்னாது கொண்டே குரீய உருண்டையும் மேகத்திலே உருண்டது. அந்த மேகத்தில் கிடைத்துக்குள்ளிருந்து வருவது பாலம் "ஐயோ! கல்பானை!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. அந்த விசேஷ 'மேகம்' என்று மனம் மெட்டிலிருந்து சந்திரன், கல்பானை யற்றவனாக ஆற்றின் மனம் கொடுக்க உருண்டு கொண்டிருந்தால் கல்பானை! (தொடருக)

கோடையின் வேகமா?

வெய்யிலின் தாபமா?

★

டாக்டர் கேஸரியின்

பிச்சித்தி பெற்ற

பிருங்காமலக தைலம்

எண்ணின் எரிச்சலைப் போக்கி
மூளைக்கு குளிர்ச்சியளிக்கிறது.

கறுத்து அடர்ந்த கூந்தலை
நீண்டு வளரவும் செய்கிறது.

மேலும் சிரக சம்பந்தமான சல
வியாதிகளையும் கண்டிக்கிறது.

★

6 அவுன்ஸ் புட்டி.

விலை ரூ. 2-0-0

(பாக்கிங், தபால் கூலி பிரத்தியேகம்)

★

கேஸரி குடிரம் லிட்.

(தொதி பெற்ற "லோதா" தயாரிப்பாளர்)

ராயப்பேட்டை - சென்னை-14

மார்கோ ஸோப்

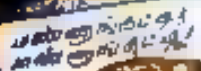
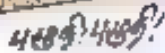
வாசனை நீக்கப் பெற்ற
வேப்பெண்ணையிலிருந்து ஒரு
விசேஷ மூறைப்பட்டி தயாரிக்
கப் படுவது. அதன் அபரிமித
மான கிருமி நாசன நுரை
அழக்கை அகற்றி, சருமத்தி
னுள் புகுந்து நன்கு சுத்தம்
செய்யும். சருமத்திற்கு
புஷ்டியும் மென்மையும் தரும்.
ஆபர்வ மணம். நுட்பமான
சருமத்திற்கும் ஹானியற்றது.

A CALCHEMICO PRODUCT

தென் இலிபா ஆபீஸ்:

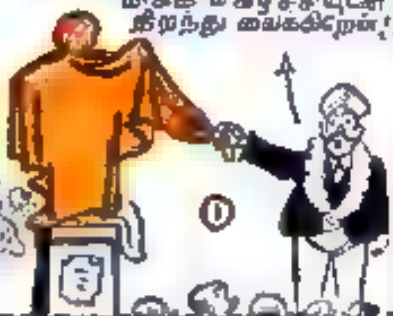
5/149, பிராட்டோ, மதராஸ் - 1

**ஹாஸ்யக்
களஞ்சியம்**

“இந்த பத்திரிகை எந்த உயரமான இடத்தில்
கொண்டு, யார் வாசிப்பார்கள்? எந்த
நபராக இருக்கிறார்கள்? எப்போதும்
தூய்மைப்படுத்து!”

கீதா கீதா கிதம் கிதம்
மந்திரவாதியின் திருவாய்
மிகை மகிழ்ச்சியுடன்
நிறந்து வைக்கிறோம்!

வாங்குள் வீட்டின் பூனை கப்பம்
ஏராய்ப்பக் கிடைத்ததைப் பூனை
வளர்க்கிறீர்களா?
*தினம்... சப்தத்தைத் தீர்த்து
வளர்க்கிறோம்.

“ஓம்! ஓம்! எத்தனை காக்காய்கள்?
திருநெல்விதிவனாவு பரக்காகுற
பிடித்தும், இன்னும் திரையாகி
காக்காய் குஞ்சுகிறதே!”

இப்படி மோதிக்கூட நாம் எங்கே சந்திக்க முடிவிறது? என்ன சௌகரியம்?

சௌகரியம் தான். ஆனால் இப்ப மோதினாடில் தான் கொஞ்சம் பலமானாடாடி!

சாமி

"மதுபூஜைக்குப் பாப்பய் திருயா! திறய் சிவே திருக்க!"
"திருப்பலே! அவர் அதைத் திருப்பினா திருக்கார்!"

"என்ன சாமி, நான் மதுப்போடுவல்லாம் வலையாடிக் காய்மபுள்ள திருக்க?"
"வலையாடிக் காய்மபுள்ள நல்லது, உம் மூலே தான்."

"என் மனைவிக் கம் திதே மாரி ருடம்பு வந்திது.. வாங்கிக் கொடுத்தேன், வடனே துணம் ஆகிவிட்டது. வங்கன் மனைவிக் கும் வாங்கிக் கொடுங்கள்."
"என்ன வாங்கிக் கொடுக்கணும்?"
"ஒரு ஜோடி தாலரத்தோகி."

“அம்மா, நீ சொல்லிய
காரணம்தான் சரி. அதன்காரன்
அந்த தாய் பாய்த்தபடியே சிறி
வரை மரத்திலிட்டது. அம்மா,
உடன்தான் நம்மடை வர்ப்பாற்
றினா. நீ கண்ணாடியை முடித்த
மறைத்துக் கொள்ளுவதற்காகப்
படவெடுத்து எடுத்துக் கொண்டு
வந்தபோதே அந்தக் கண்ணாடி
புளக்கு இப்படி உபயோகப்படும
என்று நினைத்தாயா? அம்மா!
நீ எந்தக் காரணத்தை எடுத்துக்
கொண்டாயும் அது உனக்குத்
தெரிந்தோ தெரியாமலோ தெரிந்
தாயோ முடியுமென்றது. அந்த
விக்கி எந்தவரை இன்னும்
தோன் மீதுமா? உக் கொண்டுக்
கொள்? கீழேயேயிருக்கிறேன்.”

“யான் உன், மறுபடியும்
உன்னை ஆரம்பித்து விட்டாய்!
துணி சொல்லியபடி இந்த விக்கி அந்
தக் குடிசையிலிருக்கும் பெரியவசிடம்
திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாமா? நம்
காரியம் முடித்து விட்டால் நிராக்
மையடைவோம் என்பதை மறந்து விடுவதா?”

“அம்மா, சொல்கிறேன் சொன்னேன்.
நான் மறந்து விட்டேன். நான் எதை
மறந்தாலும் துணியை மறக்க முடி
வதா? அவருடைய உதவி இக்க
விட்டால் நான்.....” என்று உன்
சொல்லி முடிவாதற்குள் தோய்கான்,
“உன், நான் இப்படியே பேசிக் கொண்
டிருந்தால் மேலே நடக்க வேண்டிய
வந்ததை விளக்க வேண்டாமா?”
என்று நன் உட்காட்டுவதில் இருந்த
தன் மரம்பழத்தைத் துடைத்தான்.
நான் சிறியில் அழுத்திக் கொடுத்த
கொண்டு போனான். மேலே உன்
கொத்தினைக் கவனிப்பேன் மரட்டப்பட்
டிருந்த சிறிய சாவிவீனும் தன் மரம்
பழத்தைத் திரை யத்தனித்தான்.
மக்கத்தினையே நின்று கொண்டு
உன் உத்தம் கவனித்துக் கொண்டு
நான். தோய்கான் தன்மரம்பழத்தைத்
திரப்பாத்து வத்தனித்தபோது சாவி
இரண்டு துண்டாக உடைத்தது. அதே
சமயத்தில் தன் மரம்பழத்தின் மீது
இருந்த போன் தாடுவதும் இரண்
டாகப் பிரிந்தது.

உடனே அதனின்ற ஒரு அடிமே
யிருந்தது. அந்தக் கடிந்ததைக்
குனித்து எடுத்துப் தோய்கனிடம்
கொடுத்தான் உன். தோய்கன் அந்தக்
கடிந்ததை வாய்க்க கொண்டு தன்
மரம்பழத்தை உண்ணக் கவனித்தான்.

அதற்குள் இரண்டு சிறிய கண்ணா
டிப் பெட்டிகள் இருந்தன. அதன்

33. மட்டு திரைத்து!

பெட்டிகளும் மரம்பழ அடிமையாக
கொண்டன. ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டி
கொண்ட திரைக் இருந்தது. மற்
றொன்று உற்று தன் திரைக்கே தோன்
திருந்து. அந்த இரண்டு பெட்டிகளுக்கு
அடியிலே ஒரு சாவிவீன் இருந்தது.

“அம்மா உன்விடம் அடிமே ஒன்
தைக் கொடுத்தேன். அதைப் படித்துப்
பார்க்க. இந்தத் தன் மரம்பழத்திற்கு
இருக்கும் காரணங்களைப் பற்றி அதில்
சொல்லு என்று இருக்கும் என்று
நினைக்கிறேன்” என்று உன்.

“ஆமாம், உன்! நான் மறந்து விட்
டேன். இதோ படிக்கிறேன்” என்று
உதிக் கடிந்ததைப் பிரித்தான். அதில்
கேள்வனாறு என்று பிடித்தது.

“எனக்குப் பிரிவான அரண் பிரி
மறுக்கு உதவியா இருக்கும் கொண்டு
இந்தக் கடிந்ததை எழுதி பிடிக்கிறேன்.
இதில் இருக்கும் மரம்பழ அடிமையான
கொண்ட பெட்டியில் கண்ணாடிக்
படுக்கை வைத்திருக்கும் ஆதார நித்த
னின் உயிர் மத்திர உதவியை
அடைத்து வைத்திருக்கிறேன். தன்
பெட்டியில், அன் மனை சிவமன
தெய்வின் உயிர் அடைத்து வைத்
திருக்கிறேன். அரண் பிரிமனின்
உட்காண்படி அப்படிச் செய்திருக்கி
றேன். இந்த இரண்டு பெட்டிகளுக்கு
அடியில் கண்ணாடிக் சாவி வைக்கப்
பட்டிருக்கிறது. இச் சாவிவீனும் கண்
தைவைத் திரைக்கே பெரிய இரண்டு
கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் வைத்தனியே
ஆதார நித்தனின் உட்காண அன்
மனை சிவமன தெய்வின் உட்காண
வைத்திருப்பதைப் பார்க்க உன்.
கொண்ட கண்ணாடிப் பெட்டியைத்

மாத்தையில் கோழி மேய்கிறது.
அப்படியா...! திரும்பிப் பாருங்கள்.

திரைத்து அதில் படுக்கவைத்திருக்கும் ஆனந்த தீர்த்தனன் மூக்கின் அருகில் வெள்ளை மார்பழைப் பெட்டியின் துணிப் பக்கத்தை வைக்கவும். பிறகு மார்பழைப் பெட்டியின் துணியைக் கடைத்திருக்கும் மெழுகை எடுத்து விட்டு மூக்கிலவும், அதைப் போலவே நீளக் கண்ணாடிப் பெட்டியை எடுத்துச் சியாமலா தேவியின் உடல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்ணாடிப் பெட்டியின் வைத்துப் பெட்டியை மூடவும். மூடிப் பதிவைத்து நிமிஷத்திற் கொக்கரம் அவர்கள் இருவரும் உயிர் பெற்று எழுந்திருப்பார்கள். உடனே கண்ணாடிப் பெட்டியின் கதவு களைத் திறத்து விடவும். இப்படிக்கு

மறுமேல் மட்டுக் கீழி

உடனே உமா, "சீக்கிரம் வா அண்ணா, சாவினைய எடுத்துக் கொள். கண்ணைக் கதவுகளைத் திறப்போம்" என்றான்.

உடனே பிரபாகரன் சாவினையக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான். தங்க மார்பழைத் திள் உள்ள கண்ணாடிப் பெட்டியை ஜாக்கிரதையாகப் பிரித்துக் கொண்டான் பிரபாகரன்; உமா பின் தொடர மெதுவாகக் கண்ணை வைத்தோன் தடத்து சென்றான்.

"அண்ணா, இதோ பா! கண்ணாக்கு எட்டிய வரையினும் சிவகாமையே காணப்படுகின்றன! இந்தக் கண்ணைத் தீவிழுவன சிவகாம மாத்நீரம் உயிர்

பெற்று எழுந்திருந்தான் கண்ணைக்குப் பெரிய சேகரிய தயாராகவிரும் போல இருக்கிறதே" என்றான் உமா.

"உமா, நீ சொன்னவது உண்மை தான். இங்கு ஒரு பெரிய பட்டாளமே சிவகாமா மாத்நீரம் போல் இருக்கிறது" என்று உதவிட்டுக் கதவைத் திறந்தான் பிரபாகரன்.

சாவினைய வைத்தவுடன் கதவுகள் படர் என்று திறந்தன. கண்ணை முழுதும் இருட்டாக இருக்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தான் பிரபாகரன். ஆனால் அதற்கு மாறாக ஆங்காங்கே வைக்கப் பட்டிருந்த ஜன்னல்களின் உதவியால் அதை முழுதும் ஒரே வெள்ளைமாத் இருந்தது. அந்த அதை விட ஒரு சிறியமேடை உட்ப்பட்டிருந்தது. அந்த மேடையிலே இரண்டு பெரிய கண்ணாடிப் பெட்டிகள் சேர்த்தாற் போல் வைக்கப்பட்டிருந்தன. "உமா, பார்த்தாயா? இந்தக் கண்ணாடிப் பெட்டியை இருக்கும் ஆனந்த தீர்த்தன் எப்படி இருக்கிறார் என்று அவர் உடுத்திக் கொண்டிருக்கும் உடை அரை உடை மாதிரி அங்கங்கே இருக்கிறது!" என்று பிரபாகரன்.

"ஆமாம், அண்ணா! அவர் முகம், மிகவும் தங்கு இருக்கிறது. உயிர் உள்ளவராகவே காணப்படுகிறது. இதோ பார், சியாமலா தேவியின் உடலை. தூங்குவது போலவே இருக்கிறது. இவர்கள் யாரோ? எதற்காக இங்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்" என்று கேட்டான்.

"யாராக இருந்தால் தங்கு என்ன? தாம் எடுத்துக் கொண்ட காரியத்தின் படி இவர்கள் இந்தக் கண்ணாடிப் பெட்டியை விடுத்து விடுகிற செய்து விட்டு தாம் திரும்பிச் செல்வோம். நீ மெதுவாக இந்தப் பெட்டியின் மூக்கைத் திற" என்றான் பிரபாகரன்.

பிறகு கதத்திற் எழுதி விடுத்தபடி செய்து விட்டு இருவரும் என்ன தேர் குமார என்று பயத்து கண்ணைக்கு வெளியே வந்தார்கள். வெளியில் இருந்தபடியே கண்ணாடிப் பெட்டிகளைப் பார்த்த கண்ணாமாலை நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில் "பொடி! பிரபாகரா, கண்ணைச் சேன் செய்க, நடப்பது தடத்தே திரும்" என்று யாரோ சொல்லுவது போல் தோன்றியது.

உடனே உமா "அண்ணா, இதென்ன? இது அறவியின் குரல் போலக்கலா இருக்கிறது!" என்றான். இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தனர். அறவி அவர் களுக்கு வெளியில் தோன்றினார். (தொடரும்)

இந்த பிரசித்திபெற்ற கிரீம்கள் உங்கள் சருமத்திற்கு

மிகப் பொருத்தமானவை!

உங்களைச் சுற்றி ஜாமுள்ள
சீதோஷ்ண நிலைக்கும்
உகந்தவை

இவ்விரண்டு அற்புதமான பாண்ட்ஸ்
அழகு சாதனங்களை உபயோகிப்பங்
கள்! அவை உங்கள் சருமத்திற்கு
ஏற்றவை; இரண்டும் உங்கள்
வதனத்தை சீதோஷ்ண நிலையின்
கொடுமையினின்றும் பாது
காத்து, சருமத்தை நிரம்பலமாக்க,
மென்மையாக வைத்திருக்கும்.

வசந்த சீதோஷ்ண நிலை உங்கள்
முகப்போதியைப் பாழ்படுத்தினால் —
பாண்ட்ஸ் கோல்ட் கிரீம் உங்களுக்கு
குந்தேவை... அதிலுள்ள செழிப்பான
சுண்ணாம்பு சருமத்திற்கு மென் மூட்டு, மருமம்
பாசு மெயில் மற்றும் வசந்த, சாத்திரியம் ஆகிய
வசந்த வதனங்கள் காரணமாகிறது.

உங்கள் சருமம் இப்போது காலம்
கிடைப்பதை உணர்வதால், அவை உங்களுக்கு
மேலும் கசையையும் மிகுந்த குந்தேவை
கிடைக்கவும் பட்டதால் — பாண்ட்ஸ்
வானிலிஸ் கிரீம் உபயோகிக்கவும். இரண்டாம்
பாசு மெயில் கிரீம் சருமத்துவசனங்கள் படியும்
பிசைகளையும் அழித்த தீவிரமானவை அகற்றி,
உங்கள் முகத்திற்கு மென்மையான தோய்வளிக்கும்.

பாண்ட்ஸ் கிரீம்கள் தவறாமல்
உபயோகிக்கவும். சூரதய
காட்சிகள் உங்களை சருமம்
புதுமையும் அழகு மெய்
யிவற்றவைகள் காண்போம் —
உணர்வும் மெய்மையும்!

உலகில் எழிலரசிகள்
உபயோகிக்கும் கிரீம்கள்

பாண்ட்ஸ்

கோல்ட் கிரீம்
வானிலிஸ் கிரீம்

இந்தியன் பாங்கு, லிமிடெட்

(ம்தாபிதம் :

19071

தலைவர் குரல்: "இந்தியன் பாங்க் பிஷ்ப்பன்", ஊட்டி பீச் ரோடு, மதுரையில்

தென் இந்தியாவில் எல்லா முக்கிய இடங்களிலும், பம்பாயிலும் புது டில்லியிலும் சப் ஆபீஸ்கள், இளைகள் இருக்கின்றன.

முல்லைத்தாண்டி

அங்கீகரிக்கப்பட்டது	...	ரூ.	1,00,00,000
வழங்கப்பட்டது	...	ரூ.	72,00,000
செலுத்தப்பட்டது	...	ரூ.	57,80,000
சீரன் & இதர நிதிகள்	...	ரூ.	76,50,000
மேல்கூட்டுகள் (51-12-54-ல்)	...	ரூ.	24.85 கோடிக்கு

எல்லாநிலைகளும் பரக்கிய அநாதைகளும் செயல்படுதல்

என். கோபால அய்யர், சென்ட்ரலி

ஜாம்பெக்கினும் அந்த எக்ஸ்பீரி,
மண்டை சூழநோய், ஈழநாடு சிறங்கை
ஒழிந்து விடுங்கள்

Zam-Buk

ஐம்-பெக் உலகியோபு மரோக் கொடியை எழுப்புகின்றது. ஐம்-பெக் புறங்கொண்ட ஆத்திர அகியைப் பிடித்தது. ஐம்-பெக் எழுப்பித் திருள் புகுத்தது. தோஷத்தினைத் தாக்கி உத்தர சென்று விளையச் செய்து திருள் அழிக்கும் தாக்கை ஆதோகியோபு மரோக் கொடியை எழுப்பித் திருள் புகுத்தது. தோஷத்தினைத் தாக்கி உத்தர சென்று விளையச் செய்து திருள் அழிக்கும் தாக்கை ஆதோகியோபு மரோக் கொடியை எழுப்பித் திருள் புகுத்தது. தோஷத்தினைத் தாக்கி உத்தர சென்று விளையச் செய்து திருள் அழிக்கும் தாக்கை ஆதோகியோபு மரோக் கொடியை எழுப்பித் திருள் புகுத்தது.

சாதி அடிப்படையானது. அநேக மதப்பிரிவுகள் உருவாகியிருக்கின்றன. அவைகளில் சில சமயங்களில் மதப்பிரிவுகள் மட்டுமே இருக்கின்றன. சில சமயங்களில் மதப்பிரிவுகள் மட்டுமே இருக்கின்றன. சில சமயங்களில் மதப்பிரிவுகள் மட்டுமே இருக்கின்றன.

மீதுடக் கொடியு முரளிக்
என்பதற்கு உத்தரவாதம்.
தாம் - மோகியைக் களம்
பெறுகின்ற,
சகல மதத்தா மயாபாஷை
உறுதி செய்தல்.

ஆரோக்கிய வாழ்வு

சீதாலக்ஷ்மி குமாரசாமி

10. சமையலில் கொலை!

சீதாமணி கொலைப் படக்கின்றது! இது என்ன அரியாயமரப் இருக்கின்றதே! நாம் விரும்பிக் காப்பிடும் உணவு கொலை செய்யப் படுகின்றதா? அல்லவா குஞ்சு நாம் எல்லாம் உயிர்போன உணவையா காப்பிடுகின்றோம்! இத்தனை காலம் இந்தச் சமையலில் காப்பிட்டு நாம் வாழ்ந்துவர ஏன்று கேட்கலாம்.

ஆம், நாம் காப்பிடும் உணவு உணவையாகக் கொலைதான் செய்யப் படுகின்றது. உயிர் இழந்த உணவைத்தான் நாம் உண்ணுகிறோம். இதை நீகு சீக்கவும் முடியும்.

இதுவரை நாம் காப்பிடும் உணவிலுள்ள சத்துக்களைப் பற்றி யெல்லாம் ஒருவாறு உணர்ந்தோம். எனவ எனவானில் வீர அளவில் என்னென்ன சத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் அறிந்தோம். புரதங்கள், இசிட்ஸ் சத்து, கொழுப்பு, பலவீத தாதுக்கள், பலவீத கலையில்கள் இவைகளின் வரலாற்றைத் தெரிந்து கொண்டுபோம். நாம் காப்பிடும் உணவில் இவைகள் இருக்க வேண்டிய அளவு களைப் பற்றியும் பல உதாரணங்கள் மூலமாக ஐயமறப் புரிந்து கொண்டுபோம்.

இனி, மேற்படி சத்துக்கள் எவ்வாறு சமையலில் கொலை செய்யப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்வோம்.

நம் வயிற்றை நீர்ப்பக்கடிய மூக்கியமான உணவு அளிசி, இந்த அளிசி மீசில் நீட்டுவதால் எவ்வாறு சத்துக்களும் அழிந்து, வெறும் மாவுப் பொருள்தான் மீசில் இருக்கிறது. அந்த அளிசியையும் பல மூறை கருவுவதில் ஒட்டியிருக்கும் சிறிதளவு சத்தும் போய்விடுகிறது. பீன் வேகவைத்துக் கஞ்சி வடிப்பதில் கொஞ்ச கஞ்சு சத்தும் வெளியேறி விடுகிறது. பீன் மீசிலிருப்பது உயிர்தான் உடல் போன்ற சக்கைதானே! அளிசியில் அதன்மேல் தயிர்நீர்நான் உயிர் இருக்கிறது. அது இல்லாமல் காப்பிடுவது உயிரைக் கொலை மிகவாயில் வேறு என்ன?

பீன் கறிசாய்க்கி எடுத்துக் கொள்வோம். இவைகளுக்கு உயிர் மேல் தேரல். இவைகளை நீக்கி விடுவதுடன் அதற்கு உயிருக்கும் அதன் சாற்றை மல்லா நாம் அதிகம் வேகவைப்பதிலும், வேகவைத்த ஐந்தைத் தோடு கொட்டி விடுவதிலும் போகி சேதம் ஏற்படுகிறது! பீன் அதில் உயிர் எப்படி இருக்க முடியும்? உயிர் மாய்ந்த காய்கறிகளை வாய்க்கு குறியை உண்டாக்க, உப்பு, காரம், புளி, பெருங்காயம், தாணிப்பு-இத்தியாதி கைகளில்கள் செய்து உண்ணுகின்றோம்.

இதனும் நாம் அண்ட பலன் என்ன? பலவீத நோய்கள், குறைகள் நம்மிடம் பிளியா நடப்புக் கொண்டு விடுகின்றன. பீன் இவைகளைப் போக்கப் பலவீத டானிக்கு உன், மாத்திரைகள் மருந்துகள், ஊடுகள் என்று உபயோகிக்கத் தொடங்குகிறோம்.

"உடவுன் மகக்கு அருமையான அமிர் தமான உணவுகளை அன்னி வழங்கியுள்ளார், ஆனால் சாத்தர் அதற்கு எதிர்நிலையாகச் சமையல்காரர்களைச் சிறுத்தித்துள்ளார்" என்று உணவுக் கையிலி தெரிப ஒரு ஆங்கில விஞ்ஞானி சொல்லுகிறார். சமையல்காரர்கள் என்றால் சம்பளத்துக்காக என்று இருப்பவர்களை மட்டும் சொல்வதில்லை. பொதுவாகச் சமையல் செய்பவர்களைத்தான் சொல்லுகிறார்.

மது சமையல் அதை என்று சேப்படுமோ அத்துதான் மது குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் ஆரோக்கியமாய் இருக்க முடியும். அது வரை நாம் என்னதான் அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டாலும் சரி; வகைக்கணக்கில் சம்பளத்தாலும் சரி; - இவைமெல்லாம் ஆரோக்கியத்தைக் காப்பாற்றாது. வெறும் மதிப்பையும் பாட்டையும் தான் கொடுக்கும். ஆரோக்கியம் என்பதை விட கொடுத்து வாய்க் முடியாது. அது சமையல் வறையிலிருந்து நிறக்கக் கூடியது. மது அறிவு, சாமர்த்தியம், வணம் முதலியவைகளில் சேலுத்தி அதனைச் சேர்க்கின்றதான் ஆரோக்கியமாக நாம் வாழ முடியும்.

இன்று சமையல் செய்வது அல்லது சமையலில் வணம் செய்வதுவது ஒரு அளவிலும் என்று சொல்வதில்லை. ஏதோ விட்டில் பெரிவளர்களாய் உள்ளவர்கள் இப்பொழுதும் வணம் செய்வதுதான். சில விடுகளில் நடக்கும் விதத்தைப் பார்த்தால் இவர்கள்

சென்ற 18௨ மார்ச்சுக்காத் சேந்த சிறுவருக்குத் தீ பரிமாற சம்பளத்தையே கொடுத்தே பெரிய உதரணம் தோடா தடைபெற்றது. மேற்படி உதரணத்தை யோடிக் அளிக்குது. தாயாது ஐயமாக அளக்கின் சந்தைக் கிரே அமெரிக்கா தடைபெற்றது. கிரேக்கு மார்ச்சு தாய் வள்கொள் கமிட்டித் தணைக்கட்டி வி. வரதாச்சாரியார் அவர்களின் குமாரன் பன்னிரண்டு வயது திரைமேல் சினிமாசன் திரையரங்க மிருதங்கள் வர்த்துச் சந்தை விதவர்களின் ஆரோக்கியம், பாட்டைமேல் பெற்றான்.

பற்களைப் பரிசுத்தமாக்கும் மக்ளீன்ஸ்!

இம் மூன்று கோப்பைகளைப் பற்கள் என பாவனை செய்வீர்களானால் இவைகளின் வெளிப்புறம் மற்றும் உட்புறத்தைத் தவிர, ஊதகை சேர்த்து அபாயமான கிருமிகள் வசிக்கும் இடங்களை சுத்தம் செய்வது மிகக் கடினம்.

மக்ளீன்ஸ் பற்களுக்கு இடைவிடாது சத்துகளை துப்புரவாக சுத்தம் செய்து

ஊதையை அகற்ற சிறந்த சாதனம்

பற்களின் மேல்பகுதிருக்கும் பாகியில் சிப்பாயிட்டஸ் என்று சொல்லப்படும் அகத்தம் கலந்துள்ளது. சிப்பாயிட்டஸ் எனில் சுத்தம் செய்வமுடியாது. இவை தவறாமல் சுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லையேல் இவைகளின் உட்புறத்தில் தங்கும் திரவக்கச்சு பற்களை அரித்தே விடுகின்றது. இத் தளைய சிப்பாயிட்டஸ் அறவே அகற்ற ஒரே வழிதான் உண்டு. அதாவது இதை களையச் செய்யவேண்டும். சிப்பாயிட்டஸ் களக்கக்கூடிய விசேஷமான திரவம் மக்ளீன்ஸில் இருப்பதால்,

வாயில் துளா உட்டாமல் மக்ளீன்ஸ் சிப்பாயிட்டஸ் லகுவாக ஜாக்மிசைவுடன் துரிதமாக களையச் செய்கின்றது. பற்களின் சிதைவைத் தவிர்க்க இது மிகவும் முக்கியம்.

மக்ளீன்ஸ் பற்பரையை தினந்தோறும் இரு முறை உபயோகிப்பீர்கள். பற்கள் வெண்மையாகவும், ஆரோக்கியத்துடனும் விளங்கும்.

கனோகோயில் சேர்த்த
வகையும் கிடைக்கும்

52. உள்ளத்தில் உறைந்த உருவம்

பிராணலாவோ பழங்காலத்துப் பேர் வழி. பிறாரிலால் சொன்னது அவருக்கு அவ்வளவாக ருசிக்கவில்லை. பெண்ணின் அபிப்பிராயத்தையும் பின்னரின் அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டுக் கொண்டதான் கல்யாணம் செய்வதென்றால், ஆழ்கடலில் அலை ஒய்ந்தபின் முழுகும் கதையாகத் தான் முடியும் என்று அவர் எண்ணினார். அதனால் அவர், பக்கத்தில் ரமேஷோ குஸுமாவோ இருக்கிறார்களே என்பதற்காகத் தயங்கவில்லை. தங்குச் சரியென்று பட்டினத்தைத் ததரியமாகச் சொல்லியே விடுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தார். எனவே, "குஸுமாவின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால், காரியம் கெடாமல் நடைப்பறுமா? பெண்களுக்கு ரொம்ப சுதந்திரம் கொடுத்து ஆலோசனை கேட்பதென்று ஆரம்பித்து விட்டால், எத்தனையோ விஷயங்கள் குறுக்கே வந்து நிற்கும். பல விஷயங்களில் மீன மோஷிப் பார்த்து நேரிடும்!" என்று. இப்படிதான் மறுக்கைப் பற்றி அவர் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயம் இது.

"அதிருக்கட்டும். பிராணலால்! அவர் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டே காரியத்தை கட்டிவிடும்..." என்று பிறாரிலால்.

குஸுமாவுக்கு இருதயத் துடிப்பு அதிகரித்தது. ரமேஷின் உள்ளமும் படபடத்தது. அவனால் அங்கே உட்கார்ந்திருக்க முடியவில்லை. எழுகது போய் ஒரு மூலையில் கிடந்த மோதையருகில் உட்கார்ந்தான். பிறகு காகிதத்தையும் பேனாவையும் எடுத்துக் கொண்டு 'கிறு கிறு' வென்று ஏதோ எழுதலானான். ஆனால் அவன் மனம் எழுத்தில் செல்லவில்லை. அங்கே இருவருக்கும் இடையே நடந்து கொண்டிருந்த பேச்சையே உள்ளிப்பாகக் கவனிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தது.

"பேஷாக நடத்தலாம். கேட்ட கேள்விக்கு ஒரு பதில் வந்துதானே ஆக வேண்டும்? அதை வைத்துக் கொண்டு மேலே நடக்க வேண்டியதைக் கவனித்தால் போயிற்று!" என்று பிராணலால்.

"பிராணலால்! நியே குஸுமாவைக் கேட்டுப் பார்! அவளுக்கு ரமேஷை மணந்து கொள்ளச் சம்மதமா, இல்லையா என்று!" என்று பிறாரிலால். அருமை மகளின் உள்நம் அன்புத் தந்தையின் கண்களுக்கு ஒளிந்திருக்கவில்லை.

குஸுமாவைக் கேட்டுப் பதில் சொல்லுமாறு பிராணலாளுக்குச் சொன்னவர் அப்பறம் அங்கே அரைக் கணம் கூட நித்கவில்லை. குஸுமா எந்தப் பதிலும் சொல்வதற்கு முன்பாகவே ரமேஷை அழைத்துக் கொண்டு அவர் வெளியே வந்து விட்டார்.

வர் பிறாரிலாலும் ரமேஷும் அங்கிருந்து வேறு அறைக்குச் சென்று ஈர்து நிமிஷம் கூட ஆகியிராது. அதற்குள் பிராணலால் குஸுமாவின் பதிலுடன் அங்கே வந்து விட்டார். "தங்களுக்கு எது பிடித்ததோ, அதை தனக்கும் பிடித்தம் என்கிறான் குஸுமா!" என்று.

"சரியாகப்போயிற்று! என் மேலேயே அவன் பொறுப்பைச் சுமத்தி விட்டான்! ரமேஷைக் கேட்டால் இந்தச் சம்பந்தம் எனக்கு வேண்டாம் என்கிறேன்!" என்று தலையைச் சொரிந்தார் வர் பிறாரிலால்.

அதைக் கேட்ட பிராணலாளுக்கு ரமேஷைப் போன்ற முட்டாள இந்த உலகத்திலேயே கிடையாது என்று தோன்றியது. தந்தையின் விருப்பத்துக்கு மாறு சொல்லாமல் ரமேஷை மணக்கக் குஸுமா சம்மதித்ததே பிராணலாளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவளை மணந்து கொள்வதற்கு அருகதையுள்ளவன் ஒன்று பெரிய வட்சாதிப்பிரபுவாக இருக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் மிகப் பெரிய அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய எண்ணம். தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை என்ற முறையில் குஸுமா சம்மதித்தது கூட யோசித்துப் பார்த்த பொழுது அவருக்குத் தவறாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால் ரமேஷைக் குஸுமாவுக்குத் தகுந்தவன் என்று எண்ணிப் பிறாரி

லாம் தேர்ந்தெடுத்ததுதான் அவருக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் அந்த நேரத்தில் அவர் அதை அப்பட்டமாகச் சொல்லிவிட முடியுமா? இத்தனை பெரிய வஷ்யி தன் விட்டுக்கு வருவதை ஏன் இந்த அசட்டு ரமேஷ் வேண்டாம் என்று கிறுன் என்பதுதான் அவருக்குச் சரியாக விளங்கவில்லை. "ஏன்? நம் குலமாமையைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள இவனுக்கு என்ன வலித்தோமோ?" என்று குத்தலாகக் கேட்டார்.

"குலமாமையை வைத்துப் பராமரிக்கும் சக்தி தனக்கு இல்லை என்கிறான்!"

"பார்க்கப் போனால் ரமேஷ் சொல்வதும் சியால்தானே!" என்று சொன்ன பிராணலாளுக்கு ரமேஷிடம் பன்மடங்கு மதிப்பு உயர்ந்து விட்டது. "ரமேஷ் புத்தி சாஸ்தான்!" என்ற கம்பிக்கையும் அவருக்கு உண்டாகியது.

"பிராணலாஸ் மாமா! நான் என் கைத்தை நாடி இன்னொருவரைத் தவிர்த்தல் ஏன் ஆழ்த்த வேண்டும்? நீங்களே சொல்லுங்கள்! இங்கேயோ அரசபேரகம் அவனுக்குக் காத்துக் கிடக்கிறது. ஆனால் என்னால் என்னுடைய தென்று சொல்லிக் கொள்ள ஒரு சிறு குடிசை கூடப் போட முடியாதே!" என்றான் ரமேஷ்.

ரமேஷுக்குத் தன் கட்டுக்கு ஆள் தேவையா இருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சரிதர்ப்பத்தில் பிராணலாசின் உதவியை நாடினான். ஆனால் பிராணலாசு அச்சமயம் அவனுக்கு உதவி செய்யவில்லை. அவன் காலியே வாரி விட்டு விட்டார். "என்ன பேர்க்கப் பேசுகிறாய், ரமேஷ்! நம் எசமானர் கிணத்தால் வெறும் மணியை அரண்மனையாகித் தரமாட்டாரா? வஷ்யி தேயிக் கொப்பாண குலமாமா உனக்குக் கிடைத்து விட்டால் அப்புறம் பணத்துக்கு என்ன அப்பா பஞ்சம்?" என்றார்.

"நீங்கள் சொல்வது உண்மையானது. இருந்தாலும் சம்பந்தம் செய்து கொள்ளக் கூடிய இடம் எசமானரின் பெருமைக்குப் பெருமை அளிப்பதாக அமைய வேண்டாமா? நீங்களே சொல்லுங்கள். நான் என்ன ஆள்? எசமானரின் இஷ்டத்துக்கு விசேஷமாக என்னால் ஒரு குழி கீவம் வாய்க் முடியுமா? ஒரு சிறு குடிசை போட முடியுமா? அப்படிப்பட்ட நான் அவருடைய மனை மணந்து கொள்வது என்னால், அது அவர்களை ஏய்த்துப் பிழைக்கும் பிழைப்பாக முடியாதா?" என்று கேட்டான் ரமேஷ்.

"நீ சொல்வது ஒருவிதத்தில் சியால்தான். ஆனால் உனக்கு அத்தகைய நிறமையும் சக்தியும் வந்து விட்டால் இந்தச் சம்பந்தத்துக்கு ஒப்புக் கொள்வாயா, மாட்டாயா?" என்று கேட்டார் பிறாசிலாசு.

"தங்களுக்குச் சம்பந்தம் செய்து கொள்வ தென்றாலே அது பெரும் சந்தர்ப்பத்துக்கு எடைபாளம் தானே?"

'முடியும், முடியாது' என்ற பதிலை எப்படிக்கொண்டு சொல்வதற்குப் பதிலாக ரமேஷ் இந்தப் பெரிய பதிலைப் புரியாத முகத்தில் சொல்லி வைத்தான்.

"நீ எங்களைப்போல ஆக முடியாது. ஆனால் நான்கள் உன்னைப்போல ஆகலாம் அல்லவா?" என்று ஸர் பிறாசிலாசு.

ரமேஷ் அதற்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. பிறாசிலாசும் அதற்கு மேலும் அந்தப் பேச்சைத் தொடரவில்லை. "கமது பிராணாத்துக்கான ஏற்பாடுகளை செய்வதில் செய்து நீ முன்னுடியே எல்லாவற்றையும் அனுப்பி வை. நாளும் இரண்டு ரூபாய்களில் இவ்விருவருக்குப் புறப்பட்டு விடுவாயா!" என்று.

"நாளும் முன்னுடியே போய் ஏற்பாடுகளைக் கவனித்தால் என்னவென்று என்னுமிருவர். எனக்கு அந்தப் பக்கத்தில் கொஞ்சம் காரியம் இருக்கிறது. ஐதேவின் மனைவியைப் போய்ப் பார்த்து வர வேண்டும்!" என்று ரமேஷ்.

"தாராளமாகப் புறப்படு. காங்கே இரு தினங்களில் வந்து சேருகிறேன்!" என்று அதுமதி யனித்தார் பிறாரிலாம். அதுமதி பெற்ற ரமேஷ் அங்கிருந்து வெளியே சென்றான். குஸூமா எங்கிருந்தோ திடீரென்று அவனெதிரே வந்து நின்றான். ரமேஷ் விழிகளில் விழப் புத் தாண்டவமாட அவளை நோக்கினான்.

"கங்கே எங்கே போகிறீர்கள்?"

"தற்சமயம் எங்கும் போகவில்லை!"

"அப்படியானால் என்னோடு வரங்கள்! உங்களிடம் ஒரு முக்கியமான மொசரசம் பேச வேண்டி யிருக்கிறது!"

"மன்னிக்க வேண்டும். கங்கே எத் தனியோ விஷயங்கள் இதற்கு முன்பே என்னிடம் சொல்லி விட்டார்கள். அதைக் கேட்டே என் மனம் கவர முற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொன்னால் தாக்கரது!" என்று ரமேஷ்.

தன் இரு கைகளையும் கன்னத்தில் வைத்துக் கொண்டு குஸூமா சிரித்தாள். கங்கேயின் முடி ஒங்கொங்காக அதிகரிப்பது போலவும், அதன் முடிக்க மேலும் மேலும் நுறுதித் தன்னியே செருக்குவது போலவும் ரமேஷுக்குத் தோன்றியது.

"உங்கன் மனம் கவர முறுவதாகச் சொன்னீர்களே, அதைக் கவரம் எப்போழுது குறையுமாம்?"

"நான் காளைக்கு இங்கிருந்து புறப்படுகிறேன். அன்னி கொலொவைச் சேதிக்கப் போகிறேன். அதற்குள் என் மனத்தை ஒரு அமைதிக்குக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்றிருக்கிறேன். அப்பறம்தான் மெற்கொண்டு யோசனை."

"சொம்ப சரி!" என்று சொன்ன குஸூமா சிரித்தவாறே, "அப்பொழுது என் விஷயத்தை கிரியை வைத்துக் கொள்ளீர்கள் அவ்வாறு! அதற்கு யாரிடமிருந்தாவது நான் பொரிக்கக் கடிதம் வாங்கி வந்து தரவேண்டி யிருக்குமோ?" என்று கேட்டாள். அவளுடைய அந்த ஹால்யத்தின் என்னதான் மகிழ்ச்சி சேதி யிருந்ததோ, தெரியவில்லை! அதைக் கேட்ட ரமேஷ் கல்லாகக் கைமீது நின்றான்.

அதே சமயம் பிராணலால் கோபத்துடன் ஏதோ முறு முறுத்தவாறே வெளியே வந்தார். "என்ன ஆயிற்று? எத்தகை இந்தக் கோபம்?" என்று குஸூமா அவரை கீழ்த்திக் கேட்டாள்.

"என்ன ஆகிறது? எல்லாவற்றுக்கும் என்னும் 'ஆமாம்' போட முடிவெதற்கு. எமொனருக்கோ என்ன என்ன வெல்லாமோ புதிது புதிதாகத் தோன்றுகிறது! நான் என்ன செய்வேன்?" என்று பிராணலால்.

"இப்படிச் சொன்னால் புரிவுமா? என்ன ஆயிற்று என்று விவரமாகச் சொன்னுத்தானே புரிவுமீ?" என்று குஸூமா.

"என்னத்தைச் சொல் வேன், குழந்தாய்? தருமம் செய்யட்டும்; தானம் செய்வட்டும்; பெரிய பெரிய புண்ணிய காரியங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கட்டும். வேண்டாமென்று தடுத்த வில்லை. அதெல்லாம் சிவாஜம் தான். ஆனால் எல்லா சொத்தை யும் தான் பத்திரமாக எழுதி வைத்து விடுவேன் என்றும், எந்த ஊர் சிவாஜம் என்று கேட்கிறேன். அப்பறம் நாம் என்ன, தெருத் தெருவாக நின்று பிச்சையா வாங்குவது?" என்று பிராணலால்.

"யார் தம் சொந்த பெயரால் தான் பத்திரமாக எழுதி வைக்கப் போகிறார்?" என்று கேட்டார் குமாரசா.

"மேலு யார்? என்மால் உன் அப்பா தான். இந்த யாதிரி விஷயங்களுக்கு நேர்மையில் என்ருகும் கவனமுதற்புப் போட வேண்டுகிறேன். என்னை யெனவைய விட்டே விடுகிறாய்? இதை யாதிரி அமையப் பார்ப்பதற்கு என் உடம்பு மாட்டேன். இரண்டு மட்டும் குபாயை எடுத்துத் தனியாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இந்த யாதிரி தாசனாத்தற்கு, என் சொல்வது அந்நியமாயே இருந்தாலும் உட இடம் கொடுக்கமாட்டேன்" என்று சொல்லித் தன்வினா பீரணமாக.

இதே சமயம் தையலுக்கு வந்த சிலர் பிறாசியாக மேலாக அடிமேல் அடி எடுத்து வைத்துப் பிராணனாதுக்கு அருகில் வந்தார். அவர் தொனிக்மேல் கை வைத்து மிகவும் அமைதியான குரலில், "பிராணனாக! என் கொங்கை உனக்குப் புரியவில்லை. இங்கே ஸா, கொடுக்கிறேன்!" என்று சொன்னார். அதற்கு மேல் அவருக்குப் போ இடம் கொட்டாமல் அவர் கையைப் பிடித்து வெளிவெயும் அழைத்துக் கொண்டுபோய் விட்டார்.

"ஆமாம், உன் சாமான்த் தவற சொத்து-அதனிடம் அகிதத்தையும் போது வைத்துக்கொள் அப்பயனிடம் போகிறார், என்மால்?" என்று குமாரசாமைப் பார்த்துக் கேட்டான் சமேஷு.

"ஆமாம், அப்படித்தான் சொன்னேன். இது சம்பந்தமாக என்னைக்கூட ஒரு என் கேட்டார்!" என்று குமாரசா, "சிக்கல் 'வம்பதம்' தெரிவித்த விட்டார்களே?"

"தெரிவிக்காமல்?...அவர் தம் பணத் தைத் தம் இஷ்டப்படி செலவு செய்கிறார். அதைத் தடுக்க என் யார்? அநேக தான் கொடுப்பது என்று ஏற்பட்டு விட்டாக அதற்கு ஒரு என்மையுண்டா?"

"இக்கில்தான். ஆனால் உங்களுக்கு என்ன வைத்திருக்கிறார்?"

"ஒன்றும் இக்கில்!"

"ஒன்றும் இக்கிலா?"—சமேஷு சிலசொல்லைத் தழுங்குத்தான். "அப்படியும் சிக்கல் என்ன செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"என்ன செய்கிறீர்கள்? ஒன்றும் செய்ய மாட்டேன். என்னைக் கவனித்துக் கொள் எத்தான் சிக்கல் இருக்கிறதோ?" என்று பதில் அளித்தான் குமாரசா.

சமேஷு வைத்த என் யாக்காமல் குமாரசாவையே பார்த்தவாறாகும். தாசனாத்தற்கு ஒரு என்மையின்மேல் என்று சொல்வதுபோல் இந்த அன்புக்கும் காதுக்கும் கூட ஒரு என்மேல் தொடர்புதான் என்றே அவனுக்கு அப்பொழுது தோன்றியது.

கேரளம் என்னைத் திரைதான்.

"என் எத்தமான் அதைப்போன்றில் எட்டி விடப் படுத்திருக்கிறோம்" என்பது அவருக்கு விளங்கியது. விளக்கு அடக்கமாக எரிந்த சொண்டிருந்தது. அதைமையச் சுத்தியும் ஒருமுறை பார்வையை எட்டிய அவருக்கு அதனிடம் அமைதி கிளவியிருப்பதும் அருகில் அமராத உட்கார்த்திருப்பதும் தெரிந்தது. அவனும் ஆதரவாய் தாண்டவமாகக் கொண்டிருந்த தாசனிக் பார்வையும் ஐதீயின் பார்வையும் அவனையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தன. அதைச் சுன்னுத்த சொல்லோனின் முகத்தில் ஒரு திருப்பி கிளவியது. அவன் என் ஐதாட எட்டி தாசனவைத் தன் அருகில் அழைத்தான். தாசா அருகில் வந்ததும், "என் படம் என்மே?" என்று கேட்டான்.

தன் புனைப்படத்தாத்தான் சொல்ல கேட்டுக் கொண்டு என் தன்னினும் ஐதீயி. சொல்லோனின் படுக்கைக்கு அடியிலிருந்து தாசா ஒரு படத்தை எடுத்தான். பிறகு அதை எடுத்துப் போய்க் கொல்லோனின் பார்வையில் படுப்படியாக ஒரு தெரிய மெனது பீதவைத்தான். அந்தப் படத்தில் ஐதீயின் உருவம் இக்கில்; எரிமேல் கண்ணாடியை என்னவின் எழில் மிகு தெரிந்தமே அதில் எட்டி அளித்தது.

அதைச் சுன்னுத்ததும் ஐதீயின் மனத்தில் "இக்கில்படம் எத்தமோ?" என்ற கேள்வி திரைத்தது. வைத்தாத்த தெய்வமாகக் கருதும் மனவி வைத்தா விட்டுக் கட்டியுள் ஆதர்ப்படுத்தினா...? அப்படி வைத்துக்கு அது மனத்தா உறுத்தித்தது.

சொல்லோ அவன் மனத்தில் உன்னதம் புரிந்த கொண்டான். எத்தமோ அவன் இப்படி மனக் கெட்டப்பட வேண்டும்?—இந்த யோசனையில் அவன் தெரிந்து போய் அவன் முகத்தையே பார்த்தான்.

அவன் மிகவும் பவனமுத்திருந்தான். கத்தாயானின் ஆரெமத்துக்கு வந்த அன்று ஐதீயின் எர்ப்பரிசில் பட்டுக் கன் விழித்துப் பார்த்தான். அப்படியும் வைக்க முடியவன் ஓன்ற எட்டில் சுழித்த இத்ததான் மீண்டும் திரைதிருக்கிறார். இக்கிலையில் அவன் பீதருடைய பெண்ணை என்மே கேட்டிருக்க முடியும்?

என்னக்கில உருவம் படைத்த என்மையில் இருள் குழிப் போதெது என்பதைத் தெரிவிக்கத்தானே என்னவோ, அக்கேயங்கொ அமைதி குழித்திருந்தது. அது என் தோருடைய தாக்கத்தையும் வேறு குழித்திருந்தது. என் சொத்திதும் என்மே அவனின் வைத்த செய்வதும் என்ற பவத்திக் யாருமே என் கொட்டாமல் அவனருகில் உட்கார்த்திருந்தான்.

என்னவின் விழித்த சொல்லோ என்மே தன் வாழ்க்கையைக் கவராமல் விட்டுக் கொண்டு

'அனாஸின்'
நான்கு மருந்துகள் அடங்கியுள்ளது.

அனாதைகள் விதிகளை முனையாகச் சேர்த்துப் பட்ட நாள்துக்குத் தயார் செய்து, அவை நடைபெறும் முக்கிய சேக்கைப் பரவலாகப் பட்டப் பள்ளிச் சென்று விளக்கியது. தலைவரி, துணைத் தலைவர், பள்ளி, பற்றும் தலை நாள்துக்கு இவற்றைத் தீர்மானம் அளவிலும் அடங்கிய சில நாள்துக்குத் —

- 1 தென்கிணை : தூதத்தருபு நுண்பும், பவவிருத்தி செய்
வதற்கும் பிரசித்தி பெற்றது. தூதத்தை குளிப்பதில்
மித தூதமாவது.
- 2 கரையினை : பவவினைத்திற்கும், மனப்போஷக்கும் மீத
யான துணைகுளமாகியதற்காக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
- 3 கிருமிகளை : தூதத்தருபு, அழி திறமான தன்மை
களுக்கு பெயர் பெற்றது.
- 4 ஆளிகளில் ஈனியிருக்க ஆளிடம் : தலைவரிடம் அது
பிரபலம் எனவும், வலிகளையும் பெருக்கப்பட்டதற்கு பிரபலம்
உபயோகமுண்டாகிறது.

தருவனிலுள்ள இந்த தாக்கு மருத்துவமனை 1973 டிசம்பர் 19-இல் திறப்பு பெற்றது. அன்றுதான் மருத்துவப்பயிற்சி தீவிர விநியோகம் அளிக்கத் துவங்கியது. மொத்த உட்கட்டுவதற்கு கிட்டியது 1.50 லட்சம். நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்கள் தளவாரியல் வரிக் கட்டியவற்றை விடுத்து மீதமுள்ள, பத்திரமாகவும், தீர்மானமாகவும் தீர்மானம் செய்யப் பெற்றுள்ளதற்கானியேயே 12 லட்சம் வரிகளும்.

ஸ்கூல்களாகக்கான மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்றது.

தேவையானபோது டுமெக்ஸ் பால் உணவு கிடைக்குமா ?

குழந்தைகளுக்கு அடிக்கடி பால் உணவை மாற்றுவது அவர்களின் ஜீரணசக்தியைக் குறைக்கிறது. ஆகையால்தான் நீங்கள் குழந்தைகளுக்கு பால் உணவைக் கொடுக்க ஆரம்பிக்குமுன் கடைகளில் எக் காலத்தும் எங்கும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய பால் உணவாகப் பார்த்து வாங்க வேண்டும். இது காரணம் பற்றியே நீங்கள் டுமெக்ஸ் பால் உணவையே கேட்டு வாங்கவேண்டும். டுமெக்ஸ் பால் உணவு டூப் கொலின் டெஸ்டெட் பாஸிஸிஸ் தயார் செய்யப்பட்டது. டுமெக்ஸ் உங்கள் குழந்தைக்கு உயர்ந்த, தீர் படிமான பால் உணவு. எப்போதும் எங்கும் கிடைக்கும்.

டுமெக்ஸ் பால் உணவு

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு டுமெக்ஸ் பால் உணவைக் கொடுத்து அவர்களது வளர்ச்சியைக் கவனியுங்கள்

விட்டான் என்பதை
களை வறுத்து வது
பொலப் பார்த்தான்.
அதைக் கண்ட எல்லோ
ரும் இவ்வளவு நாளும்
களை விடுத்த கையாமைக்
கணத்தில் மறந்தனர்.
கோலொடவீர்பிழைத்து
விடுவான் என்ற எம்
பிக்கை ஒரு ஒளியை
உண்டு பண்ணியது.

கோலொடவுக்கு அரு
கில் இருந்து பணியிட
செய்து வந்தவர்களை
யோரும் ஒப்பொருவ
தாக அந்த அறையை
விட்டுப் பக்கத்திலிருந்
பெரிய வராதாரவுக்குச்
சென்றனர். எனவே ஐக
திலும் கோலொடவும்
மட்டுமே அந்த அறை

யில் தனியாக இருந்தார்கள். கோலொ
டின் கண்ணைச் சுற்றியே தன் கவனத்
தைச் செலுத்தி யிருந்த ஐகதிலின் முகத்
தில் இரக்கம் களியும் பரிதாபம் தாண்டவ
மாடிச் கொண்டிருந்தது. கோலொ
ட அவனைப் பார்த்து ஒரு முறை உயிரற்ற
ஒரு சிரிப்பை உதடுகளில் வெளிய விட்
டான். ஐகதில் தன் கண்ணால் அவனது
தலையை வருடினான். அவனது முகம் அவ
னது உடல் நிலையைக் கவனிக்கும் முறை
யில் சற்று அவன் பக்கமாகக் குனிந்திருந்
தது. ஐகதிலுக்கு மட்டும் காதில் விழும்
படி மிகவும் மெதுவான குரலில், "உங்க
டீய் பார்த்துக் கொண்டே தங்கிடுனான்.
உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே கண்
விழித்தேன்!" என்றான் கோலொ.

ஐகதில் ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை.
அன்புடன் அவனது தேகத்தைத் தடவிக்
கொடுக்கலானான். காதலனின் கரங்களில்
அயிர்தம் ஈனமும் போலும். கோலொ
மெய்யம் மறந்து அவனது கர ஸ்பரிசத்தின்
கருத்தை அறியவித்தான். அவளுக்கு உயிர்
வந்தது போலிருந்தது. சிறிது நேரம்
சுழித்துப் பவம் இழந்த தன் கையினால்
அவன் அவன் கையைப் பற்றிக் கொண்
டான். ஆண் - பெண்ணுக்கு இவ்வளவு
வாழ்க்கையில் ஆணர்தம் அளிப்பது இந்தப்
பாணிக்கிரமமாம் தானே? ஐகதிலின்
கரத்தைப் பற்றிய அவளுக்குச் சொல்ல
முடியாத ஆனந்தம் ஏற்பட்டது. உடலி
லும் உள்ளத்திலும் ஒருங்கே புலவரிப்பு
உண்டாயிற்று. சில கணங்கள் கண்கள்
இறுக மூடிக்கொண்டான். பிறகு மெது
வாகக் கண்ணைத் திறந்து, "அதோ படம்
வைத்திருக்கிறதே. அது உங்களுக்குப்
பிடிக்கவில்லை, இல்லையா?" என்றான்.

கோலொ தன் மகந்ததிலிருந்து சமீபத்தில் ஒப்பெடுத்துக்
கொண்ட போரும் தற்போது அங்குக்கு அப்போதே
யுள் ஆர். சந்தானம் ஏப்ரல் 25ம் தேதி ஒரு தீர்மானம்
எடுத்த நடவடிக்கை. அந்த நடவடிக்கையும், தீர்மானத்தையும்,
நிர்வாகனும் கைத்தொழில் செய்திருக்கிறார்.

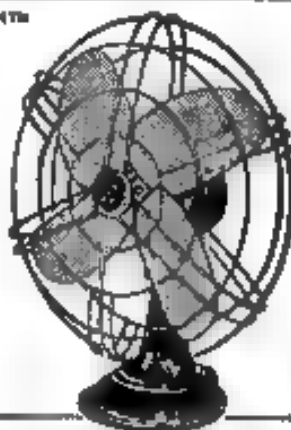
அருத்தொருமித்த காதல் தம்பதிகள்
தங்கள் தங்கள் உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சி
களை எப்படிப் பரிசுசித்துப் புரிந்து
கொள்கிறார்கள்?

கோலொடின் கேள்வி ஐகதிலைத்
தாக்கி வாரிப் போடச் செய்தது.
"பிடிக்கவில்லையா? யார் சொன்னார்கள்?
இந்தப் படத்தை உனக்கு அளித்தவன்
நான்தானே? எனக்குப் பிடிக்காததாயிருந்
தால் உனக்குத் தர்திருப்பேனா?" என்றான்.

"அதிருக்காட்டும். உங்கள் உள்ளத்தில்
வேறு என்னமோ உதிக்கவில்லை என்பதை
உங்களால் உறுதியாகக் கூற முடியுமா?"
என்று கேட்டான் கோலொ.

ஐகதிலினால் அதிகமாகப் பேசும்
சொல்ல முடியவில்லை. அவன் என்னதான்
சொன்னபொழுதிலும் கோலொ அவனு
டைய உள்ளத்தை நன்கு புரிந்து கொண்
டிருந்தான். அப்படி யிருக்கும் பொழுது
"அவன் போய் பேசி என்ன பவம்?
எனவே, "என் படத்தை நீ ஏன் உள்
னிடம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்று
ஒரு கணம் எனக்கு யோசனை முடியது!"
என்று உண்மையை ஒப்புக் கொண்டான்.

"அதோ அந்தப் படம் தரத்திலே இருக்
கிறது! ஆனால் உங்கள் படம் இதோ
இங்கே இருக்கிறது!" என்று சொன்ன
கோலொ தன் இருதயத்தைச் சுட்டிக்
காட்டினான். பிறகு இரு கண்களையும்
இறுக மூடிக்கொண்டு உள்ளத்துள்ளே
உறைந்திருக்கும் உருவத்தை அகக் கண்
களால் பார்ப்பவன் போல் முக பாவத்தை
வைத்துக் கொண்டான். பிறகு கண்ணைத்
திறந்து, "அதோ இருக்கும் அந்தப் படத்
தினிடம் என் இருதயத்துக்குள் இடம்
பெற்றிருக்கும் இந்தப் படம், என் இருத

கிஸல்ஸ்

மின்சார
விசிறிகள்

மிகக் குறைந்த விலையில்
அதிகக் குளுமை.

தன் இசைபாவுக்கும் புரள விதபாவுக்கும் :
K111, க்ஷிபிபு அண்டு கே., (சென்னை) வீட்டில்
க. பி. 42, சென்னை-1 போன்: 2978 (3 லைன்)

பேரட்டி விற் பனை
ஒவ்வொன்றும் மின்னில் தயாரிப்பு
3 வருஷ உத்திரவாதம்

15 ரூபாயில் கடுமையில் 29/- ரோக்குகோக்கு 31/-

15 ரூபாயில் கடுமையில் 27 1/2/- ரோக்குகோக்கு 29/-
17 ரூபாயில் கடுமையில் 35/- ரோக்குகோக்கு 38/-

15 ரூபாயில் கடுமையில் கடுமையில் ரோக்கு 35/-
16 ரூபாயில் கடுமையில் கடுமையில் ரோக்கு 40/-
17 ரூபாயில் கடுமையில் கடுமையில் ரோக்கு 45/-

PRIMA WATCH CO. (X/2)
POST BOX NO. 983, CALCUTTA. 1

யத் துடிப்பு வின்று விட்டாலும் என்னை
விட்டு அகலக் கூடாது என்று வேண்டிக்
கொண்டிருக்கிறேன்!" என்றான்.

அதைச் சொன்ன கோகிலா மறுபடியும்
தன் இரு கண்களையும் மூடிக்கொண்
டான். கோகிலாவின் சொற்களைக் கேட்ட
ஜுகதிஷின் இருதயம் தழுதழுத்தது. அவன்
அவ் வேளையில் மிகுந்த பிரயாசை மட்
டும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தால்
கட்டாயம் கேலிக் கேளி அழுவே யிருப்
பான். ஒருவேளை கோகிலா மரணத்தை
எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ?

அப்படி யிருந்தால் ஜுகதிஷ்தான் என்ன
செய்ய முடியும்? அவன் அவளுக்கு
வேண்டிய சிகிச்சைகள் செய்கிக்கலாம்.
பணிவிடைகள் புரியலாம். இரவு பகல்
தூங்காமல் இறைவனை வேண்டலாம்;
அவனுடைய இந்த முயற்சிகளை யெல்லாம்
கண்டு மரண தேவன் போனும் போகி
றது என்று மனம் இரங்கிக் கோகிலாவின்
உயிரை விட்டு விட்டுப் போய் விடுவானா?

'அப்படி கடக்கக் கூடும். அதற்கு உல
கமே ஒன்று கூடிக் கோகிலாவின் உயி
ரைக் காப்பாற்றக் காலனின் காலடி.
கனிலே விழுந்து பிரார்த்தனை புரிய
வேண்டும்!' என்றால் அவன் அதற்காகத்
தன்னால் ஆன முயற்சிகளைச் செய்யத் தயா
ராயிருந்தான். அவன் தனது புண்ணியங்
களை யெல்லாம் கோகிலாவின் உயிருக்கா
கப் பலனயம் வைத்தான்; தான் செய்த
கல்ல காரியங்களை யெல்லாம் பகலானுக்கு
அர்ப்பணித்தான்.

இன்று வரை அவன் கடவுளிடம் கை
நீட்டி எதுவுமே தனக்கு வேண்டுமென்று
கேட்டதில்லை. கடவுளைக் காக்காய் பிடிப்
பது தவறு; பிடிக்க விரைந்தாலும் பிடிக்க
முடியாது என்பது அவன் அபிப்பிராயம்.
அதனால்தான் அவன் அம்மாதிரி அதிபச்
செயல்களை யெல்லாம் இறங்கியதேயில்லை.
ஆனால் இன்று தன் அகந்தை அனைத்தை
யும் ஒருபுறமாக மூட்டை கட்டி வைத்து
விட்டுக் கோகிலாவைக் குணப் படுத்த
வேண்டுமென்று கடவுளை வேண்டிக்
கொண்டான். வேண்டிக் கொண்டான்;
அப்படி வேண்டிக் கொண்டான்.

என்ன வேண்டிக் கொண்டு என்ன?
அவன் அவரம்பிக்கை என்னும் ஆழமான
குழியில் விழ்ந்து மூழ்கிக் கொண்டுதான்
இருந்தான். அதனால் அவன் காரம் வலு
விழிந்து தளர்ந்து விட்டன. அவனுக்குக்
கைகள்களை அடைக்கவோ தலையைத்
தூக்கவோ திராணி இல்லை. யாரோ
விண்ணுக்குள்ளிருந்து தன்னை "ஜுகதிஷ்,
ஜுகதிஷ்!" என்று கூப்பிடுவது போலத்
தோன்றியது.

கூப்பிட்ட குரலுக்குக் காது கொடுக்க
வேண்டும் என்பதற்காக வெகு பிரயா

கைப் பட்டு அவன் தலையைத் தூக்கினான். எதிரே காப்பாபா, சமேஷ், குணமா, இன்னும் ஒருவர் சிற்பது போல அவனுக்குத் தோன்றியது. காம் என்ன, கனவு காண்டிருமோ என்று எண்ணினான். அவர்களை அங்கே காணும் பொழுது அவனுக்கு ஆச்சரியமா யிருந்தது. காம் காண்பது கனவா, சினைவா என்பதைத் தீர்மானிக்க இறங்கிய புத்தி, காண்பது கனவல்ல என்ற முடிவுக்கு வந்தது. காரணம், காப்பாபா அவனுடைய கையைப் பிடித்துத் தூக்கி சிறுத்தியது தான். "ஐகதிஷ்! நீ போய்க் கொஞ்ச நேரம் ஐயம். காங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம்." என்று அவர்.

"நீ இங்கே எங்கேயப்பா வந்தாய்?" என்று சமேஷைப் பார்த்து வியப்பை அடக்க முடியாத ஐகதிஷ் கேட்டான்.

"கான் அண்ணியைக் காட்டுவதற்காக டாக்டரை அழைத்து வந்திருக்கிறேன்!" என்று சமேஷ்.

ஐகதிஷ் நின்று கொண்டே யிருந்தான். டாக்டர் கோவிலாஸைப் பரிசோதனை செய்து என்ன சொல்கிறார் என்பதை அறிய வேண்டும் என்ற ஆவல் தான் அவனை அப்படி சிறுத்தி வைத்தது. அம்மாதிரி சகிதர்ப்பத்தில் கம்பிக்கை அளிக்கக் கூடிய ஒரு சொல் கூட ஆவிரம் ரூபாய்க்கு என்ன, வட்சம் ரூபாய்க்குச் சமாணம் ஆகிறதே!

டாக்டர் அக்கறை செலுத்தி கோவாளியைப் பரிசோதித்தார். பிறகு என்ன என்னவெல்லாமோ சிவச்சகனும் செய்தார். "கோவாளி இத்தனை நேரம் எப்படி உயிரோடு இருந்தான் என்பதை எனக்கு விளங்க வில்லை. எப்பொழுது இவ்வளவு நேரம் எவ்வித ஆபத்தும் இன்றி ஓடி விட்டதோ. இனிமேல் பயம் இல்லை என்று தான் நான் சொல்வேன். கோவாளிக்கு உன்ன ஆத்ம பயம் அபூர்வமானதாகத் தோன்றுகிறது. அதன் பலத்தில் அவன் வெகு சீக்கிரமே குணம் அடைந்து விடுவான் என்றும் எனக்குத் தோன்றுகிறது!" என்று டாக்டர்.

வைத்தியக் கண் கொண்டு பார்த்தப் போனால் அந்த கோய் மிகவும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. இருதயத்தில் எழுந்த அடக்க மாட்டாத வேதனையை உடலால் தான முடிய வில்லை. அதனால் சரீரம் தாங்க முடியாத ஐரத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு விட்டது. உன்னத்துத் துயரம் திரும்பிலை ஏற்பட்டதனால் தான் உடல் கோய் குன்றி யிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல; மிகவும் கணிசமாகக் குணமும் கண்டிருக்கிறது.

உன்னத்துக்கும் உடலுக்கும். உன்னதொடர்பு பற்றிய சான்றிய ஆராய்ச்சி

EPHRILIME எப்ரிலைம்

அவரது ஆல்த்மா உபாதகனை குணப்படுத்த எப்ரிலைம் மிகச் சிறந்தது. ஒரு பாட்டில் மருந்தை உபயோகித்தால் அதன் பூரண பலன் கிடைக்கப்படுகிறது.

நீண்ட நாட்களும், மிக உபாதக தாக்கம் வந்தால் மார்க்சை, ஆல்த்மா ஓரவிய நோய்களுக்கு இரத்த நாளிழற்சி மருந்து.

ஆலியன் டிராக் கம்பெனி, லிட்.
மதராசு-2, ஜோன்ஸ்ரோட், மதராசு-1

மைகீன் புகையிலை

வான் 4:1
தந்தி.
"MYDEENCO"

E.S.மைகீன் & கோ
கும்பகோணம்.

இந்தப் புதிய யுகத்திலும் உடல் சரியாக வர விடும். இவ்வாறாய்ச் சி இன்னும் பின்புப் பிராயத்தில் தான் இருக்கிறது; தன் கடைதான் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கவிஞர்களும் கவிஞிகளும் கற்பனைக் கண்டகொண்டு சொக்குவதனாலும் உண்டாக் உணர்ச்சி உதித்த தன்னுயிரினாலும் உண்டாக் உடலுக்கும் உண்டாக் உணர்ச்சி பற்றி ஒருவாறு முடிவு கண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த முடிவு வீழ்ந்தான் சரியாக வர விடும். வீழ்ந்தானின் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போலுமே அது தானாக வரவிடுகிறது! வளர்வதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களின் விவர்ப்பிலும் ஆழ்ந்துகிறது.

மன கோல் என்பது ஒரு வைத்தியர் சொல் அல்ல, கோல்வின் அட்டவணை யிலே அதன் பெயர் ஏறவில்லை. சாதக் கவிதைகள் புனைவும் கவிஞர்களும் அக் கோயில் அடிப்படும் வைத்தியர்களாகவும் அப்படி ஒரு கோவைச் சிருஷ்டித்து விட்டார்கள். சாதம் கோல், மன கோல் என்றெல்லாம் ஒரு கோல் கிடைப்பே கிடைப்பது.

இப்படி, என்னும் வைத்தியர்களும் டாக்டர்களும் உடல் சந்தையோ நடவையக் இந்த உண்டாக் கோலுக்கு இவர்களை விடுகிறார்கள். உண்டாக் கோலுக்குச் சொன்னும் அவர்களாலும் இதை மறக்க முடியாது. இது யாவரும் சிறிது வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

டாக்டர் சொன்னது எல்லோருக்குமே உண்மை என்று தோன்றியது. ஐக்கிளின் கிளப்பு மேலிட்ட உடல், கிளப்பை சிகிச்சைகொள்ள விரும்பியது. ஆனால் மனம்!...

அவனை மிகவும் வற்புறுத்தி எதிர்ப் புறத்து அதைக்குத் தாங்க அனுப்பி னார்கள். அவர்கள் அவனை அடுத்த அதைக்கு அனுப்புவதற்கு முன்பாகவே, அவன் ரமேஷ் அங்கே எப்படி வந்து சேர்க்கான் என்பதைப் பற்றி விவரமாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டான்.

ஐக்கிளின் மேல் கமத்தப் பட்டிருந்த குற்றச் சாட்டு வாயஸ் வாங்கப் பட்டு விட்டது என்பதைக் கோவிலாவுக்குத் தெரிவித்து அவனது மேலு வாயஸ்களை அறித்து போவதற்காக வல்லாராஜின் கிராமத்துக்கு ரமேஷ் வந்திருந்தான். கோவிலாவுக்குக் கடுஞ் சரம் கண்டு விட்டதனால் காத்தப்பாவிடம் முடி கயிறு போடுவதற்காக வந்ததானாலும் சாதாவும் அவனை அழைத்துக் கொண்டு ஒங்காரியா சேன்றிருக்கிறார்கள் என்பது அங்கே அவனுக்குத் தெரிய வந்தது. திரை விவரமும் காத்தப்பா முடிசுயிறு போட்டால் தீர்ந்து விடுகிறது என்று ஊர்

முழுதும் பேச்சாக இருந்தது. அதை அப்பி அந்தச் சொல்வத் தம்பறிகள் ஏழெட்டு மைல் தூரமுள்ள ஒங்காரியாவுக்குக் கடுஞ் சரத்தினால் பிடிக்கப்பட்ட கோவிலாவைக் கட்டை வண்டியில் போட்டுக் கொண்டு போயிருந்தார்கள். அதை அறிந்த ரமேஷுக்கு அவர்கள் மேல் கோபம் கோபமாக வந்தது. 'என்ன துணிச்சல் இவர்களுக்கு! இப்படியா கோவானியை உடல் கலங்க வண்டியில் கொண்டு போவது?' என்று சொந்தான். அந்தத் தம்பறிகளின் மேல் வந்து கோபத் தைக் காட்டியும் அவனுக்கு காத்தப்பா வின் மேல் அசாத்திய கோபம் வந்தது. சகலமே உருவான காத்தப்பா தமது முடிசுயிறுக்குள்ளே அப்புது சமத்தாரங்களை அடிகப்படுத்தி எங்கும் அதைப் பற்றியே பேசும்படி செய்வாமலிருந்தால், படிப்பு வாகளை வற்ற அந்த நாட்டுப் புறத்தார்கள் அவ்வளவு தூரம் ஓடி வந்திருப்பார்களா?—இப்பொழுது அதைப் பற்றி பெய்வாய் சிந்தித்து என்ன பயன்?

அவன் அந்தச் சிந்தனையை அப்படியே விட்டு விட்டு சரத்துக்கு ஓடினான். ஊர் பிறாசியாவிடம் சென்று விஷயத்தை விவரமாகச் சொல்லி விடுமுறை கேட்டான். ஒரு சல்ல டாக்டரை அழைத்துக் கொண்டு, தான் ஒங்காரியாவுக்குப் புறப் பட விரும்புவதாகவும் சொன்னான்.

"தாராளமாகப் போய் வா! நாங்கள் இரண்டு நாட்கள் சுழித்து அங்கே வருகிறோம். தம்மைப் பார்க்க காத்தப்பா என்னை வரச் சொல்லி விருக்கிறார். வேறு டாக்டரை அழைத்துப் போவானேன்? கம் டாக்டரையே அழைத்துப் போயேன்! சௌகரியத்துக்கு அவரை அங்கே வைத்துக் கொள்ளலாம். இதற்காக நீ அராவ் மியமாக விடுமுறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் இல்லை. நானும் ஒங்காரியாவுக்கு வந்து இரண்டொரு நாள் தங்கப் போகிறேன். அப்படியே கம் சிராமக்கிளப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்து விடலாம். அங்கிருந்து கம் சிராமக்கிள ஒன்றும் வெகு தொலைவில் இல்லையே!" என்று பிறாசியான்.

பிறாசியான் இரு காரியங்களையும் ஒன்றாகப் பார்த்து விடலாம் என்று சொல்லி விடவே, ரமேஷ் டாக்டருடன் ஒங்காரியா வந்து சேர்க்கான்.

தான் வந்து சேர்ந்த விவரத்தை விளக்கிய பின் ஐக்கிளையும் போய்ப் படுத்துத் தாங்குமாறு ரமேஷும் வற்புறுத்தினான். அது மட்டும் அல்ல; கோவிலாவைக் கவனித்துக் கொள்ளத் தான் உட்கார்ந் திருப்பதாகவும் சொன்னான். எனவே ஐக்கிளே பக்கத்து அதைக்குப் படுக்கச் சென்றான். (அடுத்த இதழில் முடியும்)

2

1. 500 காலன்கள் டாங்க்
ட்ரெயிலர்

2. டிராக்டர் ட்ரெயிலர்

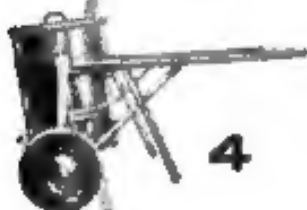
3. ஸாக்டிராக்

4. தண்ணீர் கைவண்டி

5. (Pan Type) வீல் பாரோ

3

4

5

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவை எங்களுடைய சிறந்த இலேசான என்ஜீனீரில் தயாரிப்புகளில் சில. எங்கள் தயாரிப்புகளில் ஒவ்வொன்றும் முதல்தரமான சேவை யுடையதாயும் வாங்குபவர்களிடையே முதலிடத்தை விசேஷமாகப் பெற்றும்கிடைக்கிறது.

Simpson's

ஸிம்ப்ஸன் & கோல்ட்
மதராஸ் - 2

“எவ்வளவு மனோகரமானது” என்கிறார் ஜில் ரமணி

“லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின் புது மணத்தை

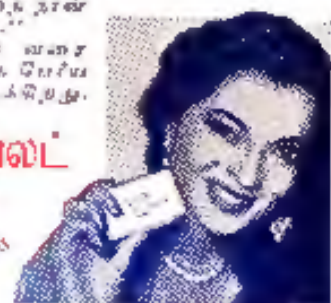
நான் விரும்புகிறேன்.”

“எனக்கும் பிடித்த மலர்களே அது திரைத்துக்கு
கொது—அது மிகவும் கவர்ச்சியுடையது—இனி
மையானது! லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின் உத்தம
மான, மிருதுவான துளையில், நவீன
விசை-அந்த நறுமணத்தை நான்
மிகவும் விரும்புகிறேன்.”

தலைமுதல் கால் வரை
கவர்ச்சி அளிக்க போகிற
வைகள் றும் கிடைக்கிறது.

**லக்ஸ் டாய்லட்
சோப்**

உலகப் புகழ்பெற்ற உத்தம
மென்மையான, கடித தயார் சோப்